

AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 8 (420) ● JOI — 25 FEBRUARIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

La ferma Malu, a I.A.S. Slobozia, județul Ialomița, pe terenurile pregătite din vreme a început semănatul culturilor din prima urgență.

Foto: C. DUMITRU

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A LUCRĂTORILOR DIN ÎNTREPRINDERILE AGRICOLE DE STAT

În Capitală au început miercuri dimineața lucrările primei Consfătuiri pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat.

Consfătuirea se înscrie pe linia promovată de conducerea partidului și statului de a organiza periodic consultarea largă a lucrătorilor și specialiștilor din diferite sectoare ale economiei naționale, în legătură cu activitatea desfășurată și căile prin care pot fi puse în valoare cit mai chibzuit și deplin rezervele de creștere a producției și a eficienței economice.

La lucrările Consfătuirii participă aproape 2.600 de delegați — muncitori, tehnicieni, ingineri agronomi și zootehniști, medici veterinari și economiști din întreprinderile agricole de stat — precum și numeroși invitați: activiști de partid, reprezentanți ai ministerelor și instituțiilor centrale, oameni de știință din institutele de cercetări și din învățământul superior agricol.

Prima zi a lucrărilor Consfătuirii a fost consacrată dezbaterii pe secții de specialitate — culturi de cimp; legume și cartofi; pomicultură; viticultură; taurine pentru lapte; taurine pentru carne și ovine; porcine; păsări și animale mici — a celor mai moderne tehnologii și forme de organizare a producției și a muncii care pot contribui la sporirea continuă și substanțială a aportului întreprinderilor agricole de stat la dezvoltarea economiei noastre naționale.

În cursul zilei de joi, lucrările Consfătuirii se vor desfășura în plen, urmând a fi prezentate concluziile dezbaterii din secțiile de specialitate și a se stabili măsuri pentru perfecționarea activității viitoare, în spiritul directivelor adoptate de partid în vederea ridicării agriculturii noastre socialiste pe trepte noi de progres.

(Agerpres)

IN PAGINILE 8—9

Sinteze ale cincinalului 1966—1970

Agricultura de stat pe treptele modernizării

EXPORTUL DE PRODUSE AGROALIMENTARE — IMPORTANT INDICATOR DE PLAN ÎN AGRICULTURĂ

La recenta consfătuire pe țară cu cadrele din comerțul exterior, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, și-a exprimat încrederea că activiștii și lucrătorii din acest domeniu „vor face totul pentru realizarea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului, aducându-și astfel întreaga contribuție la dezvoltarea patriei noastre socialiste, la ridicarea bunăstării poporului”.

În primele rânduri ale acestor activiști și lucrători se numără și cei din agricultură, industria alimentară și silvicultură, sectoare cu pondere deosebită în realizarea planului general de export al țării: în perioada 1966—1970, din volumul total al exportului țării noastre, produsele agroalimentare au reprezentat 23%.

Contribuția mereu în creștere a agriculturii și industriei alimentare la activitatea de comerț exterior constituie o consecință firească a dezvoltării continue a producției agricole, și a industriei alimentare a diversificării și a permanenței îmbunătățirii calitative a produselor.

Sintem prezenți astăzi cu produse agroalimentare în 71 de țări. Și dacă în anii dinaintea celui de al doilea război mondial România era reprezentată pe piața externă de o gamă foarte redusă de produse — cereale, făină de grâu, semințe de oleaginoase și animale vii — astăzi, în afara mărfurilor tradiționale se livrează cantități importante de legume și fructe în stare proaspătă și un volum sporit de mărfuri cu un mai ridicat grad de industrializare: conserve de legume și fructe, carne conserve și preparate de carne, brânzeturi, vinuri, coniac, șampanie etc. Numărul sor-

Florin PAVELESCU

adjunct al ministrului
agriculturii, industriei alimentare,
silviculturii și apelor

timentelor de produse industriale exportate a crescut de la 290 în 1966, la 460 în 1970.

Diversificarea și îmbunătățirea calității producției au mărit competitivitatea produselor agro-alimentare, ceea ce a făcut posibil ca în condițiile unei puternice concurențe, mărfurile noastre să pătrundă și pe piețele țărilor capitaliste dezvoltate ca R. F. a Germaniei, Anglia, S.U.A., Franța, Italia, Japonia etc.

Sintem astăzi, de pildă, principalii furnizori de tomate proaspete în Finlanda și Austria, unde asigurăm 60—65% din consumul cu aceste produse și ocupăm al doilea loc în lume în ceea ce privește exportul de ulei de floarea-soarelui.

Asemenea realizării marchează, fără îndoială, un progres în comerțul cu produse agroalimentare. Posibilitățile care există în acest domeniu sint însă departe de a fi fost epuizate. Acest lucru a fost scos în evidență în timpul lucrărilor recentei consfătuirii consacrate activității de comerț exterior din cadrul agriculturii, industriei alimentare și silviculturii. Pe lângă rezultatele pozitive obținute, au fost semnalate cu profund simț analitic și pe baza unei cunoașteri temeinice a realităților și o serie de neajunsuri care au făcut ca în exportul cu produse agro-

alimentare să nu se atingă eficiența maximă. Cu toate creșterile înregistrate, planul total de export pentru perioada 1966—1970 nu a fost îndeplinit.

În momentul de față când largirea și îmbunătățirea comerțului exterior constituie unul din principalele obiective ale dezvoltării economiei naționale, contribuția în acest domeniu a lucrătorilor din agricultură, industria alimentară și silvicultură este hotărâtoare.

Noua formă de organizare a ministerului creează condiții favorabile pentru îmbunătățirea activității în domeniul producției și al comercializării la export, face posibilă îndrumarea agriculturii și industriei spre obținerea celor mai rentabile produse, spre diversificarea structurii exportului în sortimentele solicitate pe piețele externe în condițiile cele mai avantajoase.

Volumul exportului va trebui să crească în acest cincinal de două ori față de cincinalul trecut. Este un înalt ritm de creștere care are la bază un program complex de dotare tehnico-materială a agriculturii și a industriei. Acest lucru trebuie privit cu deosebit simț de răspundere de fiecare conducător de întreprindere, centrală sau departament. Ei sint, chemați să organizeze și să îndrume îndeaproape felul în care se realizează cantitativ și calitativ producția destinată exportului. Așa cum a precizat în expunerea sa tovarășul Nicolae Ceaușescu „răspunderea pentru export și import revine direct întreprinderilor, această activitate constituind o parte inseparabilă a procesului normal de producție”.

O primă necesitate o constituie cu-

noașterea de fiecare întreprindere producătoare și de fiecare centrală a cerințelor pieței externe și a felului în care sint primite mărfurile pe care le livrează.

Capacitatea competitivă a mărfurilor este determinată de felul în care ne adaptăm la exigențele specifice ale clienților. Producătorii sint obligați să se conformeze gustului și cererii consumatorilor. Neglijarea, de pildă, a cadrului în care se desfășoară exportul de produse horticole a dus la livrarea lor în cantități mai mari în perioadele când pe piețele externe exista o abundență de produse similare, decurgând de aci o slabă eficiență economică.

Pentru evitarea unor asemenea situații se impune o strînsă conlucrare cu delegații permanente ai ministerului, din cadrul agențiilor economice, dar și studierea directă a pieței de către unitățile de producție-export. În acest mod, producția se poate adapta operativ conjuncturii pieței externe, se pot înlătura la timp neajunsurile ivite. Este posibil — și necesar — ca fiecare întreprindere și centrală să-și elaboreze un program propriu pentru realizarea exportului, pe produse și sortimente, orientându-se către cele solicitate mai mult, care se valorifică cu eficiență maximă. În raport cu aceste cerințe au fost semnalate câteva direcții de producție prioritare în fiecare din sectoarele agriculturii interesate la export.

Probleme deosebite ridică sectorul horticol, ale cărui produse au un grad mare de perisabilitate și trebuie să facă față pe piața externă concurenței unor țări cu tradiție în acest domeniu. Putem deveni însă competitivi cu legume de seră și salarii, timpurii și târzii de cea mai bună calitate. Dar nu numai tomate ci și castraveți, ardei gras și Kapia. Criteriul principal de apreciere a producției furnizate de sere trebuie să fie nu atât tonajul, ci îndeosebi realizarea acelor produse cerute de piețele externe, care asigură cea mai mare eficiență la hectar. Dintre culturile de vară vor trebui dezvoltate pentru export în special fasolea și mazărea, gogo-

(Continuare în pag. a 3-a)

AGRICULTURA

Revistă săptăminală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Nr. 8 (420)

Joi, 25 februarie 1971

SUMAR

- Discuție deasupra hărții de sol a Insulei Mari a Brăilei: MĂSURI PENTRU INTENSIFICAREA FOLOSIRII INCINTEI INDIGUITE (pag. 4)
- ZAHĂRUL — REZULTANTĂ A UNEI ACTIVITĂȚI AGRO-INDUSTRIALE (pag. 5)
- TEHNOLOGIA CULTURILOR NOI DE LUCERNĂ (pag. 6)
- CE INTREPRINDEȚI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE CARNE DE PORC ȘI DE PASĂRE ? (pag. 7)
- Cuvintul specialistului : ATENȚIE PREGĂTIRILOR PENTRU APLICAREA REZINAJULUI ORGANIZAT (pag. 10)
- SINDICATELE — FACTOR ACTIV IN VIAȚA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ȚĂRII (pag. 11)
- Anchetă printre directorii de I.A.S.: ACUMULĂRILE DE VIITOR ALE PREGĂTIRII PROFESIONALE (pag. 12)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- DOCUMENTAR EXTERN (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Anton STOIANOVICI; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC-NOTES

INTILNIRI CU SOLII TINERETULUI

Intunși în cel mai înalt for al organizației lor — Congresul al IX-lea al U.T.C. — solii milioanei de tineri din patria noastră au dezbătut, cu matură chibzuință, vreme de câteva zile, problemele esențiale ale virstei „pletelor în vînt”. S-a discutat despre educarea de către partid a tineretului patriei, despre pregătirea pentru muncă și viață, despre integrarea în producție, despre prietenie și pace, despre forța de granit pe care o reprezintă azi tineretul țării și al lumii.

Printre manifestările prilejuite de Congres s-au înscris și intilnirile pe care delegații le-au avut cu conducătorii unor ministere și organe centrale.

La Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor solii tineretului s-au intilnit, duminică 21 februarie, cu ing. Angelo Miculescu, ministru — secretar de stat. Au fost abordate aspecte privind pregătirea profesională a tinerilor care lucrează în agricultură, repartizarea în producție și salarizarea tehnicienilor agricoli, condițiile de muncă și de viață ale mecanizatorilor, mijloacele de informare tehnică a specialiștilor etc.

Intilnirile participanților la Congresul al IX-lea al U.T.C. cu conducătorii ministerelor și organelor centrale au constituit un prilej dintre cele mai nimerite pentru un larg și util schimb de păreri cu privire la munca și viața tinerilor care își desfășoară activitatea în diferite ramuri ale economiei naționale.

CONSFAȚURI PRIVIND CULTURA FLORII-SOARELUI...

Vineri, 19 februarie a.e., la Brăila au avut loc lucrările primei consfățiri de lucru pe țară privind cultura florii-soarelui. La lucrări au participat Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

Participanții la consfățire, specialiști din unitățile agricole, de la organele agricole locale și din ministerul de resort, cadre din cercetarea științifică, au analizat rezultatele obținute la cultura florii-soarelui în ultimii ani, cit și sarcinile ce se impun pentru creșterea producției în anul în curs și în cincinalul pe care l-am început.

În cadrul discuțiilor purtate s-a subliniat importanța aplicării unei tehnologii moderne în cultura florii-soarelui și a respectării asolamentului, rolul fertilizării, al lucrărilor solului și combaterii dăunătorilor și buruienilor, reliefindu-se cerințele legate de epoca optimă de semănat, densitatea plantelor, recoltarea și păstrarea semințelor.

Cu acest prilej, a fost prezentată experiența unor unități fruntașe în cultivarea florii-soarelui. Totodată, au fost analizate pe larg problemele care se impun a fi rezolvate pentru creșterea producției, adoptându-se un program de măsuri în acest scop.

Incheierea consfățirii a luat cuvîntul tovarășul Angelo Miculescu.

...ȘI TEHNOLOGIA PAJIȘTILOR SEMĂNATE

La Brașov, în zilele de 23 și 24 februarie a.e. s-au desfășurat lucrările consfățuirii pe tema: „Tehnologia pajiștilor semănate”, organizate în cinstea aniversării semicentenarului P.C.R.

Reunind cercetători, cadre didactice și specialiști din toate unitățile și instituțiile din țară, cu atribuții în domeniul pajiștilor naturale, consfățirea de la Brașov, organizată de Stațiunea centrală de cercetări pentru cultura pajiștilor Măgurele sub egida Academiei de științe agricole și silvice, a constituit un bun prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute până în prezent de cercetarea științifică în acest important domeniu de activitate. Totodată, discuțiile purtate pe marginea referatelor și comunicărilor prezentate au permis jalonarea unor noi măsuri tehnico-organizatorice a unor tehnologii moderne privind sporirea producției pajiștilor.

La buna desfășurare a lucrărilor consfățuirii, alături de cercetătorii din rețeaua Academiei de științe agricole și silvice o contribuție însemnată și-au adus-o numeroase cadre didactice din institutele de învățămînt superior din București, Cluj, Craiova și Timișoara, specialiști din cadrul întreprinderilor județene de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor.

Participanții la consfățirile de lucru au adresat telegrame C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

CU ELANUL VIRSTEI

De curînd, la Filiași, în zona inundabilă a Jiului, a fost inaugurat primul șantier al tineretului din județul Dolj, organizat în cinstea aniversării semicentenarului partidului și Congresului U.T.C. Pe șantier muncesc zilnic peste 600 de tineri — elevi, muncitori și țărani cooperatori — care, cu elanul caracteristic virstei, s-au angajat să execute lucrări de desecare pe o suprafață de peste 230 de hectare, aparținînd cooperativei agricole din localitate.

UN NOU COMPLEX ZOOTEHNIC

La Măgurele, în preajma Capitalei, au fost începute de curînd lucrările unui mare complex zootehnic pentru creșterea și îngrășarea porcinelor. Construcțiile, ce se desfășoară pe 11.000 de metri pătrați, vor include, între altele, un pavilion veterinar, laboratoare, săli-staționare și de sacrificare etc.

Termenul de predare al noului complex este prevăzut în trimestrul al treilea al anului în curs.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali. Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an. Preferați abonamentele pe termen lung!

SCRISORI

AU ÎNCEPUT SEMĂNATUL

Folosind bine ferestrele iernii, membrii cooperativei agricole „30 Decembrie” Călăcea, comuna Olcea, județul Bihor, în frunte cu președintele Florea Bocșe, au ieșit la însămînțarea culturilor din prima epocă. Într-o singură zi, 20 februarie, s-au însămînțat 200 ha cu trifoliene — ghizdei și trifoi roșu — sub plantă protectoare. De asemenea, s-a fertilizat, cu cite 150 kg/ha azotat de amoniu, suprafața de peste 100 ha, lucrarea continuînd.

În legumicultură, s-au însămînțat în răsadniță 150 m.p. cu tomate, care se vor cultiva în cîmp, ca și în cultură timpurie. (ing. Nicolae BOGLUȚ)

● În prezent, la Timișoara își desfășoară activitatea trei centre de instruire, din care două la Casa agronomului, iar cel de-al treilea la I.A.S. Astfel, 98 de brigadieri și șefi de echipă sint instruiți în legătură cu organizarea producției și a muncii în fermele pomicele și viticole, retribuția muncii pe baza acordului global, redresarea plantațiilor, aplicarea celor mai noi tehnologii de lucru pe terenurile în pantă etc. Tot la Casa agronomului, 54 de ingineri își însușesc cunoștințe noi în ceea ce privește prevenirea și combaterea excesului de umiditate și a surplusului de apă de pe ogoare.

În sfîrșit, inginerii și economiștii care participă la instruirea organizată la I.A.S. Timișoara fac cunoștință cu noutățile ivite în munca de planificare în unitățile agricole de stat (Ing. Iosif FAUR).

● În urma verificărilor amănunțite efectuate de către specialiști, în 86 de unități agricole din județul Teleorman s-a constatat că, în cursul actualului cincinal, vor putea fi redat agriculturii, prin amenajări locale, 18 000 hectare pe care în prezent băltesc apele și alte 50 000 ha cu sprînjul statului. Încă de anul trecut, de exemplu la cooperativele agricole din Cosmești, Fră-

șinet, Siliștea, Răsmirești etc. s-au început lucrări susținute în acest scop. Îndată ce vremea va permite, în astfel de unități lucrările vor fi reluate cu forțe sporite (Andrei BANDUROVȘCHI)

● Zilele trecute, a avut loc adunarea generală a cooperativelor din comuna Cindești, județul Neamț. Cu acest prilej, au fost aprobate alcătuirea noilor brigăzi de lucru, planul de producție și planul de contractări cu statul. Cooperativa din Cindești, potrivit contractelor, va livra în acest an; 168 tone de griu, 203 tone de porumb, 100 tone de cartofi, 5 tone de fasole, 130 hectolitri de lapte de vacă, 208 hectolitri de lapte de oaie, 3 540 kg de lînă, 209 tone carne de bovine, 170 tone carne de porc, 1 200 kg carne de pasăre, 51 000 de ouă. (Tache VASILACHE).

● Pentru ca în plantațiile pomicele tinere din cadrul cooperativei agricole din raza centrului de protecția plantelor Beiuș, județul Bihor, să se obțină în acest an fructe de calitate și li-lere de San José, prin planul curent de acțiuni au fost luate măsuri în vederea executării corecte a stropirilor de iarnă. Astfel, în raza centrului au fost organizate 11 echipe fitosanitare de stropit pomi, cu 160 de muncitori, care au fost teinic instruiți din punct de vedere tehnic și al protecției muncii.

Timpul fiind favorabil, acțiunea de stropit pomii se desfășoară cu bune rezultate, sub supravegherea tehnicienilor. Pînă de curînd, s-au stropit peste 70 000 de pomi, în special meri, peri și pruni, utilizîndu-se ulei horticol în concentrație de 3—5 la sută și Dibutox, în concentrație de 1,5 la sută.

Pe lângă acțiunea de stropit, la cooperativa din comuna Răbăgani consiliul de conducere a luat măsuri de transportarea îngrășămintelor naturale în livadă, urmînd a se fertiliza cu ele 5 000 de pomi.

Zilele trecute, au început și tăierile de rărire și fructificare, la cooperativele din Hidișel, Ceica, Târcaia și Finis.

Se cuvine subliniat, de asemenea, că, consiliile de conducere ale cooperativei agricole din județul Bihor au luat măsuri în vederea spargerii poșghiței de gheață de pe semănături și executării de șanțuri pentru scurgerea apelor. Pînă acum citeva zile, au fost eliberate de ape 1 250 ha, la lucrarea respectivă participînd peste 400 de oameni în cooperative cum sint Buntești, Dumbrăvani, Căbești, Lazuri. Pe lângă alte lucrări gospodărești din cadrul cooperativei agricole din județ, s-a intensificat și transportarea îngrășămintelor naturale la cîmp. Peste 6 500 tone au și fost împrăștiate pe o suprafață de 440 ha. (Anton TIMOFTE).

PROFIL

Încă din primele zile după sosirea în unitate, inginerului Nicolae CĂPRARU, șeful Stațiunii pentru mecanizarea agriculturii din Hirșova, județul Constanța, i s-a dus vestea de „om dintr-o bucată”. Și, pe bună dreptate, oamenii îl socotesc astfel. Cînd ing. Căpraru constată că un anumit lucru nu este așa cum se cuvine, apoi nu se lasă pînă nu-i convinge și pe cei din jur asupra necesității unei acțiuni prompte.

Pînă la venirea sa în stațiune, de pildă, o seamă de boturi de deal și alte pante cu inclinație de 18—20 de grade, situate pe teritoriul cooperativei agricole deservite, erau lăsate pîrloagă. Așa le apucaseră cei din părțile locului de cînd se știa. La fel cum, de altfel, cooperativorii de aici mențineau pe terenurile lor o mulțime de gropi pline cu boscheți, sau „moșteniseră” obiceiul de a lăsa între semănătură și drum o poștață, lată de citeva metri, necultivată.

Inginerul Nicolae Căpraru și-a pus în gînd s-o rupă însă cu „tradiția” în acest important domeniu, al folosirii fondului funciar. Și rezultatul acțiunii întreprinse de el n-a fost tocmai de neluat în seamă. Prin nivelarea gropilor, înlăturarea drumurilor de prisos și luarea în cultură a boturilor de deal și a fișilor de la marginea tarlalelor, cooperativele agricole din Gîrlăciu, Ciobanu, Saraiu, Hirșova, Miorița și Dulgheru și-au mărit suprafețele arabile cu zeci de hectare. Dacă mai adăugăm și faptul că, în ultimii ani, cooperativele din zonă au obținut producții mari și constante la mai toate culturile (chiar și anul trecut, în condiții vitrege de climă, producția medie de griu a unităților respective a fost de 2948 kg — cu 348 kg peste prevederi — iar la porumb sporurile la hectar față de plan au fost cuprinse între 192 kg la Dulgheru și 617 kg la Miorița) lesne se poate înțelege că țărani cooperativi din Hirșova și comunele învecinate au temeuri dintre cele mai evidente pentru a acorda inginerului Nicolae Căpraru toată stima și prețuirea lor.

Adunările generale ale salariaților

Calificarea mecanizatorilor — la nivelul tehnicii moderne din dotarea S.M.A.

Adunările generale ale salariaților din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii au avut loc cu puțin timp înaintea declanșării campaniei agricole de primăvară. În acest cadru, lucrătorii din S.M.A. au supus analizei atențe, aprofundate, activitatea și rezultatele din anul precedent, au dezbătut prevederile de plan pe 1971, au precizat, în chip colectiv, soluțiile optime menite să ridice la un nivel superior eficiența în domeniul utilizării parcului de mașini și tractoare. Iată ce probleme majore au fost relevate la adunarea generală a salariaților de la S.M.A. Periș, județul Ilfov.

În 1970, după cum s-a arătat în darea de seamă, mecanizatorii de aici au dat un sprijin important cooperativelor agricole în obținerea unor recolte bune, lucrările de mai bună calitate s-au soldat, în multe unități, cu sporuri însemnate de producție. Activitatea S.M.A. Periș s-a încheiat anul trecut cu o depășire a planului de venituri de 4,5%.

Participanții la adunarea generală a salariaților au relevat însă că bilanțul anului 1970 putea fi cu mult mai rodnic dacă o serie de probleme și-ar fi găsit rezolvarea din timp în mod corespunzător. În anul trecut, după cum s-a arătat în darea de seamă, nivelul cheltuielilor planificate a fost depășit. Cheltuielile la 1000 de lei venituri au ajuns la 1147,90 lei, față de 965,70 lei cât prevedea sarcina de plan.

Una din cauzele acestei depășiri constă în faptul că mecanizatorii au trebuit să lucreze în condiții grele de climă, precipitații abundente, apoi secetă. Acestea au impus de-

pășirea consumurilor specifice de carburanți. Dar, nu numai cauzele obiective au fost de vină. Adeseori, gospodărirea carburanților a lăsat de dorit. Alimentarea tractoarelor s-a făcut, în majoritatea cazurilor, fără a se lua măsurile indicate, înregistrându-se pierderi foarte mari.

Depășiri de cheltuieli s-au înregistrat și la reparația tractoarelor și mașinilor agricole.

Mulți dintre mecanizatorii care au luat cuvântul în cadrul adunării generale au arătat că la unele secții n-au existat ateliere de reparații cu o dotare corespunzătoare, întreținerile s-au făcut la voia întâmplării, cu un consum exagerat de piese de schimb.

— Să recunoaștem deschis — spune **Mihai TANASE**, șeful secției Corbeanca — că ne-am obișnuit ca la cele mai elementare defecțiuni să scoatem piesele ce ni se par uzate și să le înlocuim cu altele noi. Apoi, piesele folosite nu le mai recondiționăm, fiindcă nu avem condiții. Acum, când sintem puși în fața cifrelor ce reprezintă cheltuielile suplimentare, ne dăm seama că, dacă am fi strâns măcar cu grijă piesele „uzate și le-am fi predat atelierului mecanic din cadrul stațiunii, multe din ele ar fi putut fi recondiționate și, bineînțeles, refolosite.

— Este locul să subliniem, totodată, slaba preocupare a unor tractoriști din cadrul stațiunii noastre, pentru a-și ridica nivelul profesional și a evita, prin îngrijirea atentă a utilajelor, cheltuielile inutile cu reparațiile — sublinia **Ion SIMIONESCU**, șeful atelierului mecanic, secretarul comitetului de partid pe stațiune. Dacă un mecanizator nu cu-

noaște în suficientă măsură operațiile de montare sau demontare a unei mașini, dacă nu se pricepe măcar să strângă un șurub de la una din părțile active ale combinei C-1, dacă lovește cu ciocanul orbește, strică și alte piese alăturate, degradând uneori un întreg subsansamblu. Citeodată, mașina pornește, merge un timp, pentru ca apoi să se „odihnească” definitiv. Noi cei din atelier constatăm acest lucru, dar prea târziu. Așa se ajunge la un consum exagerat de piese, la scoaterea din uz pentru o perioadă destul de mare a mașinilor, la îngreunarea desfășurării normale a lucrărilor din campaniile agricole. De aceea, propun comitetului de direcție să analizeze cu mai mult simț de răspundere această problemă.

Acțiunea de ridicare a cali-

ficării mecanizatorilor în stațiunea noastră decurge total necorespunzător. În 1970, din 218 mecanizatori numai 32 aveau calificarea atestată de școala profesională, sau prin cursuri cu durata de 8 luni. Această situație trebuie neîntârziat îndreptată prin școlărirea și ridicarea continuă a calificării oamenilor”.

Dezbaterile din cadrul adunării generale au mai evidențiat o altă deficiență gravă: fluctuația mare de mecanizatori, care generează multe greutăți atât stațiunii, cât și cooperativelor deservite.

— Pe 14 tractoare — amintea **Tudor NIȚĂ**, șeful secției de la Butimănu, s-au perindat anul trecut cel puțin cite 3—4 tractoriști. Fluctuația a făcut ca aceste mașini să ajungă într-o stare inadmisibilă.

Acastă idee a fost întărită și de **Ion ZGLEJA**, șeful secției de la Poienari — Niculești. „Din 14 tractoriști — arăta el — doar 6 sînt din comuna unde se desfășoară activitatea secției; restul fac naveta. Aceștia din urmă, neavînd mijloace de transport corespunzătoare, vin tîrziu sau pleacă de la lucru foarte devreme. În consecință, producția are de suferit. Iată de ce cerem comitetului de direcție, comitetului sindicatului să acorde o mai mare atenție decît pînă acum grijii față de om. Printr-o colaborare mai strînsă cu conducerea cooperativei agricole am putea atra-

ge numărul necesar de tineri din comună care să învețe meseria de tractoriști.

— Pe viitor — a atras atenția tov. **Nicolae FOCȘENEA-NU**, președintele comitetului sindicatului — este necesar ca tovarășii din comitetul de direcție să ia măsuri hotărîte pentru crearea unor condiții de muncă și de trai corespunzătoare pentru tractoriști. Avem lipsă de tractoriști fiindcă nu ne-am îngrijit să le oferim masă caldă, iar la sediul secției — confortul minim cerut după o zi de lucru. Astfel de lipsuri au generat uneori acte de indisciplină și fluctuație a forței de muncă. Apreciem că nici acum comitetul de direcție n-a înțeles pe deplin semnificația acestor probleme. În darea de seamă nu s-a accentuat decît foarte puțin asupra asigurării hranei calde pentru mecanizatori, asupra problemelor privind asigurarea echipamentelor de protecție. Împreună, în colaborare cu cooperativele, va trebui să rezolvăm de urgență aceste cerințe ale oamenilor.

Critica deschisă a deficiențelor, soluțiile preconizate, măsurile adoptate de adunarea generală a salariaților de la S.M.A. Periș, hotărîrea mecanizatorilor de a îndeplini și depăși prevederile de plan sînt o garanție că activitatea anului curent se va încheia cu o eficiență economică superioară.

C. STĂNESCU

Ultimele verificări la tractorul U-650 înainte de a porni pe tarlale, la S.M.A. Cocioc, județul Ilfov.

Foto: M. NIEDL

(Urmare din pag. 1)

șarii, ardeiul gras. Cerințele pieței nu influențează numai alegerea speciei, ci și pe cea a soiurilor și varietăților.

În acest sens, sînt necesare măsuri pentru crearea și acclimatizarea de soiuri care să permită livrarea de: tomate cu conținut ridicat de substanță uscată, cu procent redus de celuloză și de culoare roșie intensă, fasole cu bobul alb, cu păstaie cilindrică și lungă, fără ațe, ardei și goșoșari cu pulpă dulceagă și cărnosă, de culoare roșie aprinsă, castrăveți cu miez fin, aromat etc.

În raport cu celeași solicitări în pomicultură va trebui să se dezvolte producția de căpșuni, smeură de grădină, afine, iar noile plantații de pomi și înlocuirile să se facă cu cireși, vișini, cași, piersici etc., din soiuri superioare.

În sectorul silvic o atenție deosebită trebuie acordată, în continuare, valorificării terenurilor defrișate din păduri prin plantații corespunzătoare, pentru obținerea de fructe de pădure (smeură, mure, afine), materii prime a căror prelucrare (conserbare prin frig și sterilizare) aduce un aport valutar îmbunătățit. Se impun, de asemenea, măsuri mai eficace pentru organizarea colectării și condiționării superioare a ciupercilor din flora spontană și din cultură, produse mult solicitate și care se valorifică la prețuri ridicate.

Adaptarea la solicitările de export impune direcții prioritare de orientare a producției și în zootehnie: zonarea, în continuare, a raselor Bălțată și Brună, metisarea cu reproducători din rase de carne pentru a îmbunătăți calitatea animalelor destinate exportului „in viu”.

Este necesară o atenție sporită creșterii porcilor din rase de carne, care la o greutate de 90—100 kg să aibă un strat de grăsime de maximum 3,5 cm, cu pulpa dezvoltată, de minimum 6 kg; prelucrarea cărnii de porc trebuie să se realizeze în proporții ridicate în părți anatomiche, destinînd pentru export acele sortimente pentru care se obține un preț superior

pulpă degresată, cotlete, ceafă, spată. Este necesar să se dezvolte, de asemenea, creșterea porcilor de șuncă, cu un randament mare de carne și un strat redus de grăsime, iar pentru realizarea producției de salam de Sibiu, corespunzător exigențelor pieței externe, creșterea porcilor de tip Mangalița. Va trebui extinsă organizarea de îngrijitorii specializate pentru miei, asigurîndu-se ritmicitatea livrărilor în tot cursul anului, prin eșalonarea monei și a fătărilor.

O influență deosebită asupra eficienței exportului o are nu numai asigurarea materiei prime ci și modul în care ea este livrată. Prin extinderea exportului de legume și fructe conservate prin frig se

10% din carnea exportată. Iată de ce, livrarea produselor sub forma cea mai solicitată la export va trebui mult extinsă. În acest sens, de pildă, ținînd seama de tendința pieței externe, este necesar să se studieze extinderea producției de sucuri de fructe și de băuturi de struguri, nealcoolice. Este necesar, de asemenea, să se extindă tranșarea cărnii pe piese anatomiche, ambalate în cryovac, ceea ce asigură un spor de preț de pînă la 50% față de livrarea cărnii în carcasă. În combinatele și fermele avicole, se va introduce un sistem de furajare științific, care să asigure obținerea de ouă cu un gălbenuș intens colorat galben.

Pentru realizarea acestor obiective, atît

tru îmbunătățirea condițiilor de valorificare, este asigurarea ambalajului de prezentare a mărfii. În acest scop, trebuie luate măsuri pentru diversificarea ambalajelor de sticlă, metal, materiale plastice, hirtie tratată, în forme și gramaje variate, corespunzător cerințelor diferitelor piețe și pentru realizarea de etichete cit mai estetice și atractive.

De mare importanță pentru menținerea calității și aspectului comercial al produselor agroalimentare este asigurarea spațiilor corespunzătoare de depozitare a produselor. Planul de investiții pentru actualul cincinal prevede creșterea de aproape două ori a capacităților de depozitare frigorifice, ceea ce va permite și crearea unor stocuri tampon, care să asigure continuitatea exportului și a unor partizi de mărfuri destinate valorificării în momente de conjuncții optime. Creșterea volumului schimburilor comerciale cu produse agroalimentare, cu toate țările, impune și luarea unor măsuri pe linia îmbunătățirii continue a activității de comercializare. Ea va trebui să înregistreze profunde îmbunătățiri în structura, organizarea și metodele folosite.

În scopul continuei îmbunătățiri a activității de export este necesar ca întreprinderile de comerț exterior să informeze sistematic, producătorii de mărfuri asupra conjuncțiilor pieței, a prețurilor practicate și a tendințelor în perspectivă. Pentru urmărirea realizării sarcinilor de export și întărirea răspunderii, la toate nivelele, începînd cu întreprinderile cu sarcini de export și pînă la minister, se vor organiza compartimente specializate, cărora le revine și obligația analizării rentabilității exportului.

Sarcinile complexe ce revin agriculturii, industriei alimentare și silviculturii în domeniul exportului impun din partea tuturor celor antrenați în această importantă acțiune, o muncă perseverentă și de un înalt nivel calitativ. Astfel va spori continuu prestigiul țării noastre peste hotare, va crește considerabil eficiența comerțului exterior cu produse agro-alimentare.

EXPORTUL DE PRODUSE AGROALIMENTARE

obține o valorificare mai bună față de exportul lor în stare proaspătă sau sub formă de conserve sterilizate. Este suficient să amintim, de pildă, că sumele ce se obțin pe tona de fructe congelate față de fructele proaspete este de două ori mai mare în cazul caiselor, și cu 600 lei valută mai mare în cazul căpșunelor.

Pentru conservele de fasole fină și extrafină (care au reprezentat anul trecut doar 4% în totalul cantităților de conserve de fasole) se obțin prețuri de trei ori mai mari decît pentru fasolea tăiată și obișnuită. Cu eficiență ridicată deosebită se valorifică la export carnea refrigerată, asigurîndu-se un spor de circa 17% față de carnea în carcasă. Și, totuși, anul trecut, s-a livrat în acest fel numai

în agricultură cît și în industrie se vor organiza ferme și secții profilate pentru export, dotate corespunzător obținerii unor produse de calitate superioară și încadrarea și personal calificat pentru conducerea și controlul producției.

În contextul actualelor sarcini ale comerțului exterior cu produse agroalimentare problema calității capătă o însemnătate deosebită. În această privință, pînă acum s-au manifestat deficiențe uneori destul de grave, cu efecte negative asupra eficienței economice. De aceea, se cere ca fiecare unitate cu plan pentru export să urmărească respectarea indicilor calitativi pe tot fluxul realizării producției.

O problemă de mare actualitate pen-

Insula Mare a Brăilei reprezintă cea mai mare incintă îndiguită din țara noastră; prin construirea unui dig în lung de peste 150 km s-a pus la adăpost de calamitățile naturale o suprafață de peste 70 000 ha.

Aproape simultan, agronomii au lucrat în cultură terenurile desecate, ocupând astfel cu culturi noi și noi terenuri pe măsura evacuării apei, desecării solului și defrișării pădurilor de salcie. Actuala întreprindere agricolă de stat „Insula Mare a Brăilei”, creată aici pentru exploatarea noilor terenuri agricole, a luat astfel în cultură până în prezent o suprafață depășind 50 000 ha. În cazul lucrărilor similare din străinătate, cum este, de exemplu, cazul „polderelor” olandeze, de-abia după 4—5 ani de la îndiguire încep să fie introduse în cultură primele suprafețe de teren scoase de sub inundație. Activitatea intensă desfășurată de această întreprindere în ultimii ani a făcut ca producțiile medii de porumb să varieze în jurul a 5 000 kg/ha, pe suprafețe cuprinse între 20 000 și 37 000 ha anual, la unele ferme obținându-se chiar producții medii mai mari de 7 000 kg porumb/ha.

Desigur că eforturile nu se vor opri aici. Pe terenurile scoase de sub influența inundațiilor trebuie cultivate suprafețe sporite, punându-se accent pe intensificarea agriculturii. Aceste cerințe, de o stringentă actualitate, ridică însă unele probleme noi, deosebit de importante, în exploatarea incintei îndiguite.

Recent, am avut prilejul să discutăm, de-asupra hărții de sol a Insulei Mari a Brăilei cu unii din inginerii celor 40 de ferme ale acestei uriașe întreprinderi agricole, câteva dintre problemele amintite. Astfel, suprafețe însemnate de terenuri deja luate în cultură suferă de exces temporar sau chiar permanent de umiditate. Uneori, aceasta este în strinsă legătură cu factori naturali (precipitații, nivele ridicate ale Dunării etc.); alteori însă apar evidente unele greșeli de proiectare sau execuție a rețelei de desecare, ba chiar lipsa totală a acesteia. Se întâmplă, de asemenea, deficiențe de exploatare. În unele ferme nivelul ridicat al apei freactice are nu numai efectul de înmlăștinare a solului ci și de salinizare secundară a acestuia, cum este cazul la fermele de la Strimba. Acest ultim proces apare evident mai ales când se aplică și irigația, în sistem vechi, necorespunzător, situație înfățișată de exemplu la fermele de la Salcia.

Probleme importante ridică, de asemenea, executarea lucrărilor agricole, aplicarea îngrășămintelor etc. Cunoașterea condițiilor de sol și a rezultatelor din fiecare an, a măsurilor ameliorative și agrotehnice aplicate reprezintă o condiție necesară pentru perfecționarea în continuare a procesului de producție agricolă în cel mai mare „polder” românesc.

Cea mai mare parte a observațiilor făcute mai sus sînt normale în prima etapă după îndiguire. Ea reprezintă o lucrare capitală de îmbunătățiri funciare care schimbă în mod radical evoluția solului din insulă, și odată cu aceasta folosințele. Eliminarea definitivă a inundațiilor prin îndiguire nu înseamnă însă regularizarea definitivă și corespunzătoare a regimului apei în soluri. Terenurile rămîn încă sub influența excesului de umiditate, provenind din precipitații, lacuri, apele freactice și infiltrații din Dunăre. Lucrările de desecare necesare în acest scop sînt executate numai parțial în prezent, și ele au avut ca prim obiectiv evacuarea apelor de suprafață și într-o măsură mai mică coborîrea nivelului freatic și combaterea infiltrațiilor. Lucrările de îmbu-

apă în stratul radicular al solului din toată incinta sînt cele două sarcini principale ale specialiștilor în îmbunătățiri funciare, care lucrează pentru această incintă.

În acest sens, nivelul apei freactice nu trebuie să se ridice, pe niciun sol, și în nici o perioadă a anului, deasupra adîncimii de 0,6—1,2 m, în funcție de textura solului și de planta cultivată. Cînd terenul prezintă condiții de salinizare, adîncimea apei freactice trebuie să fie mai mare de 1,5—2 m. În acest fel, este asigurată totodată accesibilitatea mașinilor agricole și executarea lucrărilor culturale la timpul optim.

Întreținerea canalelor de desecare, funcționarea continuă a pompelor de evacuare la capacitatea totală, în par-

lui, pe fișii late uneori de 200 pînă la 1 000 m.

O altă problemă importantă o constituie existența în incintă a unor suprafețe mari de soluri neproductive sau slab productive cum sînt: sărături, nisipuri, soluri extrem argiloase, funduri de bălți etc. După cartările pedologice actuale în Insula Mare a Brăilei situația este mai bună, dar astfel de soluri există totuși. De aceea, după efectuarea unei desecări corespunzătoare trebuie luate măsurile necesare de ameliorare cum sînt: amendarea solurilor sodice, spălarea celor saline, ameliorarea solurilor nisipoase, punerea în valoare a fundurilor de bălți etc. Cercetările efectuate în țara noastră și practica ameliorativă din alte țări arată că procesul de îmbunătățire a acestor soluri necesită parcurgerea obligatorie a unor faze de ameliorare, în care producțiile cresc progresiv. Este necesar din acest punct de vedere să se ia măsuri organizatorice și financiare pentru ca în primele etape ale procesului de ameliorare lucrările care se execută să nu greveze asupra producției, sarcinile de plan situîndu-se la nivelul real de fertilitate a solului.

Pe de altă parte, este indicat să nu se dea sarcini de plan bazate pe măsuri provizorii care nu duc la realizarea producțiilor și, în același timp, pot contribui la degradarea solului. Astfel pentru a aproviziona plantele cu apă în sezonul uscat al anului, unii fermieri opresc evacuarea apei de pe canalele de desecare sau chiar o folosesc la irigație, fără să controleze calitatea ei. În ambele cazuri dacă apa are o concentrație de săruri mai mare de 1,5—2 g/l, are loc procesul de salinizare secundară a solului iar dacă apele freactice au peste 4—5 g/l, plantele pot fi vătămate chiar direct prin apariția unor necrozări pe frunze (în cazul irigațiilor prin aspersiune).

În sfîrșit, este nevoie ca aplicarea îngrășămintelor pe terenurile din insulă să fie făcută ținîndu-se seama de câteva recomandări importante. Trebuie avut în vedere, în primul rînd, caracterul net particular al regimului substanțelor nutritive pe solurile aluviale inundaabile, față de cele îndiguite, pe de o parte, și față de cele de pe terasă, pe de altă parte. În al doilea rînd, aplicarea îngrășămintelor trebuie să se facă numai după ce regimul aero-hidric și salin al solurilor a fost complet reglementat prin asigurarea unei desecări eficiente în cazul solurilor înmlăștinate, și a combinării irigației cu drenajul, în situația solurilor salinizate. În concluzie, chimizarea — unul din factorii principali ai agriculturii moderne — trebuie să joace un rol activ în acțiunea de valorificare superioară a terenurilor din Insula Mare a Brăilei.

Dr. Al. MĂIANU
Institutul de studii
și cercetări pedologice

Discuție deasupra hărții de sol a Insulei Mari a Brăilei

MĂSURI PENTRU INTENSIFICAREA FOLOSIRII INCINTEI ÎNDIGUITE

nătățiri funciare existente în prezent în incintă trebuie însă corelate între ele și completate corespunzător. Canalele executate pînă în prezent au permis în parte evacuarea apelor de suprafață, accesibilitatea omului și a mașinilor în incintă, executarea lucrărilor de defrișare etc. Ele trebuie completate însă pînă la nivelul la care să permită o regularizare definitivă a apei din sol, nu numai pentru scopuri generale, ci pentru realizarea regimului optim de umiditate a solului, pentru creșterea plantelor. Acest obiectiv nu se poate realiza dintr-o dată, iar în țările cu lucrări similare dezvoltate cultivarea terenurilor nu începe decît după realizarea optimă a acestui deziderat. Asamblarea lucrărilor de desecare într-un tot unitar și regularizarea regimului de

te și în afara sezonului agricol, instalarea unor pompe suplimentare în perioadele de vîrf, atît la Dunăre cît și în sectoare de depresionare din interiorul incintei sînt măsuri care trebuie luate cu operativitate ori de cîte ori este necesar. În ceea ce privește evacuarea excesului de apă care se întîlnește în zona digului la ape mari ale Dunării, construirea unor canale de centuri este o metodă folosită adesea. Există și soluția construirii de-a lungul digului, a unor culuri de drenaj, a la lo. fiind folosită la irigație Metoda este bună, dar în prezent este neeconomică. În orice caz lucrările de desecare din zona digului trebuie să fie foarte intense în cazul cînd apele freactice sînt puternic mineralizate și prin ridicarea lor se produce salinizarea secundară a solu-

Buletin agrometeorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE
ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ

În intervalul 17—23 februarie au predominat zilele cu vreme închisă și umedă mai ales în sudul și estul țării. Din evoluția temperaturilor medii zilnice rezultă că, spre sfîrșitul intervalului s-a produs o răcire ușoară, temperaturile menținîndu-se totuși superioare limitelor normale. În ultimele trei zile, temperaturile minime din aer au coborît ușor sub 0°C în Transilvania și nordul Moldovei. În sol, la adîncimea de 10 cm, temperaturile medii din ultima zi oscilau în general între 1° și 4°C.

Sub aspect pluviometric, acest interval a fost ploios în sudul și estul țării și deficitar în celelalte regiuni. Cantitățile de apă totalizate în Cîmpia Română, Dobrogea, Lunca Siretului inferior și estul Banatului au fost cuprinse între 20 și 60 mm, în Moldova între 10 și 20 mm, iar în restul zonelor sub 10 mm. Precipitațiile căzute în cursul lunii februarie au determinat creșterea sensibilă a rezervelor de umiditate în solurile cernoziomice din sudul țării. La data actuală, zone deficitare se mai semnalează doar în sud-estul Transilvaniei (Tara Birsei) și în jumătatea de sud a Moldovei. Local s-au produs excese de umiditate în stratul arabil în partea centrală și vestică a Munteniei, Oltenia și partea de sud-est a Banatului. Starea de vegetație a grîului de toamnă este bună, plantele avînd un potențial biologic ridicat, mai ales în zonele de bază ale acestei culturi: cîmpiile din sudul și vestul țării.

Timpul probabil în intervalul
24 februarie — 4 martie

Vremea va fi relativ rece în prima parte a intervalului, apoi se va încălzi ușor. Cerul va fi variabil, cu înnoări mai pronunțate în sudul și estul țării. Vor cădea precipitații locale atît sub formă de lapoviță și ninsoare, cît și sub formă de ploaie. Vîntul va sufla potrivit, cu unele intensificări din nord și nord-est. Temperaturile minime vor oscila între -8° și +2°C, izolat mai coborîte, iar maximele între 0° și 10°, mai ridicate la sfîrșitul intervalului.

CUM VA FI VREMEA ÎN LUNA MARTIE

Prognoză de N. TOPOR

În luna martie țara noastră se va situa între două regimuri atmosferice foarte ploioase: unul care va afecta jumătatea de est a Europei, iar al doilea va cuprinde bazinul Mării Mediterane, inclusiv nord-vestul Africii, Grecia și sudul Bulgariei. Pe celelalte continente ale Emisferei boreale se vor înregistra ploi mari: în sud-estul Asiei, inclusiv Indochina, precum și în Alaska, unde vor predomina ninsoările.

În ținuturile noastre vremea va fi mai caldă, decît normal, deși în cursul lunii se vor produce și unele scăderi bruște de temperatură, datorită unor invazii de aer subpolar. Acestea vor avea loc în decada a doua a lunii și vor imprima vremii un aspect de iarnă tîrzie.

Precipitațiile, care vor cădea atît sub formă de ploaie cît și sub formă de lapoviță și ninsoare, vor da cantități de apă mai mici decît cele normale și neuniform distribuite pe teritoriu. Vremea va avea, în general, un caracter schimbător, cu multe zile însorite, dar și cu unele nopți reci, cu brume și înghețuri mai accentuate în Transilvania și nordul Moldovei.

Temperaturile ridicate din unele zile, însenînările cerului, lipsa unui strat gros de zăpadă, ca și un sol dezghețat în adîncime sînt factori care vor grăbi dezvoltarea vegetației ca: inerbarea prematură a cîmpurilor, înfrunzirea pădurilor de foioase și înflorirea unor pomi. Răcirea, din jurul datei echinoșului, va surprinde unii pomi în plină floare.

Sînt de așteptat următoarele intervale de timp cu vreme caracteristică:

Între 1 și 3 martie, vremea va fi anormal de caldă. Cerul va fi variabil în partea de sud-est a țării și temporar noros în nordul și vestul teritoriului, unde vor cădea ploi locale neînsemnate. Dimineața, local se va semnala ceață slabă. Vîntul, care va bate mai întîl din sud-vest apoi din nord-est, se va intensifica mai ales în Cîmpia Dunării. Noapțile vor fi cu îngheț, în nordul Transilvaniei și al Moldovei. Temperatura va urca ziua între 14 și 23 de grade.

Între 4 și 9 martie, vremea va fi în general frumoasă, dar se va răci ușor, mai ales în primele zile. Cerul va prezenta înnoări mai pronunțate în Transilvania, Moldova și regiunea de munte. În sudul țării însenînările vor fi predominante. Ploi și lapovițe

locale se vor semnala în munți și nordul țării. Vîntul se va intensifica, mai ales în răsăritul țării, începînd cu 5 sau 6 martie. Noapțile vor fi cu îngheț general în nordul teritoriului și parțial în sud. Temperatura va urca ziua între 12 și 20 de grade în Cîmpia Dunării și între 3 și 13 grade în restul țării.

Între 10 și 11 martie, un front de precipitații sub formă de lapovițe și ninsoare va traversa țara, determinînd înnoări accentuate, intensificarea vîntului și scăderea temperaturii.

Între 12 și 16 martie, vremea va deveni relativ frumoasă, dar va fi rece, cu brume și îngheț noaptea, temperatura coborînd pînă la minus 4 grade în șesul Dunării și pînă la minus 13 grade în nordul extrem al țării și zona de munte. În cursul zilei temperatura va urca între 6 și 13 grade.

Între 16 și 19 martie, vremea se va înrăutăți în toate regiunile. Cerul se va menține noros sau mai mult acoperit. Vîntul de nord-est va bate tare, iar temperatura va scădea simțitor. Vor cădea ploi, care se vor transforma repede în lapoviță și ninsoare. Din cauza Crivățului ninsoările vor fi viscolite în jumătatea de sud-est a țării. Deși în vestul țării aceste precipitații vor fi mai abundente, ele nu vor depune strat de zăpadă decît în zona de munte. Noaptea se va produce îngheț în toată țara, dar mai accentuat în Maramureș, unde e posibil ca temperatura să eoboare pînă la minus 15 grade. În timpul zilei, temperatura va urca între 2 și 18 grade.

Între 20 și 22 martie, vremea se va ameliora, cerul devenind variabil. Noapțile vor fi reci, cu îngheț și brume. Vîntul va slăbi. Zilele vor fi călduțe, cu temperaturi cuprinse între 5 și 13 grade.

Între 23 și 26 martie, un front de ploi abundente va străbate toată țara, determinînd înnoări accentuate, scăderea temperaturii și intensificarea locală a vîntului. Se vor semnala căderi de avalanșe în zona alpină a Carpaților și viituri pe riuri. Temperatura va urca ziua între 10 și 18 grade. Noapțile vor fi cu îngheț sau brume numai în regiunea de munte și nordul Transilvaniei.

Între 27 și 31 martie, vremea va continua să se încălzească. Cerul va fi schimbător, cu înnoări mai pronunțate în ultimele trei zile, cînd vor cădea ploi locale, care vor fi însoțite în vestul țării de descărcări electrice, iar în est de măzărîche. Vîntul de vest se va intensifica temporar.

ZAHĂRUL — rezultantă a unei activități agro-industriale

Aliment indispensabil vieții, zahărul reprezintă rezultatul final al unei activități complexe și de durată, începute în timp și finalizate în complicate instalații industriale de purificare și cristalizare. Deopotrivă interesați în buna desfășurare a acestui lung proces de transformare a seminței de sfeclă de zahăr în „cristale dulci”, agricultorii, producătorii ai materiei prime și lucrătorii fabricilor de zahăr și-au dat întâlnire, săptămîna trecută, la Tg. Mureș, într-o binevenită și utilă ședință de lucru.

La această consfătuire pe țară privind organizarea producției și industrializarea sfeclei de zahăr au participat tovarășii Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor și Ion Moldovan, șeful Departamentului industriei alimentare.

Participanții la consfătuire — specialiști din unitățile agricole, de la organele agricole județene, de la fabricile de zahăr și din minister, cercetători — au făcut o amplă analiză a rezultatelor obținute în anii cincinalului încheiat, în ceea ce privește cultura și industrializarea sfeclei de zahăr. Totodată, au fost precizate sarcinile ce revin în prezent în acest sector al agriculturii și industriei noastre alimentare.

În încheierea lucrărilor constatării, participanții au adoptat în unanimitate o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

O legătură absolut necesară între producerea și industrializarea sfeclei de zahăr

Ocupînd o suprafață de circa 190 000 de hectare, sfecla de zahăr constituie una din culturile tehnice de cea mai mare importanță pentru economia țării. Între activitatea de asigurare a acestei prețioase materii prime industriale și cea de transformare a ei în produsul finit — zahărul — există o interdependență care îi obligă pe agricultori și pe lucrătorii din fabrici la o permanentă colaborare. Pornindu-se de la această realitate obiectivă, o dată cu crearea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a fost înființată și Centrala organizării producției și industrializării sfeclei de zahăr. Acestei unități, cu gestiune economică proprie, îi revin sarcini precise și de mare răspundere atît pe linia organizării producției de sfeclă în unitățile agricole cultivatoare, cît și în ceea ce privește asigurarea industrializării materiei prime, în condiții superioare, de către fabricile de zahăr.

Atîta vreme cît aceste obligații reveneau unor foruri tutelare separate, cu sarcini diferite, au apărut de multe ori greutăți și chiar divergențe între cooperativele agricole producătoare de sfeclă și fabricile de zahăr. Avînd fiecare în parte interese specifice sectorului respectiv, nu se asigura o finalizare economică superioară a activității. În cele mai multe unități, urmărindu-se realizarea, cu orice preț, a unor producții cît mai ridicate de rădăcini la hectar, se aplicau măsurile agrotehnice impuse de această cerință, neglijîndu-se faptul că unele dintre ele duceau, în același timp, la înrăutățirea calităților tehnologice ale sfeclei, respectiv la diminuarea conținutului în zahăr, reducerea purității sucului ș.a. Este vorba de aplicarea, în anumite unități agricole a unor doze de îngrășăminte fără asigurarea unui raport optim între elementele fertilizante (azot, fosfor, potasiu), fertilizarea unilaterală cu îngrășămintele azotate etc. În unele cazuri, recoltarea și transportul sfeclei la bazele de recepție ale fabricilor de zahăr s-au desfășurat, fără a se respecta graficele, neținîndu-se seama de nevoile aprovizionării ritmice a fabricilor cu materie primă. S-au creat astfel situații în care, fie că însemnate cantități de sfeclă staționau pe cîmp expuse deprecierei cantitative și calitative, fie că nu se realizau cantitățile necesare pentru ca fabricile să lucreze la întreaga capacitate. Mai ales în zonele de cultură din Transilvania și vestul țării, la acest lucru a contribuit necorelarea recoltării sfeclei cu eliberarea și pregătirea terenului pentru însămînțarea grîului de toamnă. Desfășurarea normală a recoltării și transportului sfeclei a fost perturbată de multe ori și de staționarea îndelungată a mijloacelor de transport la bazele de recepție sau chiar în fabrici. A decurs de aci și o folosire incompletă și deci cu eficiență economică redusă a mijloacelor de transport.

În actualele condiții, ca urmare a măsurilor luate, desfășurării activității pe linia producerii și industrializării sfeclei de zahăr îi se asigură un cadru unic. Se creează astfel posibilitatea coordonării și sincronizării acțiunilor și obiectivelor, realizîndu-se astfel o legătură trainică între cooperativele agricole de producție și fabricile de zahăr, avînd la bază relații principale de ajutor și respect reciproc.

Specialiștii fabricilor de zahăr și cei din unitățile agricole cultivatoare trebuie să-și

unească eforturile, atît în vederea realizării unor producții mari de rădăcini la hectar cu însușiri tehnologice valoroase, cît și în ceea ce privește asigurarea tuturor condițiilor pentru ca prelucrarea recoltei de sfeclă în fabricile de zahăr să se poată face în condiții tehnologice superioare.

Pentru realizarea acestui scop final, este necesar să se folosească toate rezervele existente, să fie valorificate din plin capacitatea, experiența și priceperea cadrelor de muncitori, ingineri și tehnicieni din unitățile agricole și fabricile de zahăr, să se asigure aplicarea la timp și în condiții superioare a tehnologiei de cultură și industrializare a sfeclei de zahăr.

Se poate spune că activitatea pentru realizarea fondului de stat de sfeclă de zahăr pentru anul 1971 a început o dată cu înscrierea în planuri a suprafețelor și producțiilor ce urmează să fie realizate în fiecare unitate în parte. Acum, un loc central în cadrul preocupărilor noastre îl are dezbateră aprofundată a problemelor legate de asigurarea desfășurării în cele mai bune condiții a activității consiliilor inter-cooperatiste, de largirea cooperării cu unitățile agricole de stat, astfel ca în cola-

borare să se poată realiza o serie de obiective menite să conducă la perfecționarea și modernizarea producției de sfeclă, la creșterea productivității muncii și obținerea unor cantități sporite de zahăr.

Recenta consfătuire de la Tg. Mureș a producătorilor de sfeclă de zahăr și a celor care se ocupă cu industrializarea ei a permis clarificarea unor probleme de interes comun și stabilirea unor măsuri tehnice și organizatorice imediate și de perspectivă.

S-a apreciat cu acest prilej, că sarcinile ce revin în perioada imediat următoare specialiștilor din unitățile agricole și fabricile de zahăr sînt de a găsi cele mai eficiente căi de ridicare a producției de sfeclă la nivelul cerut de actuala etapă de dezvoltare a agriculturii din țara noastră și de a îmbunătăți radical activitatea de organizare a producției și industrializării acestei materii prime. Acest lucru impune aplicarea la timp și în condiții calitative superioare a întregului complex de măsuri agrotehnice recomandat de noua tehnologie a culturii sfeclei de zahăr, în special în ceea ce privește amplasarea, asigurarea cantităților necesare de sămînță de cea mai bună calitate, fertilizarea optimă a terenurilor destinate culturii sfeclei de zahăr, executarea la epoca optimă a lucrărilor de întreținere și combatere a bolilor și dăunătorilor.

Este necesar ca, în aceste zile, toți lucrătorii din agricultură și fabricile de zahăr să activeze cu toată fermitatea astfel ca însămînțarea sfeclei de zahăr să se execute la timp, într-un teren bine pregătit, fertilizat și curat de buruieni.

O atenție permanentă se va acorda de către centrală sporirii cointeresării unităților agricole și a cooperativilor care se ocupă de cultura sfeclei de zahăr; în acest scop, se va analiza toate posibilitățile în vederea organizării și retribuirii superioare a muncii la această cultură. De asemenea, va exista o preocupare deosebită pentru îmbunătățirea substanțială a activității de cercetare științifică în domeniul culturii și industrializării sfeclei, atît pentru înlăturarea paralelismelor existente, cît și pentru realizarea unei coordonări unitare a cercetărilor. Se vor asigura astfel condiții favorabile creării unor noi soiuri de sfeclă de mare productivitate, cu conținut ridicat de zahăr, elaborării unei tehnologii de cultură mai adecvate și stabilirii unui proces tehnologic de prelucrare la nivelul parametrilor optimi.

Multiplele avantaje economice pe care le prezintă cultura și industrializarea sfeclei de zahăr pentru economia națională impun o preocupare permanentă din partea tuturor specialiștilor din agricultură și fabricile de zahăr, în vederea valorificării depline a întregului potențial de producție de care dispune agricultura și industria, pentru asigurarea și depășirea an de an a nevoilor de zahăr mereu crescînde ale populației și cererea unor disponibilități pentru export.

Ing. Gh. RIZESCU

director tehnic
în Centrala organizării
producției și industrializării
sfeclei de zahăr

OPINII, PROPUNERI

Ing. Marcel MOGOȘIU, directorul general al Direcției generale a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor a județului Mureș:

„Pentru îmbunătățirea rezultatelor considerăm necesar:

— un control mai riguros al seminței din punct de vedere fitopatologic, tratarea făcîndu-se la stațiunea de șlefuire și calibrare;

— o îmbunătățire a raportului între elementele nutritive la îngrășămintele repartizate pentru sfecla de zahăr;

— mărirea punctelor de recepție a sfeclei.

Printre măsurile luate în județ în scopul mai bunei organizări a producerii sfeclei de zahăr se numără: restringerea numărului unităților cultivatoare — de la 149 în 1969, la 130 anul acesta și la 109 în anul ce vine; înființarea a două asociații inter-cooperatiste pentru cultura sfeclei de zahăr, cu participarea a 84 de cooperative agricole care cultivă 10 100 ha cu sfeclă, reprezentînd 71% din suprafața de sfeclă a județului și care sînt situate în zona celor două fabrici de zahăr din Tîrgu Mureș și Luduș.

Ing. Dumitru BLAJ, directorul fabricii de zahăr Bucecea, județul Suceava:

„O mare influență asupra rezultatelor în procesul de industrializare îl au buna păstrare și transportarea la timp a materiei prime. Măsurile luate în acest sens, cu ajutorul unităților producătoare, au dus la depășirea capacității de prelucrare cu peste 30%, la pierderi foarte scăzute de zahăr în procesul tehnologic (0,75%) și la realizarea unui randament de 14,4%. Ținînd seama de aceste rezultate, vom extinde mecanizarea lucrărilor de încărcare a sfeclei de zahăr la bazele de recepție, sprijinînd în acest sens și cooperativele furnizoare de materie primă”.

Ignat VAINEA, ing. șef la C.A.P. Ciceu, județul Harghita:

„Este absolut necesară urgentarea acțiunii de cartare agrochimică a solurilor — lucru care lipsește în județul nostru. Numai așa vom putea trece de la fertilizarea „oarbă” pe care o efectuăm acum, la o fertilizare corespunzătoare cerințelor de industrializare a sfeclei”.

Ing. Gheorghe LAZA, directorul general al Direcției generale a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor a județului Bihor:

„În condițiile noastre, în care primăvara nu mai este timp pentru pregătirea terenului, pentru semănat s-a dovedit foarte eficientă efectuarea acestei lucrări încă din toamnă. În anul viitor vom extinde procedeele pe întreaga suprafață”.

Toma CARDOȘ, ing. șef la C.A.P. Cristian, județul Brașov:

„Experiența noastră ne-a dovedit eficiența însămînțării cît mai devreme a sfeclei de zahăr, indata ce se poate intra cu semănătorile în cîmp chiar dacă solul nu a atins temperatura de 5°. Acesta a fost unul din factorii care au contribuit la realizarea unei producții de sfeclă de zahăr, care în medie pe ultimii 3 ani a fost de 38 300 kg/ha”.

DIN OBIECTIVELE PLANULUI DE MĂSURI

În cuvîntul lor participanții au abordat probleme importante ale producerii și industrializării sfeclei de zahăr — concentrarea suprafețelor, producerea semințelor, aplicarea tehnologiilor moderne, activitatea fabricilor etc., făcînd și prețioase propuneri. Au fost, de asemenea, precizate, acțiunile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin, în 1971 și în perspectivă, lucrătorilor din cele două sectoare interesate în asigurarea producției de zahăr a țării: agricultura și industria. Iată cîteva din obiectivele planului de măsuri:

● Extinderea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr în unitățile situate în zonele foarte favorabile și favorabile, și care an de an au obținut producții mari.

● Amplasarea culturii în special pe terenurile situate în aluviunile luto-nisipoase, cernoziomurile degradate și brun roșcate de pădure, din luncile riurilor și de pe terase, care au pinza de apă freatică la 2—4 m și pH de 6,5—8, după premergătoarele recomandate: cereale de toamnă, cartof timpuriu, porumb pentru siloz.

● Extinderea suprafețelor cultivate în condiții de irigare, în special în zonele de cultură din silvostepă și stepă, pe circa 30 000 ha.

● Respectarea unor rotații raționale de 3—5 ani.

● Organizarea în fiecare județ, a unor ferme specializate în cultura sfeclei de zahăr.

● Aplicarea îngrășămintelor chimice în raport cu dozele de îngrășămintele organice și cu tipul de sol, după scheme de fertilizare bine echilibrate.

● Renunșarea la folosirea de îngrășămintele cu azot în timpul perioadei de vegetație, deoarece acest lucru favorizează scăderea conținutului în zahăr.

● Pregătirea patului germinativ într-un timp cît mai scurt, cu agregatul format din combinator și tăvălugul inelar sau, în lipsa lor, cu grapa GD-4, grapa cu colți reglabili 6 GCRI.7, tăvălugul neted TN-1,5 și cel inelar 3 TI-5.3.

● Aprovizionarea din timp a unităților cu cantitățile necesare de sămînță, însoțite, în mod obligatoriu, de buletine de analiză.

● Extinderea în acest an a folosirii seminței segmentate și șlefuite pe 140 000 ha, ceea ce va reduce volumul de muncă la rîrit.

● Executarea semănăturii imediat la desprimăvărare atunci cînd terenul s-a svînat, iar temperatura a ajuns la 4—5° C.

● Respectarea normei de 20 kg/ha — sămînță normală sau de 13,6 kg/ha — sămînță șlefuită.

● Rîritul culturii cînd plantele au ajuns la 2 frunze adevărate — în condiții normale de vegetație și la 4 frunze adevărate — în cazul apariției dăunătorilor, asigurîndu-se o densitate de 80 000—100 000 de plante la hectar.

● Combaterea buruienilor prin măsuri severe încă de la răsărirea sfeclei.

● Sprijinirea și îndrumarea operativă de către fabricile de zahăr, a unităților cultivatoare, în acțiunea de combatere a bolilor și dăunătorilor.

● Aplicarea unui regim de irigare judicios, cu udări regulate și bine echilibrate, ținînd seama că greșelile în această privință diminuează calitatea tehnologică a sfeclei de zahăr.

● Organizarea de către fabricile de zahăr a lucrărilor de stabilire a dinamicii creșterii rădăcinilor și acumulării zahărului în cursul perioadei de vegetație. Preevaluarea și evaluarea producției se va executa în toate parcelele cultivate cu sfeclă de zahăr.

● Realizarea unei concordanțe perfecte între recoltare, transport și prelucrare.

● Executarea, în continuare, de depozite de sfeclă cu ventilație artificială, în curtea fabricilor.

● Mecanizarea încărcării a circa 3 220 000 tone de sfeclă.

● Studierea posibilităților de aplicare a unui regim intensiv de prelucrare a sfeclei.

● Pregătirea tehnică a agregatelor și instalațiilor din fabricile de zahăr în perioada de remont.

● Asigurarea unui control de calitate eficient în toate fazele de fabricație a zahărului.

Tehnologia culturilor noi de lucernă

Realizarea cu succes a obiectivelor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei este strins legată de sporirea producției de furaje, de îmbunătățirea continuă a calității acestora.

În cadrul eforturilor care se depun pe linia acoperirii deficitelor existente în balanța furajeră, în general, și în cea proteică, în special, a corelării producției de nutrețuri cu efectivele de animale, în continuă creștere, extinderea lucernei „regina culturilor furajere”, se înscrie ca una din principalele măsuri.

O analiză retrospectivă demonstrează că, în ultimii patru ani, producția medie de lucernă este de numai 4 160 kg la hectar. Depășirea în timp scurt a acestei medii, fără a mai vorbi de necesitatea extinderii în cultură a lucernei, creează premise certe de obținere a unor cantități sporite de furaje — masă verde și fin — în măsură să stimuleze obținerea unei producții superioare de carne, lapte, ouă și alte produse de origine animală.

Tehnologia culturii lucernei în țara noastră poate fi încă mult îmbunătățită pe baza cuceririlor științifice din țară și de peste hotare. Având în vedere că multe din lucernierele aflate în producție s-au rărit, sau au un procent mare de goluri în urma stagnărilor de apă din primăvara și vara trecută, se impune înființarea unor culturi noi, bine încheiate și cu o capacitate de producție ridicată. Înființării lucernierelor noi trebuie să i se acorde o atenție deosebită deoarece, de felul cum va decurge această lucrare depinde producția anilor viitori.

PREGĂTIREA TERENULUI ȘI SEMĂNATUL

Este deosebit de important ca lucerna să fie semănată pe terenuri corespunzătoare, cu soluri profunde, cu textură medie sau ușoară, bine aprovizionate cu apă, dar în același timp bine drenate, cu nivelul apei freatică sub 2 m adâncime. Solurile cu un pH mai mic de 6,5 sînt prea acide pentru lucernă și necesită neapărat încorporarea amendamentelor pentru a le corecta reacția.

Cu toate că lucerna este o plantă care îngrașă solul prin fixarea azotului din atmosferă, înainte de semănat se recomandă aplicarea de îngrășăminte pentru a ajuta dezvoltarea plantelor tinere. Cel mai valoros îngrășămint pentru lucernă este gunoii de grajd, dar acesta contribuie la îmburuienarea terenului, fapt pentru care este mai bine să se administreze culturii premergătoare. Sub arătura de toamnă pentru lucernă este recomandabil să se încorporeze în sol 300 — 400 kg de superfosfat la hectar. Primăvara, înainte de semănat se administrează o doză relativ mică de azot, și anume 100—150 kg de azotat de amoniu la hectar.

Pregătirea terenului se face în mod diferențiat în funcție de planta premergătoare. Esențial este să se realizeze un pat germinativ bine nivelat, aș-

zat și mărunțit la suprafață, dar mobilizat pînă la adîncimea de 20—25 cm prin arături de toamnă. O mărunțire a stratului superficial, la adîncimea de 2—3 cm este o condiție de bază pentru răsărirea uniformă a plantelor. Cu toate că lucerna este o plantă care se seamănă în prima epocă, nu trebuie neglijată pregătirea din vreme a terenului. Mai ales în culturile irigate, semănatul nu trebuie admis înainte de o nivelare și mărunțire corespunzătoare a patului germinativ, chiar cu riscul de a-l întîrzi cu câteva zile.

Semănatul propriu-zis trebuie făcut cu aceeași grijă, avîndu-se permanent în vedere să nu se facă nici cea mai mică risipă de sămînță. Pe de altă parte, nu se va admite reducerea normei de semănat sub 18 — 20 kg de sămînță la hectar, pe motiv că se fac economii.

Mașinile de semănat trebuie bine reglate, în așa fel ca sămînțele să fie distribuite în mod egal de toate tuburile, iar toate brazdarele să pătrundă la aceeași adîncime în sol. Semănatul se face fără plantă protectoare.

ÎNTREȚINEREA SEMĂNĂTURILOR

Răsărirea lucernei este adesea stînjinită de formarea crustei. La culturile irigate crusta se poate combate ușor prin udări de seară durată, care se vor efectua chiar dacă rezerva de apă din adîncime este suficientă. În timpul răsării, este necesar ca lucernierele tinere să fie controlate în fiecare zi pentru a se putea lua imediat măsuri de combatere a dăunătorilor care apar frecvent în această perioadă.

Cel mai periculos dușman al lucernierelor tinere sînt buruienile. În multe unități agricole s-a încetățenit practica de a le combate prin cosiri repetate. Cosirile timpurii împiedică înrădăcinarea normală a plantelor și le micșorează longevitatea. Din această cauză, precum și pentru a face economie de brațe de muncă, se extinde din ce în ce mai mult metoda de combatere chimică a buruienilor. În acest scop, în lucerniere-

le din primul an de vegetație se pot folosi următoarele erbicide:

Benefinul este eficient împotriva buruienilor din familia gramineelor. Tratamentele se face înainte de semănat, prin încorporarea preparatului în sol cu polidiscul urmat de grapă. În funcție de tipul de sol, se utilizează 4—6 litri la hectar; limita maximă se folosește pe cernoziomuri.

Aretitul dă bune rezultate în combaterea buruienilor dicotiledonate. Se administrează prin stropire, cînd lucerna are 3—5 frunze trifoliolate, folosindu-se doza de 5—7 litri la hectar, în 400—600 litri de apă.

În unitățile care nu dispun încă de aceste erbicide, vor trebui făcute eforturi pentru a se asigura măcar un plivit manual în așa fel încît plantele tinere să se dezvolte nestînjinite pînă ce ajung în faza de înflorire deplină. Numai asigurîndu-se o dezvoltare normală a plantelor tinere, fără a interveni cu coasa înainte de înflorire, acestea vor avea posibilitatea să-și formeze un sistem radicular sănătos. Un astfel de sistem radicular este necesar pentru o bună iernare a plantelor, pentru o valorificare corespunzătoare a apei și substanțelor nutritive din sol și pentru a se asigura o longevitate mare a plantelor.

Controlul pentru depistarea și distrugerea vetrelor de cuscută se înscrie ca o lucrare obligatorie în tehnologia culturilor tinere de lucernă. Cu cît aceste vetre sînt descoperite mai devreme, cu atît combaterea lor se poate face mai ușor și cu pierderi mai reduse. Lăsarea cuscutei pînă la înflorire și formarea semințelor trebuie prevenită prin orice mijloace, deoarece solul se infestază cu semințele acestui parazit care va răsări egalat timp de mulți ani, contaminînd în permanență cultura de lucernă.

Combaterea cuscutei la lucernierele din primul an se va face prin metoda clasică, de adunare și de distrugere a ei prin ardere. În ultimul timp, se extinde din ce în ce mai mult metoda de combatere a cuscutei cu ajutorul substanțelor chimice (Reglone 0,5 — 1%, Aretit 1 — 2%). Trebuie avut în vedere însă că tratamentul chimic nu poate fi recomandat la lucernierele noi, în primele șase luni după semănat, deoarece plantele tinere de lucernă pot avea de suferit.

Lucernierele nou înființate pe terenuri irigate dau producții mari chiar din primul an dacă sînt udate în mod rațional. Se recomandă cantități de 600—800 m³ apă la hectar după fiecare coasă, în funcție de rezerva de apă din sol. Prin udare se urmărește satisfacerea capacității de cîmp pînă la adîncimea de un metru.

Recomandarea de a nu se recolta prima coasă înainte de înflorire deplină, pentru a permite dezvoltarea sistemului radicular, este valabilă și în cazul lucernei irigate.

În sfîrșit, o altă măsură importantă, care este uneori neglijată, este pregătirea pentru iernare a lucernierelor nou înființate. Plantele ierneză în condiții optime atunci cînd ultima coasă s-a luat cu circa două săptămîni înainte de căderea primei brume. O practică deosebit de dăunătoare lucernierelor în primul an de vegetație este pășunatul de toamnă cu oile, care trebuie interzis cu desăvîrșire.

Respectarea măsurilor enunțate din tehnologia lucernierelor tinere va permite ca în anii actualului cincinal, să dispară lucernierele slab productive iar locul lor să fie luat de culturi dese, de mare productivitate, care să reflecte posibilitățile reale ale agriculturii noastre.

Ing. P. VARGA
Ing. E. KELLNER
I.C.C.P.T.—Fundulea

COLTUL APICULTORULUI

LUCRĂRI ÎN STUPINĂ

Vremea neobișnuit de călduroasă și frumoasă din lunile ianuarie și februarie, în toate zonele din țară, a favorizat și stimulat albinele să efectueze zbururi generale de curățire. Urmare acestui fapt, mătcile — hrănite mai intens — și-au început și mărit treptat activitatea de ouat. Astfel, în cuiburile familiilor de albine a apărut puiet pe cite 2—3 și chiar 4 faguri și, odată cu aceasta, consumul de provizii a crescut de la o zi la alta, cu aproape o lună de zile mai devreme, față de anii precedenți.

Cum în majoritatea zonelor din țară și, în primul rînd, în zonele afectate de calamitățile naturale din anul trecut, familiile de albine au intrat în iarnă cu provizii insuficiente și, în general, de calitate necorespunzătoare, fagurii pe care ierneză albinele își vor termina conținutul cu mult înainte de apariția culesurilor de întreținere din natură. Vor putea fi astfel înregistrate nenumărate pierderi de familii de albine la sfîrșitul perioadei de iernare, dar mai ales la începutul primăverii.

Pentru a preveni asemenea situații, recomandăm apicultorilor următoarele măsuri:

Verificarea, prin sondaj, a extinderii puietului, consumul de provizii și în primul rînd, cantitatea proviziilor existente în faguri din cuiburile familiilor de albine, astfel ca să se cunoască și să se poată interveni la timp cu administrarea de hrană suplimentară acolo unde este nevoie.

Pentru completarea rezervelor de hrană în cuiburile familiilor de albine, în această perioadă se folosesc cu mult succes:

- faguri cu miere căpăcită de la rezervele stupinelor;
- fagurii cu miere căpăcită de la marginile cuiburilor, neocupați de albine;
- șerbetul de zahăr sau plăcile de zahăr candi, preparate în gospodărie sau procurate de la centrele de aprovizionare și desfacere din cadrul filialelor județene ale Asociației crescătorilor de albine.

Fagurii cu miere de la rezervele stupinelor sau cei ridicați din marginile cuiburilor se introduc de o parte sau alta a cuiburilor, nu în centrul cuibului, în contact cu albinele, fără a separa fagurii în care se găsește e-lipse de puiet de toate vîrstele sau căpăcit.

Șerbetul de zahăr sau plăcile de zahăr candi — cu o grosime de circa 10 mm. — se introduc în spațiile dintre podișor și rame (deasupra ramelor), deasupra ghemului de albine, deci tot în contact cu albinele.

Lucrarea se execută în stupină, pe la amiază, cu mișcări încete, sigure, urmînd ca ea să dureze cît mai puțin.

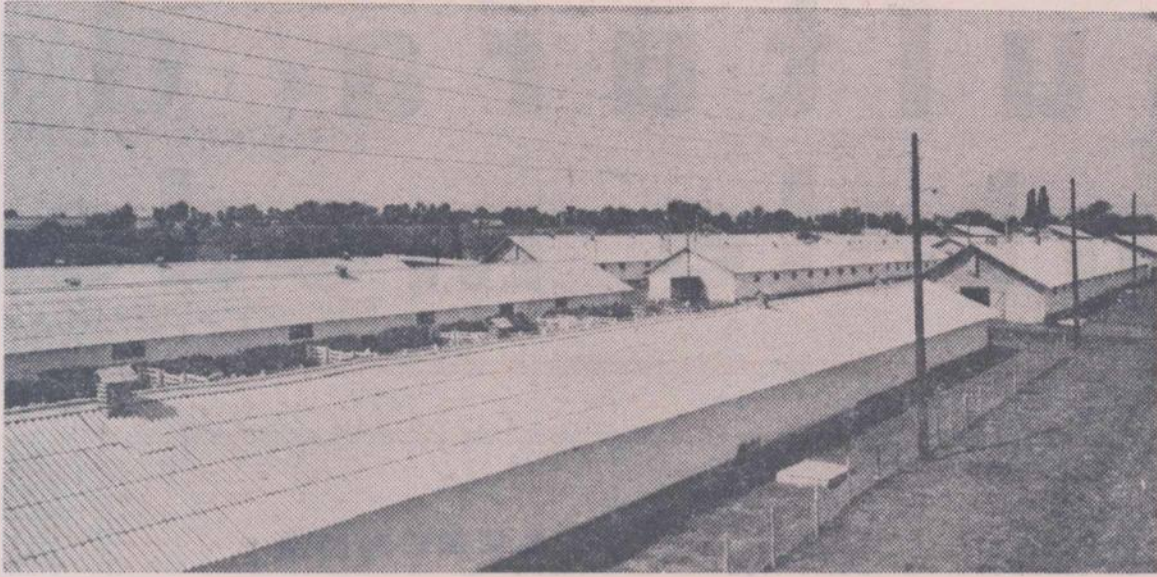
Este cu totul contraindicat ca, în această perioadă, să se administreze familiilor de albine lip-site de provizii sirop de zahăr, căci acesta ar produce în cuiburile familiilor de albine respective o umiditate dăunătoare, îmbolnăvirea albinelor de diaree și altele.

Se recomandă apicultorilor cu mai puțină experiență să solicite sprijinul și asistența tehnică gratuită în toate lucrările sezoniere de la aparatul salariat și voluntar al organizațiilor teritoriale ale Asociației crescătorilor de albine.

C. ANTONESCU
de la Asociația
crescătorilor de albine

Livrat de fermele zootehnice, laptele la drumul fabricilor de lactate, unde sub o igienă strictă se transformă în produse alimentare mult solicitate de întreaga populație. În fotografie: aspect de la Fabrica de produse lactate din Constanța.

Ferma de porci a C.A.P. Moldoveni, județul Neamț.

AGENDA VETERINARĂ

Avortul la scroafe

Combaterea avortului la scroafe prezintă o importanță deosebită atât sub aspect sanitar — veterinar, cât și economic, intrucit acesta creează dificultăți în refacerea și sporirea efectivului și în realizarea planului de producție.

După stadiul de dezvoltare a produsului de concepțiune, avortul poate fi embrionar sau fetal, total sau complet, cind sint eliminați toți feteșii și parțial sau incomplet, cind o parte din feteși rămîn vii și sint fătați viabili, iar restul sint rezorbiți sau suferă procesul de mumifiere sau macerație, in utero. După cauza care a provocat intreruperea gestației, avortul este infecțios (specific) sau neinfecțios (nespecific).

Avortul embrionar se produce între prima și a 30-a zi a gestației, ca urmare a unor dezechilibre hormonale, alimentare sau de origine genetică, sau infecțioasă.

Avortul infecțios apare în urma acțiunii unor bacterii sau virusuri asupra gestației: germenii din grupa Escherichia coli, Streptococcus sp., Staphylococcus sp., Leptospira, Brucella, Pasteurella, Salmonella, Corynebacterium pyogenes, B rujet Listeria monocytogenes, sau virusul pestei porcine, a febrei aftoase, a bolii lui Aujeszky, a gripei porcilor etc., care provoacă intreruperea gestației, urmată de avort embrionar sau fetal, intirzierea în dezvoltare a feteșilor, rezorbtia, mumifierea sau macerația lor, mortalitate neonatală sau postnatală a purcelilor.

În afara bolilor infecțioase, în care avortul reprezintă un simptom constant (leptospiroză, bruceleză etc.), acesta poate fi prezent și în pesta porcină, febra aftoasă, boala lui Aujeszky, rinita atrofică infecțioasă, pasteureloză, salmoneloză, listerioză etc. În bruceleză scroafele avortează de obicei între a 4-a și a 12-a săptămână a gestației, în procent de pînă la 84%, iar în focare active de leptospiroză avortul se produce în ultima lună de gestație în procent de 10 — 68 % în funcție de stadiul gestației în momentul infecției. Avortul este singura manifestare clinică în unele cazuri de boala lui Aujeszky la scroafe gestante.

Cauzele avortului neinfecțios (nespecific) sint multiple. Intoxicațiile endogene sau exogene provoacă numeroase avorturi la scroafe. Între substanțele toxice prezente în mod accidental în alimentație și capabile de a provoca avort trebuie amintite nitrații (în exces în apă sau furaje), dicumarinele, aflate în unele leguminoase, estrogenele, aflate accidental în nutrețuri sau dezvoltate natural datorită unor mușcături din alimente.

Carențele alimentare, traduse prin subnutriție sau prin lipsa unor principii nutritivi (proteine, vitamine săruri minerale) din hrană sint însoțite, de asemenea, de avort. Așa spre exemplu, carența sau lipsa vitaminelor A, E, din alimentație provoacă tulburări ale ovulației, moartea embrionului sau fetusului, fături de purcel morți sau cu vitalitate redusă. Același lucru se întimplă și atunci cind alimentația este deficitară în unele substanțe minerale (calciu, fosfor).

Schimbarea bruscă a alimentației, sau administrarea hranei stricte, mușcegăite, supraîncălzite, înghețate, a apei prea reci, provoacă adeseori avorturi. Avorturile se produc și în urma unor traumatisme, căderi brutale pe podea, înghesuiri, trintiri pentru vaccinare sau tratamente, transport pe distanță mare sau administrarea unor medicamente (purgative drastice, extract de hipofiză posteroară etc.).

Dacă avortul este infecțios, animalele trebuie protejate prin măsuri de profilaxie și combatere a bolilor infecțioase, însoțite de măsuri corespunzătoare de zo igienă și alimentație și de măsuri de protecție pentru oameni, în cazul bolilor transmisibile și la om (bruceleză, leptospiroză, febră aftoasă, salmoneloză etc.).

În caz de avort neinfecțios, măsurile se referă la asigurarea unor condiții bune de adăpostire și îngrijire și a unei alimentații variate și echilibrate pentru scroafe de reproducție.

Atunci cind într-un efectiv, avortează o scroafă, primele măsuri, indiferent de natura avortului, constau din: izolarea scroafei, îndepărtarea avorturilor, învelitorilor și așternutului imbibat cu lichide axiale, în condiții ce exclud răspindirea eventuală a unei boli infecțioase; curățenie și dezinfecție temeinică; examinarea stării de sănătate a celorlalte scroafe, trimiterea de probe la laboratorul veterinar, dacă este necesar pentru precizarea diagnosticului.

Dr. Teodor BUGEAC
Laboratorul de control științific al produselor biologice și medicamentoase și uz veterinar

CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE CARNE DE PORC ȘI DE PASĂRE?

Sporirea producției de carne la un nivel corespunzător satisfacerii necesităților de consum ale populației constituie o sarcină majoră a lucrătorilor din sectorul creșterii animalelor. Pentru echilibrarea balanței cării, asigurarea structurii acestora, creșterea păsărilor și a porcilor poate și trebuie să-și aducă o contribuție esențială. Despre felul cum se înlătuiește această sarcină în județul Dolj ne-a vorbit zilele acestea inginerul Constantin GLĂVAN, director general al Direcției generale județene a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

— De la bun început, remarca interlocutorul, trebuie să arăt că prin reorganizarea recentă a activității noastre sintem în măsură să răspundem mai bine nevoilor de consum ale populației, să putem contribui cu mai multă eficiență la îmbunătățirea aprovizionării pieței.

Aflăm, cu acest prilej, că la o recentă plenară a Comitetului județean de partid, s-a analizat programul de dezvoltare a zootehniei județului în actualul cincinal. Cu această ocazie, în sectorul cooperatist s-a prevăzut sporirea producției de carne peste prevederile planului. Astfel, în 1975 se vor produce 6 000 tone de carne de pasăre, ceea ce reprezintă o creștere de 8,6 ori, comparativ cu producția obținută în 1970. În aceeași perioadă, producția de carne de porc va crește de șase ori.

— Corespunzător producțiilor suplimentare stabilite, a continuat interlocutorul, s-au adoptat măsuri pentru asigurarea bazei materiale. Nu putem concepe realizarea sarcinilor pe care ni le-am propus, fără atragerea tuturor sectoarelor de producție: de stat, cooperatist și al gospodăriilor personale.

Sectorul de stat este reprezentat de întreprinderea „Avicola” — Craiova. Producția unității va crește în anii cincinalului de peste patru ori, însă importanța acestei întreprinderi este deosebită prin rolul ei de furnizor de pui de o zi pentru ouă și carne către unități cooperatiste specializate. În acest scop, s-a prevăzut dezvoltarea capacității de producție pentru creșterea păsărilor-mată.

În acest an, vor intra în producție patru mari complexe intercooperatiste pentru creșterea porcilor, la Cerătu, Maglavit, Galicea și Comoșteni, cu o capacitate de 30 000 de porci grași anual fiecare. Cel mai semnificativ fapt îl constituie popularea acestor unități cu șase luni înainte de termen, ceea ce va per-

mite realizarea unui spor de producție de circa 6 000 tone de carne.

Inginerul Glăvan remarcă, de asemenea, potențialul economic important al gospodăriilor populației, insuficient valorificat. Pentru stimularea lor, întreprinderea „Avicola”-Dolj, creată în noiembrie 1970, prin asocierea dintre stat și cooperativele agricole, va difuza, la cerere, pui de carne și de ouă din rase productive. Creșterea aportului gospodăriilor populației la asigurarea fondului de stat se va realiza și prin extinderea formei de muncă la domi-

să se refere la modul de aprovizionare a pieței cu carne, în special de pasăre și de porc.

— În trimestrul al IV-lea din anul trecut, carnea de pasăre și de porc s-a găsit în cantități corespunzătoare nivelului de consum. Ca urmare a creșterii producției de carne, direcția comercială are ca sarcină imediată organizarea mai bună a desfacerii cării. În prezent comunicăm altor județe cantitățile aproximative de carne care depășesc necesitățile consumului local. Acestea sint: Olt, Caraș-Severin, Hunedoara, Si-

— În trimestrul al IV-lea din anul trecut, carnea de pasăre și de porc s-a găsit în cantități corespunzătoare nivelului de consum. Ca urmare a creșterii producției de carne, direcția comercială are ca sarcină imediată organizarea mai bună a desfacerii cării. În prezent comunicăm altor județe cantitățile aproximative de carne care depășesc necesitățile consumului local. Acestea sint: Olt, Caraș-Severin, Hunedoara, Si-

Ancheta noastră în județul Dolj

ciului. Se vor atrage în circuitul economic noi spații de producție și brațe de muncă nefolosite în alte activități. Pentru stimularea creșterii producției de carne de porc se aplică, cu rezultate bune, inițiativa întreprinderii de industrializare a cării, care livrează cite doi purceli și o cantitate de 300 kg de porumb, în schimbul contractării și livrării la greutate de cel puțin 100 kg a unuia dintre cei doi purceli primiți.

În încheierea discuției, ne interesăm de modul cum este apreciată aprovizionarea Municipiului Craiova și, în general, a județului Dolj, cu carne de porc și de pasăre.

— Dacă ne referim la perioada ultimelor două luni, calificăm ca foarte bună aprovizionarea cu carne de pasăre și ca bună aprovizionarea populației cu carne de porc. Prin măsurile amintite, în a doua parte a anului 1971 se va îmbunătăți considerabil și aprovizionarea cu carne de porc.

În cadrul anchetei noastre am discutat și cu tov. Ovidiu RADUICA, directorul Direcției comerciale a județului Dolj. L-am rugat

biu, Brașov etc. Cea mai eficientă măsură rămîne însă, desigur, aprovizionarea ritmică a pieței cu carne. Totodată, în condițiile unei piețe bine aprovizionate, urmărind diagrama desfacerii pe o perioadă mai îndelungată, vom putea determina cu precizie nivelul zilnic al consumului, indiciile de corecție intervenind numai în situații particulare (sărbători etc). Există însă și un motiv care frânează procesul de autoreglare a pieței. În Municipiul Craiova sint circa 10 000 de muncitori navetiști. Deși sint cuprinși în balanța necesarului de carne, aprovizionarea lor nu are ritmicitatea aprovizionării populației din mediul urban. În momentul în care gospodăriile personale vor produce mai multă carne de pasăre și de porc, vom putea considera ca rezolvată problema ritmicității aprovizionării populației. În acest an am folosit din plin prilejul oferit de adunările generale ale cooperatizatorilor pentru încheierea contractelor. Totodată, experimentăm un sistem de cooperare între o cooperativă și o unitate de alimentație. Și într-un caz și

în celălalt, urmărim extinderea relațiilor bazate pe contracte și cooperare în interesul bunei aprovizionări a populației.

În drumul nostru ne-am oprit și la I.A.S. „Avicola”-Craiova, o adevărată uzină de carne și ouă. Reținem ritmul de creștere a producției de carne: 1971 — 790 de tone, 1972 — 2 200 de tone, 1973 — 2 300 de tone, 1974 — 4 470 de tone, iar în 1975 — 11 000 de tone; deci o creștere de 14 ori în numai cinci ani. Nivelul producției în anul 1974 se bazează pe intrarea parțială în funcțiune a combinatului de pui de carne care, începînd cu anul 1975, va funcționa la întreaga sa capacitate.

Cu medicul veterinar Oprea CIOROIANU, directorul I.A.S. „Avicola”-Craiova, am discutat și despre obligațiile unității pe care o conduce în cadrul cooperării cu unitățile agricole cooperatiste, cărora le furnizează pui de o zi pentru producția de ouă sau carne și le asigură asistență tehnică calificată. În acest an, întreprinderea va livra peste 1,5 milioane pui de o zi, iar cooperativele agricole beneficiare vor livra la fondul de stat circa 1 100 tone de carne de pasăre.

O altă unitate cu funcții multiple în asigurarea cu carne a județului Dolj ne este prezentată de ing. zootehnist Ion VINATORU, tehnologul șef al complexului industrial de la Băilești, pentru creșterea și îngrășarea porcilor.

— Unității noastre îi revin sarcini importante în domeniul cooperării cu complexele intercooperatiste și cu alte județe, precizează interlocutorul. Numai în 1970 am livrat 5 400 de scrofițe complexelor intercooperatiste.

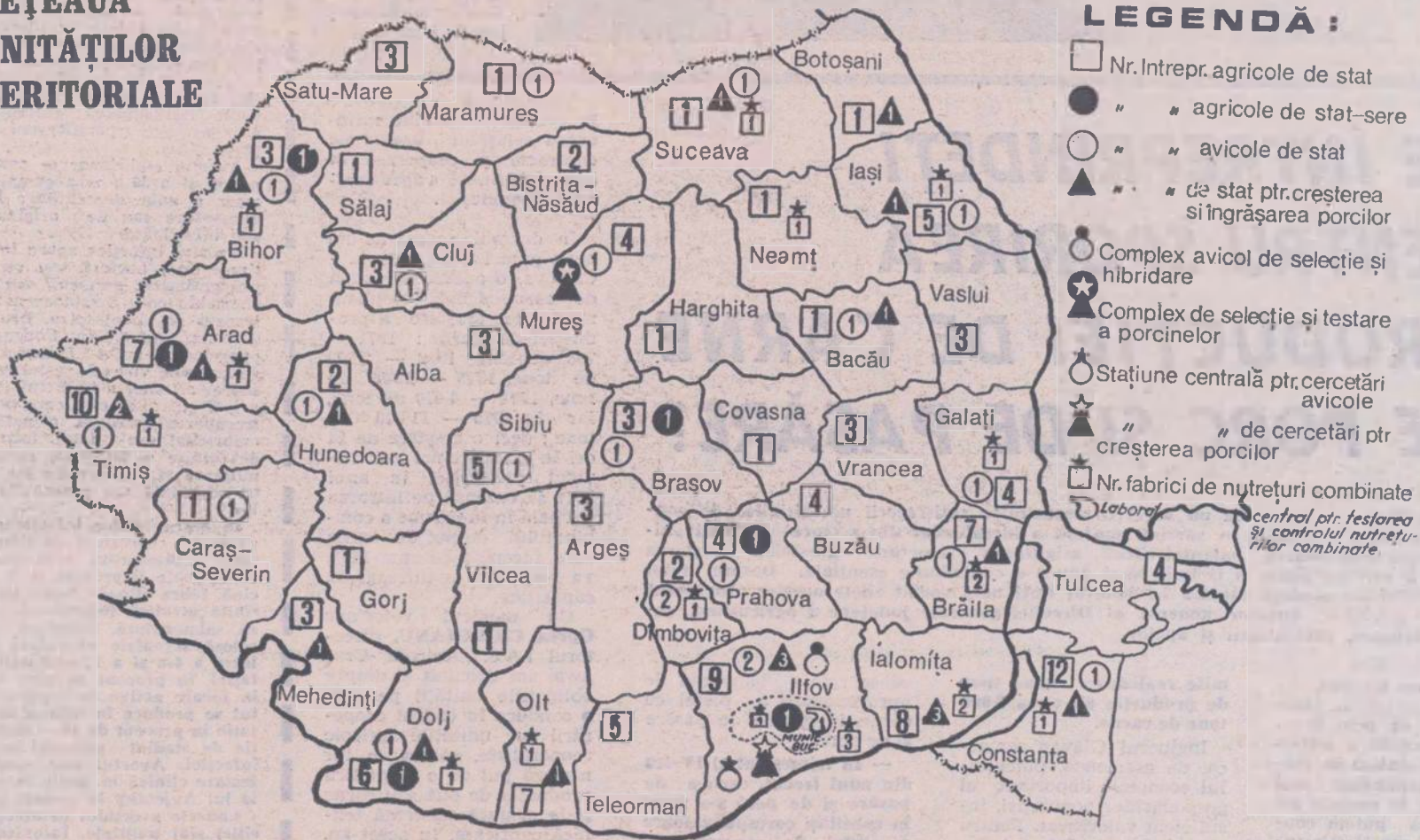
Pentru ca atingerea parametrilor tehnico-economici să se realizeze într-o perioadă scurtă, la Complexul de la Băilești s-a organizat școlărirea specialiștilor, numiți ca directori la complexele intercooperatiste și a 48 de muncitori, cite 12 pentru fiecare complex. Sprijinul nostru este însă mult mai larg: ajutam atelierele mecanice cu diferite piese, am expediat o pompă de dezinfecție complexului de la Cerătu, în prezent pregătim un nou lot de 1 600 de scrofițe pentru complexele Comoșteni și un lot de 350 de vierii pentru complexele intercooperatiste din județul Ilfov.

Ancheta întreprinsă în județul Dolj ne înfățișează tabloul unei activități febrile, evidențiază multitudinea de resurse care, valorificate eficient, pot contribui nemijlocit la o mai bună aprovizionare a populației.

Ion MANEA

Agricultura de pe treptele moderne

REȚEAUA UNITĂȚILOR TERITORIALE

LEGENDĂ :

- Nr. întrepr. agricole de stat
- " " agricole de stat-sere
- " " avicole de stat
- ▲ " " de stat ptr. creșterea și îngrășarea porcilor
- Complex avicol de selecție și hibridare
- ★ Complex de selecție și testare a porcinelor
- Stațiune centrală ptr. cercetări avicole
- ★ " " de cercetări ptr. creșterea porcilor
- Nr. fabrici de nutrețuri combinate
- Laborator central ptr. fezjarea și controlul nutrețurilor combinate

De la crearea adus o contribuție mai bună apr...

Sprejini pe...

Întreprinderile...

Importantele...

Creșterea pr...

Rezultatele...

Recent, în c...

Reorganizare...

pozitiv creșter...

concentrării ș...

● Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, din totalul de 37 miliarde de lei fonduri de investiții alocate agriculturii în anii 1966-1970 agricultura de stat a primit 17 miliarde de lei, la care s-au adăugat sumele destinate hidroameliorațiilor.

● I.A.S. dispun în prezent de 30 000 de tractoare diversificate, 11 000 de combine pentru păioase și alte utilaje, cu caracteristici tehnico-funcționale superioare. Încărcătura pe tractor fizic este de 70 de hectare de teren agricol, iar pe o combină — de 48 hectare.

● Cantitatea de îngrășăminte chimice, substanță activă, folosită în agricultura de stat a crescut de la 64 kg/ha în 1965 la 97 kg/ha în 1970.

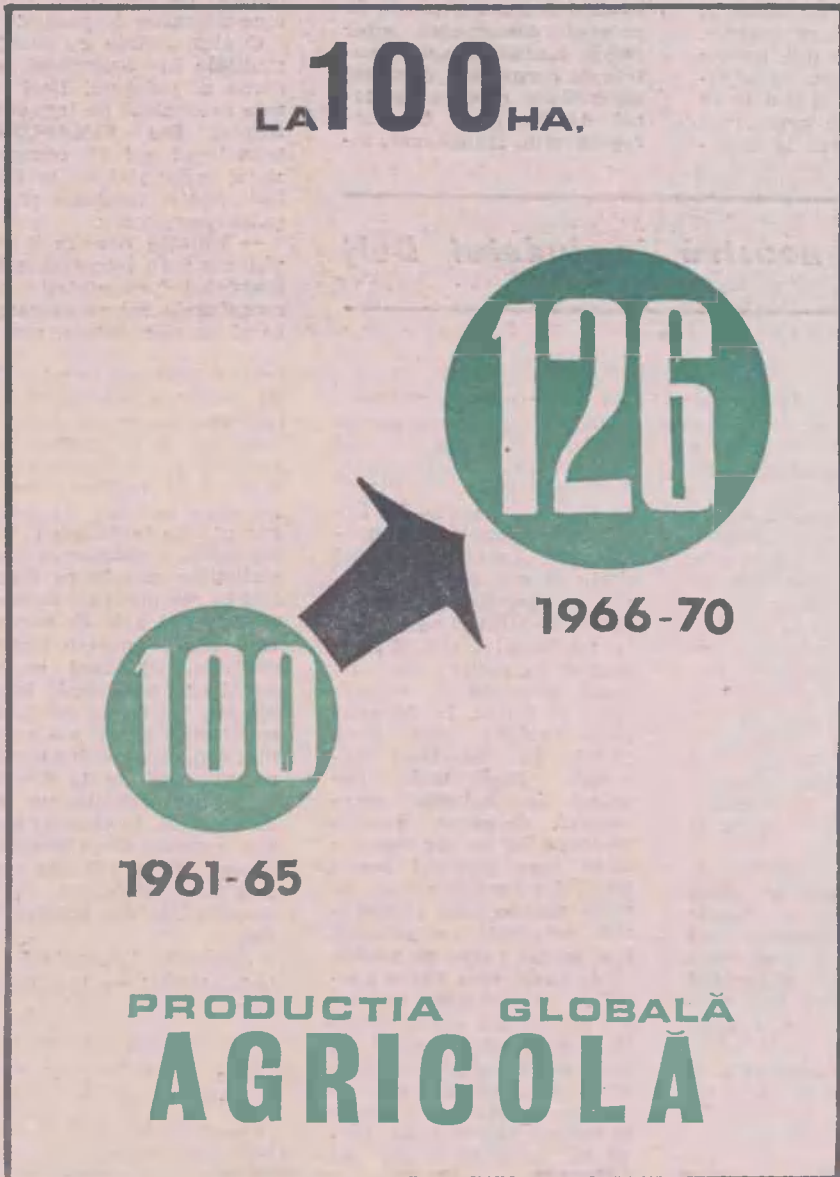
● Întreprinderile agricole de stat aveau, la sfârșitul anului trecut, 236 mii de hectare amenajate pentru irigații și 494 hectare de sere.

● În anii 1966-1970 au fost date în funcțiune noi complexe de tip industrial de creștere și îngrășare a porcilor, cu o capacitate anuală de 1,5 milioane de capete, complexe avicole cu o capacitate de 1,6 milioane de locuri pentru pui și 3,5 milioane de locuri pentru găini.

● La finele anului 1970, efectivele de animale ale I.A.S. au fost mai mari, față de începutul cincinalului, cu 22,5% la bovine, de peste două ori la porcine, cu 8,8% la ovine și cu 85,1% la păsări.

● În 1970, valoarea producției globale în I.A.S. a crescut, față de anul 1965, cu peste 2,7 miliarde lei.

● Față de anul 1965, întreprinderile agricole de stat au livrat în 1970, mai mult cu un milion hectolitri de lapte, 156 000 tone de carne, 336 milioane de ouă și alte produse.

În întreprinderile agricole de stat, producția globală agricolă la 100 hectare a crescut în perioada 1966-1970 cu 26 la sută față de 1961-1965.

(Din Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în perioada 1966-1970)

Ing. Oprea CIOROIANU, directorul Întreprinderii avicole de stat Craiova-Dolj. Realizând în medie 256 de ouă pe găină, la un preț de cost de 580 lei miede ouă, unitatea se clasează pe unul din locurile fruntașe pe țară în acest domeniu.

Ing. Dominic M... 2 a I.A.S. Berec... un spor mediu îngrășat, prețu... fiind de 8 666 le...

stat nizării

„Înfăptuirea prevederilor Directivelor în domeniul agriculturii impune continuarea aplicării cu mai multă perseverență a măsurilor privind îmbunătățirea organizării și conducerii întreprinderilor agricole de stat. Considerăm că sînt create condiții ca într-un timp relativ scurt aceste întreprinderi să poată concura cu cele mai bune ferme din țările cu agricultură avansată atît la nivelul producției, al productivității, cît și al prețului de cost“.

(Din Raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la cel de-al X-lea Congres al P.C.R.)

și pînă în prezent, întreprinderile agricole de stat au seamă la dezvoltarea generală a agriculturii, la tot are a populației cu produse agro-alimentare. An de cooperativelor agricole de producție mari cantități material săditor viti-pomicol, animale de prăsilă cu dicat, asistență tehnică. Prin modul de organizare, nute în producție, întreprinderile agricole de stat au i, demne de urmat de către toate unitățile agricole concrete ale superiorității marii gospodării agricole

întreprinderile agricole de stat l-au primit din par- lăi, în decursul celor peste două decenii de activitate , a fost substanțial și multilateral. Cu prioritate, ele nzestrare tehnico-materială modernă, care le-a permis ică ascendentă a producției globale și marfă, a pro- rentabilității.

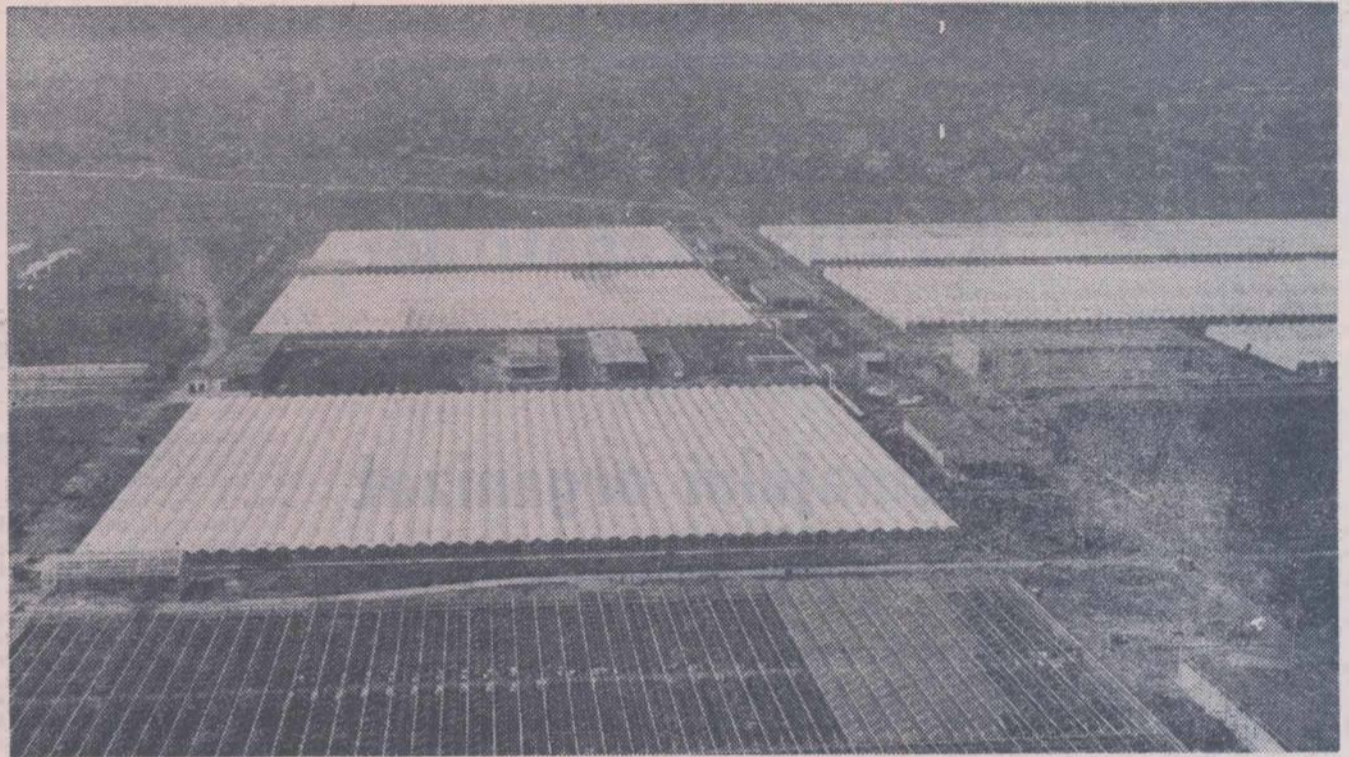
e Congresul al IX-lea al P.C.R. au constituit pentru le de stat începutul unei etape noi pe calea inten- enetrației largi a progresului tehnic și a tehnologiilor ării activității de organizare și conducere, în vedere omice pe trepte superioare.

ltuieii materiale și financiare făcute de statul nostru, n concentrare și specializare a producției, organizarea la conducerea cărora se află specialiști, hărnicia lu- ăra de stat au determinat ca bilanțul anilor 1966-1970 roade decît în cincinalul anterior. Deși dețin numai ața agricolă a țării și 18 la sută din efectivele totale ăra întreprinderilor agricole de stat la constituirea produse agroalimentare a ajuns la 35 la sută la ăra-soarelui, 38 la sută la lapte de vacă, 43 la sută la 65 la sută la carnea de porc, și 57 la sută la ouă. ei, îmbunătățirea calității produselor, valorificarea lor șa internă cît și la export au permis ca întreprinderile și încheie activitatea cu beneficii.

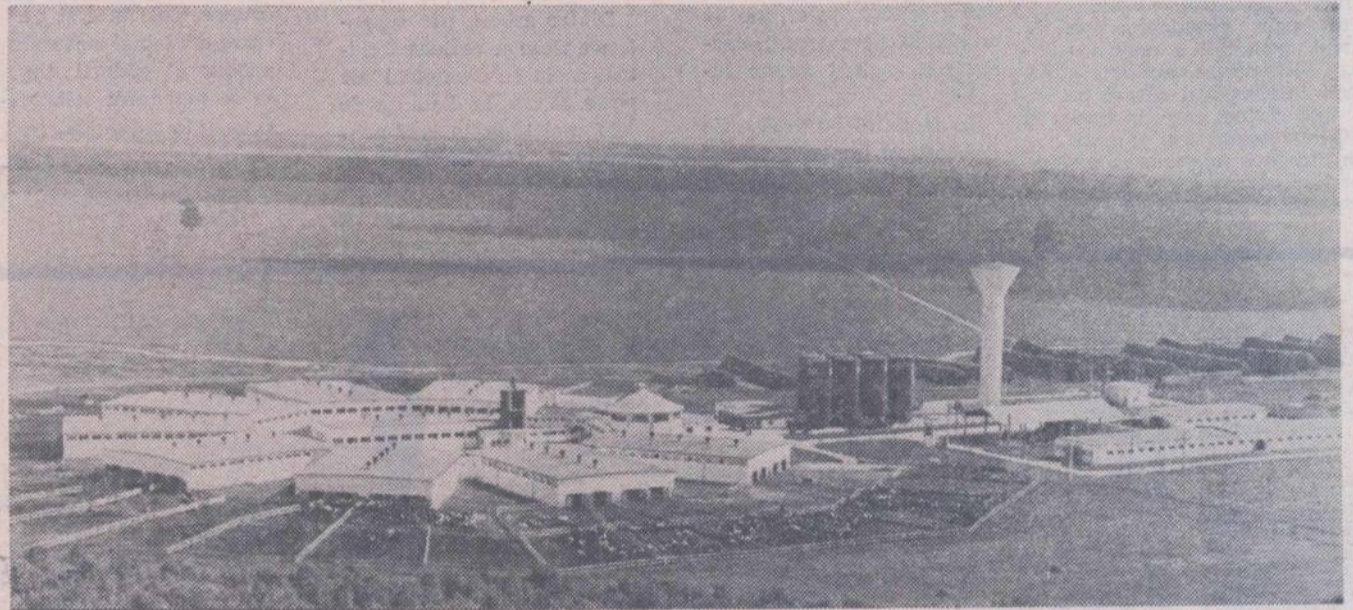
ii bune înregistrate confirmă justetea orientărilor date partid, viabilitatea și eficacitatea principiilor ce stau întreprinderilor agricole de stat.

tura de stat s-au produs noi mutații structurale. Au u statut de centrală, s-a realizat o regrupare a între- i locul celor 370 de întreprinderi agricole de stat, care e fostele inspectorate I.A.S., funcționează 145 de între- e direct Departamentului agriculturii de stat, 53 de în- ate în cultura legumelor de seră, în creșterea porcine- l de fabrici de nutrețuri combinate, subordonate celor ălizate. Suprafața medie pe o întreprindere a crescut le teren agricol la 14 000 de hectare.

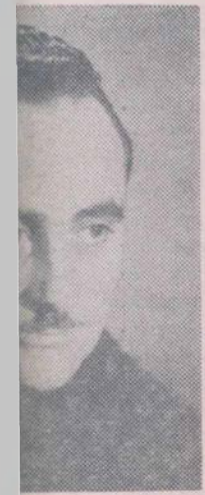
I.S. — parte integrantă a programului partidului nos- e a întregii activități economice — realizează o apro- de producție, permite introducerea și mai largă a teh- crează premise noi pentru intensificarea producției și ăustrializare, asigură o mai bună utilizare a capacităților ăcelor de mecanizare și forței de muncă, influențează ăductivității muncii și reducerea în continuare a che- Se asigură, totodată, noi condiții pentru adîncirea ălizării producției, pentru trecerea treptată la inte- ăală, cale sigură pentru atingerea, în scurt timp, a ănico-economice la nivelul țărilor cu agricultură avan-

Construirea, cu cîțiva ani în urmă, a primului mare complex de sere de la I.A.S. Arad (prezent în fotografie) a marcat începutul aplicării metodelor industriale de producere a legumelor în țara noastră

Automatizarea, element specific proceselor de producție industrială, își găsește loc tot mai mult în practica agricolă. Reprezentativ în acest sens este Complexul de vaci pentru lapte de la I.A.S. 30 Decembrie, din preajma Capitalei (în imagine), unde aprovizionarea cu furaje, alimentarea cu apă, evacuarea dejecțiilor, mulsul etc. sînt dirijate de la tabloul de comandă.

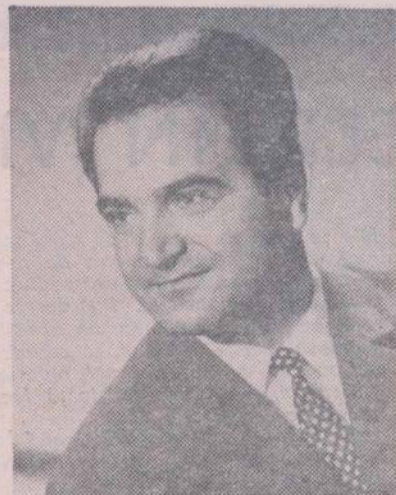
R, șeful fermei nr. 1. A înregistrat 4 g/zi la porcii la 100 kg pe tonă, în viu,

Ing. Ion VLAD, directorul I.A.S. Insula Mare a Brăilei. Anul trecut, de pe 35 541 ha., aici s-a realizat o producție medie de porumb de 5 422 kg, boabe la ha.

Ing. Zoltan GLOZER, șeful fermei Che-reușa a I.A.S. Tășnad-Satu Mare. Producția medie de lînă s-a ridicat aici la 7,770 kg/oaie, prețul de cost fiind de 42 431 lei/tonă.

Ing. Constantin GIB, directorul I.A.S. Ograda-Ialomița. Unitatea pe care o conduce a obținut, anul trecut, producții medii de : 2 705 kg. griu, 4 497 kg. porumb, 2 247 kg. floarea-soarelui, 1 541 kg. soia în medie la ha., precum și 3 238 l lapte pe vacă furajată.

Ing. Mircea OLĂRESCU, șeful fermei Căprița a I.A.S. Iași. La o producție medie de 3 930 l de lapte pe vacă furajată, prețul de cost înregistrat a fost de numai 117 lei/hl.

Una din sarcinile principale ale unităților silvice o constituie, în cadrul acțiunilor de valorificare a produselor accesorii ale pădurilor, recoltarea unor cantități sporite de rășină fără prejudicierea arboretelor. Se poate afirma, fără teama de greșeală, că în prezent, datorită măsurilor asigurate de Departamentul silviculturii există condiții pentru desfășurarea cu succes a acestei acțiuni. Fiecare inspectorat silvic cu păduri adecvate își cunoaște sarcinile de recolat rășină pe întreaga perioadă 1971—1975; sint precizate procedeele moderne ce trebuie aplicate în producție pentru recoltarea rășinei, tipul de unelte necesare precum și condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească acest produs pentru a fi de bună calitate. De asemenea, în scopul însușirii tehnologiei moderne de recolat rășină în anul 1970 s-au efectuat instructaje practice, pe teren, cu sprijinul specialiștilor din cadrul departamentului și al Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice.

Pentru ca aceste măsuri să prindă viață se cer acum mai multă preocupare și operativitate în transpunerea lor în practică de către inspectoratele și ocoalele silvice, ținând seama de timpul scurt care a mai rămas pînă la pornirea vegetației și de sarcinile importante de recolat rășină pe anul 1971.

După cum este cunoscut de toți silvicultorii cu experiență, procedeul cel mai indicat pentru obținerea rășinei naturale, în cantitate maximă și cu calități corespunzătoare, cerute de industria prelucrătoare, este rezinajul organizat. Acest procedeu modern materializat prin practicarea pe fusul arborelui a unor incizii sistematice, artificiale, prin intermediul cărora se obține rășina, cere, în condițiile geografice și climatice din țara noastră, ca arborilor cărora li se aplică această tehnologie să fie

„puși în stare de funcțiune” înainte de începerea sezonului de vegetație. În acest fel se va folosi din plin întreaga perioadă optimă de recoltare a rășinii dintr-un an (aprilie-octombrie), obținându-se astfel recolte sporite. Cerința respectivă impune, — ținând seama de mersul general al vremii din acest an, care prevestește începerea timpurie a sezonului de vegetație, precum și de volumul mare de operațiuni pe care îl au de efectuat încă uni-

tru molid, acestea se vor amplasa în parchetele care urmează a se exploata în următorii 1—2 ani, în concordantă cu planul de punere în valoare, și în funcție de instalațiile de transport; pentru pin amplasarea se va face numai în arboretele din suprafața periodică, în rînd de regenerare, ce urmează a se exploata prin tăieri rase în următorii 10 ani. Nu fac obiectul rezinajului arboretele exploatabile care în urma prognozelor de dă-

vegetație lîncedă sau cu virfuri rupte.

Pentru realizarea sarcinilor privind rezinajul instrucțiunile în vigoare permit și recoltarea rășinei din scurgeri naturale. În legătură cu aceasta se precizează că procedeul amintit va fi practicat numai cu echipe speciale de muncitori, sub controlul și supravegherea permanentă a personalului de teren de la ocoalele silvice. Recoltarea se va face prin răzuirea cu unelte speciale, (cunoscute de unitățile silvice) și numai din următoarele resurse: din arboretele de molid ce se vor exploata prin tăieri rase și care vin la rînd, la exploatare, peste trei pînă la maximum 10 ani; de pe rîndurile naturale ale arborilor de rășinoase situați pe pășunile împădurite, netransformate; de pe arborii doborîți de vînt precum și de pe cioatele rămase după exploatarea lemnului.

O preocupare permanentă pentru unitățile silvice trebuie să o constituie livrarea de rășină cu puritate superioară, aptă pentru producerea de colofoniu, cu calitatea necesară. De aceea se cer bine cunoscute de întregul personal de execuție și de muncitori condițiile de calitate prescrise în norma internă respectivă. De asemenea, toate unitățile silvice au obligația să efectueze permanent controale fitosanitare în arboretele în care se practică rezinajul, în scopul prevenirii și dăunătorilor. Într-un cuvînt, pentru a se obține rezultatele scontate este necesar ca personalul silvic de la inspectorate și ocoale să îndrume și să supravegheze îndeaproape procesul de recoltare, colectare și de livrare a rășinei naturale — produs al pădurii din ce în ce mai mult solicitat de economia națională.

Ing. Viorel HAMPU
din Departamentul
silviculturii

Cuvîntul specialistului

Atenție pregătirilor pentru aplicarea rezinajului organizat

tățile silvice în legătură cu aplicarea rezinajului organizat, — măsuri energice pentru grăbirea ritmului de pregătire a lucrărilor respective, potrivit suprafețelor și numărului de arbori planificat. În acest scop este necesar să se urgenceze procurarea truselor necesare pentru practicarea rezinajului, în funcție de sarcini, și să se asigure un număr sporit de echipe de muncitori permanenți, specializați pentru aceste lucrări.

În legătură cu măsurile indicate se impune localizarea corectă a sarcinilor de rezinaj în arborete. Pen-

unători prezintă pericolul unor infestări cu Lymantria monacha și Ipidia, precum și arboretele de brad. În cadrul parchetelor cu arborete de molid, rezinajul se va prevedea și efectua numai în acelea în care productivitatea este superioară și mijlocie (clasa I—III de producție) și se află situate pe expoziții însoțite și semiînsoțite (S, V, SE, SV și V).

Dintre arbori, pe suprafețele alese se rezinează numai aceia cu diametrul de peste 25 cm, la distanța de 1,30 metri de la sol, pentru molid și de peste 18 cm la pin. Nu se vor rezina arborii dominați, cu stare de

AFLAM DE LA A.G.V.P.S.

CALENDARUL VINĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV PE LUNA MARTIE

În luna martie vînătoarea este permisă la sitari, porumbei sălbatici, cocoșari, giște și rațe sălbaticie (numai pînă la 20 martie), precum și la al vînat de baltă. De asemenea, este permisă vînătoarea la toate animalele dăunătoare, cu pîr sau cu pene, în afara celor ocrotite prin lege.

Cu autorizație specială, începînd de la 15 martie, se pot vîna urși carnivori. Bune rezultate se pot obține în această lună la pîndă, la vidre, care și-au început jocurile de nuntă.

Acolo unde se mențin zăpezi mari se va acorda atenție sporită hrînirii suplimentare a vînatului. De asemenea, se continuă combaterea dăunătorilor vînatului, cu arma și capcanele. Se efectuează lucrările de evaluare a efectivelor de vînat.

Martie este, de obicei ultima lună în care mai poate fi vizat permisul de vînătoare.

În această lună se poate pescui cu randament sporit la răpitori: avat, șalău, știucă, biban. Peștii pașnici încep să mînce pe măsura încălzirii apelor. Primul care iese din amorțeală este carasul.

În apele de munte pescuitul este oprit la toate speciile.

Înainte de prima ieșire la pescuit este necesară viza pe anul în curs, a permisului.

VINĂTORI „VINAȚI”

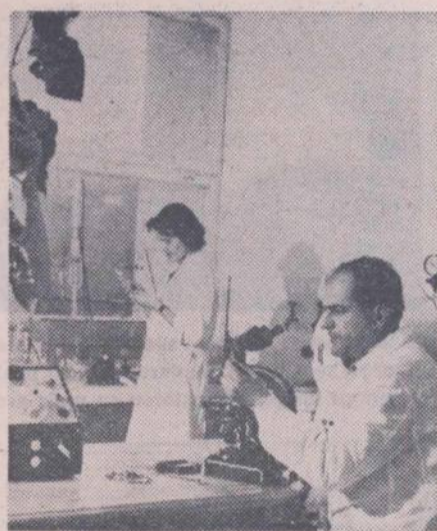
Vînătorii sint chemați să ocrotească vînatul, potrivit legilor în vigoare. Dar nu toți înțeleg acest lucru. Iată cîteva cazuri recent petrecute în comunele Jijila și Cerna, din județul Tulcea.

Vînătorii Mocanu I. Costică și Gheorghe Chiriac, din prima comună, au vînat noaptea cîte patru iepuri fiind surprinși de către organele de pază; în prezent braconierii se află la închisoare.

Vînătorii Stoica Banu și Gheorghe Ene, din aceeași comună au împușcat la farurile tractorului cîte șase iepuri. Cei doi au fost obligați să plătească cîte 530 lei de fiecare iepure și au fost deferiți justiției. La fel a procedat vînătorul Iancu Chiciuc, în tovarășie cu tractoristul Gheorghe Bodorin din comuna Cerna, care au fost surprinși de paznicul de cîmp Dumitru Călin cu o vulpe și un iepure. Și aceștia doi au fost deferiți justiției.

În prezent cei găsiți în culpă nu mai sint membri ai A.G.V.P.S.

I. CÎRCIU

LA MĂGURELE, ÎN VIZITĂ LA R₁₆

România 16, sau mai pe scurt R₁₆, a devenit cunoscută în ultimii ani unui număr din ce în ce mai mare de silvicultori. „Campiona” clonelor de plop selecționat, căci despre ea este vorba, a fost obținută la Stațiunea experimentală pentru cultura popului și a salciei de la Măgurele.

Vă veți întreba, poate, de ce am început reportajul de față cu acest exemplu. Răspunsul este cit se poate de simplu. R₁₆ constituie creația cea mai reușită a colectivului de la Măgurele, ea fiind caracteristică intensei munci științifice desfășurate aici, a unei activități în care cercetarea fundamentală și cea aplicativă se îmbină într-un tot armonios, fînta finală fiind sprijinirea directă a producției. Astăzi stațiunea aprovizionează în mod curent unitățile silvice, cu precădere cele situate în sudul și estul țării, cu clone selecționate de plop și salcie, avînd însușiri superioare: productivitate mare — în condiții favora-

bile se obțin la clonele de plop selecționate creșteri medii anuale de peste 30 m.c./ha — robustețe la intemperii, calitate superioară a lemnului. R₁₆ despre care vorbeam la început, una din această numeroasă familie de clone, se caracterizează, pe lîngă alte însușiri mult apreciate de silvicultori, și printr-o rezistență foarte ridicată la inundații.

Cum s-a născut această clonă? În 1952 a fost selecționată, apoi verificată prin culturi de testare precece pînă în 1956; s-a trecut apoi la multiplicarea ei în masă pînă în 1960. De fapt acesta poate fi considerat anul de naștere al lui R₁₆, cînd a fost dată în producție. În țară există acum 20 de centre de plante mamă care produc întreaga cantitate de butași necesari pepinierelor, supuse controlului varietal și fitosanitar al cercetătorilor de la Măgurele. Unul din aceste centre se află

chiar în stațiune, de aici livrîndu-se producției, anual, peste 2 milioane de butași de clone selecționate de plop și salcie.

Zilele trecute cînd am vizitat stațiunea — dotată printre altele și cu un modern sediu (fotografia din stînga), am surprins „pe viu” unele secvențe specifice activității de ameliorare. Iată, într-un colț, citeva camioane și un grup de delegați ai unor inspectorate silvice, veniți să ridice butașii din clone de plop și salcie selecționate. Operațiunea se desfășoară sub supravegherea inginerii Suzana Ocskay; spre a se preîntîmpina amestecul clonelor materialul săditor este marcat cu culori convenționale, folosîndu-se vopsea de anilină. Însoțiți de fișe de garanție și certificate de proveniență, zeci și sute de mii de butași iau drumul unităților de producție spre a fi folosiți în apropiata campanie de împăduriri.

Acum, aproape de sfîrșitul lunii februarie, am întîlnit la Măgurele o activitate mult mai intensă decît ne-am fi așteptat. Se continuă lucrările de testare a clonelor și hibridilor, operațiuni extrem de migăloase, care presupun instalarea unor blocuri de sute sau mii de parcele experimentale. Se lucrează masiv la întocmirea calculului statistic, pe baza datelor biometrice, obținute în anul trecut. Se fac pregătiri febrile pentru primăvara care își anunță din zi în zi apariția. Într-unul din laboratoare, aplecat deasupra microscopului (fotografia din dreapta) îl întîlnim pe dr. ing. Alexandru Clonaru, șeful stațiunii. Aici se întreprind cercetări asupra conținutului de celuloză al lemnului diferitelor clone de plop și salcie, asupra dimensiunilor fibrelor. Interesant, R₁₆, „recordmanul” nostru nu se dezmente nici de data aceastei; din analize s-a constatat că lemnul clonei respective conține cel mai ridicat procent de celuloză (52% față de lemnul absolut uscat), lungimea fibrelor situîndu-se între 800—1700 microni. Tot în laboratoarele stațiunii se efectuează în momentul de față iradierea cu raze „X” și „gamma” la butași, iar mai tirziu operația va fi aplicată și la semințele hibride.

Desigur sint încă multe lucruri de spus despre munca și rezultatele specialiștilor de la Măgurele. Ne vom mărgini deci, în încheiere, să semnănm cîteva noutăți; ne referim în primul rînd la intensele pregătiri care se fac aici pentru întîmpinarea celei de a XIV sesiune a Comisiei Internaționale a popului, din cadrul F.A.O., care va avea loc în țara noastră, în toamna anului curent. În acest scop se efectuează culturi experimentale și demonstrative, se pun la punct colecțiile existente, se fac peste 60 000 de etichetări, se elaborează broșuri, pliante. Într-un cuvînt, gazdele vor face totul ca oaspeții să se simtă mulțumiți, oferindu-le posibilitatea de a cunoaște cît mai temeinic realizările și perspectivele silviculturii românești.

Ing. N. FLORIAN

SINDICATELE — FACTOR ACTIV ÎN VIAȚA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ȚĂRII

Printre problemele care au făcut obiectul dezbaterilor recentei Plenare a C.C. al P.C.R. se numără și cele referitoare la rolul și atribuțiile sindicatelor în actuala etapă a construcției socialiste din patria noastră. Ampla analiză făcută în această privință de tovarășul Nicolae Ceaușescu, aprecierile și recomandările cuprinse în cuvîntarea la Plenară a secretarului general al partidului, constituie solide puncte de pornire în acțiunea de perfecționare a activității sindicatelor. Democratizarea structurii organizatorice și a conducerii activității sindicale, îmbunătățirea metodelor și stilului de muncă ale sindicatelor, înfăptuirea autonomiei sindicale în întreprinderi sînt doar cîteva din obiectivele principale care ne înfățișează acțiunea de perfecționare a activității sindicale, în condițiile actualei etape a construcției socialiste, ca pe o parte integrantă a procesului neîntrerupt de adîncire a democrației socialiste,

inițiat și condus de partidul nostru, menit să asigure un cadru tot mai propice pentru participarea oamenilor muncii, a clasei muncitoare în primul rînd, la conducerea directă a întregii vieți sociale.

În conformitate cu practica democratică statornică la noi, de a se întreprinde o largă consultare a maselor asupra tuturor problemelor de interes național, Plenara C.C. al P.C.R., ca și Plenara Consiliului Central al U.G.S.R., au recomandat ca problemele privind perfecționarea muncii sindicatelor să fie temeinic dezbătute de oamenii muncii.

Publicînd astăzi primele intervenții, revista noastră pune în continuare coloanele sale la dispoziția cititorilor, a tuturor membrilor de sindicat din unitățile agricole, de industrie alimentară, silvice etc. pentru dezbaterile diferitelor aspecte vînzînd îmbunătățirea de fond a muncii sindicale.

Mecanizatorii mai larg reprezentați în organul colectiv de conducere

Am citit cu mare interes cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara C.C. al P.C.R. din 11-12 februarie a.c., pe care de altfel, am comentat-o pe larg cu ceilalți tovarăși de muncă. Ne-am oprit în mod deosebit asupra aprecierilor, criticilor — cu totul îndreptățite — și recomandărilor pe care secretarul general al partidului le-a făcut cu privire la rolul și atribuțiile sindicatelor în etapa actuală.

Referindu-ne la unitatea în care muncim, n-am putea spune că sindicatul nu-și face simțită prezența în rîndul colectivului de salariați. El și-a adus o contribuție apreciabilă la mobilizarea oamenilor pentru realizarea sarcinilor de producție și economice, a acționat în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață ale salariaților etc.

Dar, față de cerințele actuale, ale căror dimensiuni le-am putut înțelege și mai bine din cuvîntul secretarului general al partidului nostru, ne dăm seama că munca sindicală, în ansamblul ei, nu se ridică la cota cuvenită. Ne-am oprit, pentru început, la o problemă pe care noi o socotim de însemnătate foarte mare. Și anume, la modul în care sindicatul reușește să reprezinte și să soluționeze în cadrul comitetului de direcție propunerile și sesizările făcute de salariați. Trebuie să recunoaștem că, în destul de multe cazuri, asemenea propuneri, sugestii, sesizări rămîn fără o rezolvare. Această, după părerea noastră, pentru că numărul reprezentanților muncitorilor în organul colectiv de conducere a unității este redus. La noi, de exemplu, în anul trecut, din cei 19 membri ai comitetului de direcție, doar 3 au fost reprezentanți direcți ai mecanizatorilor și personalului de atelier, restul făcînd parte din personalul tehnic-administrativ. De aceea, propunem ca, în noile documente care se elaborează cu privire la activitatea sindicatelor, să se prevadă mărirea numărului

de muncitori în cadrul organului colectiv de conducere, astfel încît interesele salariaților să poată fi susținute așa cum se cuvine.

Dat fiind faptul că sindicatul este o organizație cu largi atribuții profesionale, sintem de părere, de asemenea, că este necesar ca orice acțiune privind angajarea, scoaterea din muncă sau promovarea cadrelor să se facă cu consultarea și avizul sindicatului, lucru care în unitatea noastră, cel puțin, nu se prea obișnuiește. De altfel, apreciem ca foarte bună indicația pe care a dat-o tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a se supune discuției și aprobării adunării generale a salariaților propunerile pentru promovarea cadrelor. Susținem din toată inima acest punct de vedere, cu atît mai mult cu cît la noi în unitate au fost făcute promovări, de către organele județene, ale unor oameni care nu făcuseră față nici la vechile locuri de muncă.

Atribuțiile sporite ar trebui să aibă sindicatul, socotim noi, și în privința protecției muncii. De ani de zile, bunăoară, în grupele noastre sindicale, si nu numai la noi, se aduc obiecții și se fac propuneri în legătură cu unele prevederi ale normativelor de echipament de protecție. Deși au fost aduse la cunoștință atît consiliului județean al sindicatelor, cît și uniunii sindicale de ramură, problemele au rămas nesoluționate. E bine, deci, ca în acest important domeniu, uniunea de ramură să aibă un cuvînt mai hotărîtor.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre frunțași. Considerăm că „panoul de onoare” nu trebuie să rămînă unica modalitate de evidențiere și stimulare a celor ce se disting în muncă. Ar fi nevoie ca și în agricultură să se acorde celor vrednici distincții mai importante. În unitatea noastră, de pildă, sînt mecanici agricoli care au luat 4-5 și chiar mai mulți ani la rînd insigna de frunțaș. Oare acești „eroi ai cîmpului” cum pe bună dreptate li se spune, n-ar fi îndreptățiți să aspire la o medalie, la o distincție mai importantă?

Vasile DIMA
mecanic de atelier
Gheorghe SIMA
șeful secției nr. 1
de la S.M.F. Bărcănești,
județul Prahova

Propunerilor primite de la grupă — soluționări prompte!

Sînt membru de sindicat de mulți ani de zile iar acum, de puțină vreme, cei peste o sută de salariați ai fermei în care lucrez m-au ales ca organizator al grupei sindicale. Fără a nega unele rezultate bune obținute pînă în prezent în munca sindicatelor noastre, aș vrea să relev că, în ultima vreme se simte parcă o umbră de formalism în activitatea lor. Și aceasta, consider eu, se datorește în bună măsură faptului că multe din problemele pe care membrii grupelor sindicale le ridică cu prilejul adunărilor, nu-și găsesc soluționarea cuvenită.

Firește, această stare de fapt îi face pe oameni să nu mai privească așa cum se cuvine organizația sindicală, să nu mai ia parte la dezbaterile din grupă, să se demobilizeze chiar. Tocmai de aceea, propun ca în noul statut al sindicatului de întreprindere să se prevadă expres obligația comitetului sindicatului și a consiliului de administrație de a trimite reprezentanți la adunările grupelor sindicale și de a răspunde, fie pe loc fie ulterior, cu privire la problemele pe care le ridică salariații. Și, bineînțeles, să le soluționeze prompt.

Propun, de asemenea, ca în noile documente privind rolul și atribuțiile sindicatelor să se prevadă ca o parte mai mare din fondurile provenite din cotizații să fie folosită pentru activități culturale-educative. Sugerez, totodată, ca în cadrul fermelor cu un număr mare de salariați permanenți — cum este a noastră de exemplu — să se organizeze nu grupe, ci secții sindicale.

Gheorghe PĂDURARU
tehnician zootehnist
la Ferma Fința,
a I.A.S. Tirgoviște,
județul Dimbovița

Carnet de protecție a muncii

Pentru fiecare lucrare-instructaj temeinic!

Am atras în nenumărate rînduri atenția, în cadrul rubricii noastre, asupra necesității efectuării unui instructaj temeinic cu privire la fiecare lucrare nouă pe care lucrătorii din unitățile agricole, silvice și de industrie alimentară le au de executat. Cîteva accidente de muncă survenite în luna trecută ne determină să revenim însă asupra acestei teme. Dar, mai întîi, iată cazurile.

În ziua de 14 ianuarie a.c., Ion Lungu, mecanic agricol la S.M.A. Moinești, județul Bacău, a fost repartizat să transporte busteni cu un tractor pe șenile SM-400. Deși mecanizatorul respectiv nu mai efectuase pînă atunci o asemenea lucrare, șeful secției și conducerea unității n-au găsit cu cale să ar fi trebuit totuși, dacă nu să-l instruiască special, măcar să-l atragă atenția asupra principalelor reguli pe care să le respecte. Așa s-a făcut că, în timpul unei manevre de întoarcere a tractorului, pe o pantă de 30°, datorită încărcăturii, vehiculul s-a răsturnat, prinzîndu-l pe I.L. dedesubt. Accidentul s-a soldat cu moartea mecanizatorului.

Un accident mortal, avînd la bază aceeași lipsă a unei te-

meinice instruirii privind normele de protecție și securitate a muncii, a avut loc și la una din fermele I.A.S. Odobești, județul Vrancea. El s-a produs în ziua de 25 ianuarie a.c., și i-a căzut victimă muncitorul necalificat, conducător hipo, Nicolae Sanghin, om de 40 de ani, tată a doi copii. Încercînd să manevreze o căruță cu coceni într-un șopron înfundat, unde era instalată o tocătoare de furaje, N.S. a fost surprins între oște și peretele șopronului, strivindu-i-se pieptul.

Adesea, netemeinicia cu care se fac instruirile pe teme de protecție a muncii au ca rezultat nerespectarea unor norme dintre cele mai elementare. Se știe, de pildă, de către oricare dintre noi, că pentru lucrul la înălțimi mari, muncitorul este obligat să poarte centură de siguranță. Cu toate acestea, pe șantierul de construcții Buzău, al Departamentului industriei alimentare, s-a produs un accident mortal tocmai datorită nerespectării acestei mai mult decît elementare reguli. Victima, sudorul-montor Ion Voicu, a încercat să monteze la o înălțime de 8 m, fără a folosi centura de siguranță, o grindă de beton. Pierzîndu-și echilibrul, el a căzut de la această înălțime.

Cazurile relatate ne duc din nou în fața întrebărilor: Cum se fac instructajele pe linie de protecție a muncii? În ce măsură se preocupă comitetele de direcție, consiliile de administrație, comitetele și grupele sindicale, conducătorii diferitelor locuri de muncă de însușirea de către fiecare lucrător a normelor de securitate a muncii specifice sectorului în care lucrează? Din cîte lesne se poate deduce, răspunsurile nu pot fi nici pe departe mulțumitoare.

BREVIAR JURIDIC

CITEVA PRECIZARI PRIVIND SALARIZAREA

Mai mulți cititori ne-au adresat, în ultima vreme, întrebări referitoare la salarizarea celor care, după pensionare, se reincadrează în muncă. Aceștia vor fi încadrați la salariul de bază, sau vor putea primi și gradațiile pe care le-au avut înainte de pensionare?

Problema fiind de interes mai larg, în vederea aplicării corecte a H.C.M. nr. 914/1968 am solicitat forurilor competente de la Ministerul Muncii să ne facă precizările de rigoare.

După cum este cunoscut, o parte din salariații care ies la pensie pot fi reincadrați în muncă, în anumite condiții, pe care noi le-am relevat cu alte prilejuri. Cum vor fi însă ei încadrați? Ministerul Muncii, prin precizările nr. 17005/3 din 3 decembrie 1970, a arătat că angajaților reincadrați după pensionare, în aceleași categorii tarifare (respectiv funcții), li se va putea acorda, de către conducerea unităților, un număr de trepte de salarizare sau gradații, fără să depășească treptele de salarizare sau gradațiile avute anterior pensionării. Celor reincadrați în alte funcții decît cele deținute anterior pensionării, li se aplică și prevederile cuprinse în precizările Ministerului Muncii referitoare la modul de acordare a gradațiilor în cazul angajaților trecuți pe alte funcții.

Este necesar să subliniem că pensionarilor, care în timpul activității nu au fost încadrați pe trepte sau gradații, conform noului sistem de salarizare, li se va putea acorda, la reincadrarea în muncă, un număr de trepte de salarizare sau gradații, pe baza aceluiași principii după care s-a făcut încadrarea salariaților la data începerii experimentării sistemului nou de salarizare.

Altă serie de întrebări se referă la acei salariați care, în urma măsurilor de îmbunătățire a structurii organizatorice a unităților economice, au trecut din rîndul personalului tehnico-administrativ în producție, ca muncitori sau personal operativ. În această situație, așa cum arată și Ministerul Muncii prin precizările nr. 170025/1970 acești salariați, în măsura în care provin din muncitori — respectiv din personal operativ — sau în activitatea lor s-au ocupat cu lucrări specifice anumitor meserii ori funcții operative, vor fi încadrați — pe baza verificării cunoștințelor de către comisia tehnică de încadrare (conform H.C.M. nr. 240/1963) — în meseria sau funcția operativă și categoria tarifară de calificare pentru care corespund la proba practică și pentru care îndeplinesc stagiul prevăzut în indicativul tarifar de calificare. La calculul stagiului se ia în considerare și perioada în care acești salariați au fost încadrați în funcții tehnico-administrative, unde au desfășurat activități legate de meseria sau funcția respectivă în care urmează să fie încadrați.

În aceste cazuri, conducerile unităților vor putea acorda salariaților în cauză, la data trecerii lor în producție, un număr de trepte sau gradații, ținînd seama de condițiile și aptitudinile personale ale acestora, precum și de vechimea lor, în așa fel încît să se asigure o cît mai justă corelare cu încadrarea pe trepte sau gradații a celorlalți salariați de la locurile respective de muncă.

În încheiere, am dori să răspundem și citorva cititori, proaspeți absolvenți ai unor facultăți, care se interesează asupra prevederilor legale în privința salarizării celor care, înainte de a urma facultatea, au fost încadrați în cîmpul muncii. În indicațiile cu privire la aplicarea noului sistem de salarizare (H.C.M. nr. 914/1968) se precizează că absolvenții institutelor de învățămînt superior, cu examen de stat (licență), proveniți din cîmpul muncii, cu un stagiul de muncă de cel puțin 12 ani, vor fi salariați de la începutul activității lor cu salariul tarifar prevăzut pentru al doilea an de activitate. După un an de activitate urmează să fie încadrați direct la nivelul de bază al funcției pe care o îndeplinesc.

V. BRĂILOIU
consilier juridic șef

Acumulările de viitor ale pregătirii profesionale

Cine dintre cercetători și scriitori va surprinde aspectele transformării agriculturii la începutul deceniului al optulea al secolului nostru, va trebui să consemneze, în primul rând, schimbarea de mentalitate a omului muncitor agricol, ascultându-l la Brăila, de curând, pe numeroși vorbitori din unități agricole care au obținut rezultate bune anul trecut, în ciuda vicisitudinilor climetice, am reținut, ca o trăsătură comună, faptul că determinanta unor astfel de producții în prezent o constituie bagajul de cunoștințe al celor care minusculează mașinile, îngrășămintele de tot felul.

Un tractorist priceput și harnic știe într-adevăr să folosească utilajele cu maximum de randament, oricât de vi-trege ar fi împrejurările climatice. El reușește să prindă „ferestrele” bune de lucru, să distribuie semințele întocmai potrivit cerințelor, să întrețină plantele în mod exemplar, să nu „stea” niciodată fără lucru. Un mulgător care se preocupă permanent să aplice cele mai moderne metode de furajare și îngrijire, fiind seama chiar și de unii factori așa-zisi „psihologici”, transformă vacile ce-i sînt repartizate în animale din cele mai productive.

Majoritatea covârșitoare a lucrătorilor, tehnicienilor și specialiștilor din unitățile agricole acceptă azi ca pe o axiomă bine verificată de fapte, că fără o permanentă preocupare pentru ridicarea nivelului lor profesional sînt condamnați a rămîne în urmă, rezultatele muncii lor fiind direct influențate de lipsa de cunoștințe moderne.

Acesta este și temeiul fundamental al proiectului de lege privind perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților din unitățile socialiste de stat, publicat de curînd în presă și supus dezbaterii maselor largi de salariați.

Prevederile proiectului au fost studiate cu mult interes și în unitățile agricole de stat. De aceea, în cursul convorbirilor pe care le-am purtat cu unii directori de întreprinderi agricole de stat am căutat să notăm punctul lor de vedere cu privire la această importantă problemă — a îmbogățirii sistematice a cunoștințelor profesionale, pentru toate categoriile de salariați.

— În prezent, ne spune inginerul Iosif VARGA, directorul I.A.S. Tinca, județul Bihor, unitatea noastră are 26 de ferme. Pe lângă culturile de cîmp, activitatea întreprinderii are ca obiectiv și creșterea a 6.400 de taurine — din care 2.800 de vaci, 28.000 porci într-o serie, 25.400 oi merinos etc. Cum e lesne de înțeles, se simte nevoia să ne îndreptăm atenția imediat către ridicarea nivelului profesional al muncitorilor, tehnicienilor, dar și spre împărtășirea cunoștințelor specialiștilor. Cum văd eu organizate aceste acțiuni? Cred că pentru tractoriști, pentru legumicultori, pomi-ultori și viticultori, pentru mulgători și îngrijitori etc. este necesar să înființăm cite un centru de instruire la nivelul unității, după modelul unei școli bune, dispunînd adică de săli de clasă și material didactic

modern, din care să facă parte neapărat aparatul de proiecție și filmele documentare. Lectorii, respectivii trebuie recrutați dintre cei mai entuziaști și bine pregătiți specialiști ai unității, dar cred că trebuie să li se confere atribuțiile de profesori, cu toate responsabilitățile cadrelor didactice. Trebuie să înțelegem însă că pentru a-l obliga pe specialistul din agricultură, ca după munca de peste zi să-și pregătească expunerile cu exigență, să prezinte lecții atractive și să se preocupe cu toată grija ca oamenii să-și însușească noile noțiuni, este necesar ca aceștia să fie stimulați într-o formă oarecare. Mă gîndesc la unele excursii colective de studii, în țară și în străinătate, așa cum

Anchetă printre directori de I. A. S.

de altfel s-a și procedat în anii trecuți cînd lectorilor ce s-au distins la învățămîntul agrozootehnic de masă, li s-au oferit astfel de satisfacții morale și materiale.

— Sînt de părere, a subliniat inginerul Petre MOȚĂȚĂIANU, directorul I.A.S. Galați, ca atît lucrătorii, cît și tehnicienii întreprinderilor noastre să capete sporul de cunoștințe atît de necesar, în cadrul unor cursuri organizate la casele agronomului, cu scoatere din producție pe o perioadă oarecare. Din cîte știu, aceste instituții au căpătat o experiență valoroasă în ultimii ani. Ele dispun acum de laboratoare bune, biblioteci, expoziții de produse și utilaje etc. Cursanții nu trebuie să-și împartă grijile, în perioada învățării, între problemele locului de producție și cele ale învățării. O dată chemați la cursuri, ei au îndatorirea să se preocupe cu stăruință să-și însușească tehnologiile moderne în ramura în care lucrează. La casele agronomului există posibilitatea asigurării unor manuale care rămîn pe loc, fiind utilizate și de alte serii, pot fi aduse mai ușor și cele mai bune filme documentare cu care se pot completa lecțiile respective, se pot organiza, eventual, vizite la unele unități-model din județ.

— În ce-i privește pe specialiști, propune inginerul Gheorghe LAZĂR, directorul I.A.S. Tecuci, județul Galați, cred că forma optimă de instruire o constituie centrele organizate pe țară, pe specialități. N-aș putea opta acum pentru o anumită perioadă de timp, există însă în această privință acumulată o învățatură utilă. Știu că astfel de centre dau bune rezultate, întrucît aici pot fi solicitate, într-adevăr, cele mai bune cadre de profesori din specialitatea respectivă. Știu că ori de cîte ori m-am înapoiat de la asemenea instruktaje, veneam la lucru cu idei noi, înapoiat, dornic să abordez problemele de producție într-un spirit novator.

Neîndoindu-ne, specializarea continuă a specialiștilor depinde în foarte mare măsură nu numai de o bună funcționare a unor centre republicane de instruire, ci de o seriozitate a studiului individual. Experiența ne arată că de obicei lucrările proaspete ale editurilor, cele care conțin cele mai noi metode de lucru, nu ajung la noi, din diferite motive. Ar trebui găsit un mijloc practic ca cel puțin cărțile mari de profil să se afle imediat după ce ies de sub teacuri și pe masa specialistului. În această privință, Centrala cărții ar avea un cuvînt greu de spus.

În ce privește silișta specialiștilor de a-și însuși tehnologiile noi, proiectul de lege supus dezbaterii subliniază limpede că încadrările pe trepte superioare vor depinde, în primul rînd, de rezultatele examenelor la aceste cursuri, care vor prefața celelalte mari „examene” ce trebuie trecute în producție. Stau de vorbă și cu inginerii Ion CORCEA, directorul I.A.S. Aiud și Gheorghe MĂRGINEANU, directorul I.A.S. Jidvei, județul Alba. Discutînd despre aceeași problemă, a acumulării de noi cunoștințe de către specialiști, primul ne arată că mult mai eficiente ar fi centrele de instruire pe grupe de județe, chiar dacă e vorba de același profil.

— Pe viitor, ne spune inginerul Mărgineanu, trebuie să se țină seama neapărat de particularitățile fiecărei regiuni. Lecțiile nu mai pot privi doar generalitățile; va fi necesar ca ele să se refere la cele mai bune soluții tehnice pentru zona respectivă, dezbătîndu-se într-un amplu și interesant colocvium problemele specifice unităților, indicîndu-se cele mai bune căi de urmat. Sigur, se impune ca în sprijinul lecțiilor să se folosească toate mijloacele moderne de transmitere a cunoștințelor, inclusiv televizorul, dîndu-se filme adecvate expunerilor; problema principală rămîne însă abordarea noutăților din punctul de vedere al utilizării lor imediate în producție, nu numai a cunoașterii lor, ca pe o curiozitate oarecare.

— Văd organizarea activității de perfecționare a pregătirii salariaților ca pe o problemă centrală, de a cărei rezolvare depind succesele noastre în viitor, a precizat și inginerul Ion ȚIKLEA, directorul I.A.S. Pecica, județul Arad. Indiferent unde vom ține lecțiile, atît pentru lucrători, cît și pentru tehnicienii și specialiști, esențial e ca acestea să se desfășoare conform unei programe analitice foarte chibzuit alcătuită. Va fi nevoie, neîndoindu-ne, de o serie de expuneri cărora le-aș zice recapitulative, care să reînfrățeze, la nivelul fiecărei grupe de cursanți, cunoștințele strict necesare, cu care se termină de obicei școala, liceul sau facultatea. Dar va trebui să se insiste, cred, pe acele noutăți practice și teoretice care să ofere posibilitatea abordării unor lucrări cu certitudinea că producțiile vor fi neapărat mai mari, decît utilizînd căile devenite „clasice”. Aici, la alcătuirea programei analitice, trebuie multă chibzuință, multă experiență, dar și mult curaj.

Am consemnat doar cîteva opinii. Fără îndoială, în sprijinul îmbunătățirii proiectului de lege, numeroase alte propuneri venite din partea conducătorilor de unități agricole de stat, a specialiștilor, tehnicienilor, lucrătorilor, vor fi bine venite. Redacția le așteaptă grabnic.

AI. RAICU

P O S T A R E D A C Ț I E I

Stefania IORGA, cooperativa agricolă Vinjuleț, județul Mehedinți :

Persoanele care îndeplinesc funcții tehnico-administrative, retribuite cu tarife pe bază de norme de muncă, ca și ceilalți cooperatori, pot primi ajutoare pentru naștere și lehuzie, cu aprobarea adunării generale, în funcție de posibilitățile cooperativei și de situația materială a persoanei respective, ca și de munca depusă în cooperativă în perioada anterioară.

Marin STANICA, comuna Băneasa, județul Constanța :

Absolvenții școlilor tehnice agricole cu durată de 4 ani (agricolă, horticolă, veterinară, contabilitate agricolă), înființate pe baza H.C.M. 423/1962, nu pot să susțină examene de diferență la liceul de cultură generală.

Potrivit Ordinului nr. 629/1967 al ministrului învățămîntului, absolvenții acestor școli pot susține însă examene de diferență la liceele agricole. Informații suplimentare în această privință puteți să cereți de la liceele agricole Poarta Albă sau Palas.

Teodor BURGHELEA — Tirnăveni, județul Mureș :

Direcția generală agricolă a județului Mureș, căreia am adresat sesizarea, precizează că încadrarea dumneavoastră, conform noului sistem de salarizare, s-a făcut cu respectarea întocmai a prevederilor legale, în limita procentului de majorare acordat și a fondului disponibil.

Ing. Alexandru TEODORESCU — cooperativa agricolă Băraști de Cepturi, județul Olț :

Angajații cărora li s-a menținut dreptul la alocație, potrivit prevederilor art. 19 din H.C.M. nr. 914/1968 și ulterior li se majorează salariul tarifar (ca urmare a promovării lor într-o funcție sau gradăție superioară) nu li se mai aplică prevederile articolului de mai sus.

În consecință, de la data de 1 noiembrie 1969, cînd vi s-a mărit salariul, ca urmare a încadrării ca inginer șef al cooperativei, nu mai puteți beneficia de alocație pentru copii, decît în cazul în care vă încadrați în plafoanele de salariu prevăzute de art. 2 din Decretul nr. 285/1960.

Dumitru FILIMONESCU — maistru mecanic agricol la S.M.A. Orăștie :

Vă comunicăm că, în conformitate cu prevederile punctului 1 la anexa 2 din H.C.M. 1332/1969, penalizarea cu 20% de care ne vorbiți în scrisoarea trimisă a fost corect aplicată, întrucît s-a luat în calcul salariul dinaintea datei aplicării HCM nr. 914/1968. Interpretarea potrivit căreia trebuia să se rețină numai 70% nu este legală. Din cercetările întreprinse de către I.M.A. Hunedoara a reieșit că, la 1 noiembrie 1969, dumneavoastră nu ați avut salariul de 1.673 lei, ci unul mai mic. În consecință, salariul de șef de secție aplicat de la 1 martie 1970 nu este mai mic decît cel pe care l-ați avut la 1 noiembrie 1969.

Vasile IONIȚĂ — cooperativa agricolă Dumbrava Roșie, județul Neamț :

Direcția generală județeană a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor precizează că dumneavoastră ați funcționat ca șef de sector legumicol la cooperativa din Dumbrava Roșie, județul Neamț, fiind retribuit conform instrucțiunilor elaborate pentru unități, care prevăd reținerea, în cursul anului, a unei părți de pînă la 20% — drept garanție pentru realizarea planului. (Vi s-au reținut însă numai 15%).

Pe baza datelor înscrise în darea de seamă anuală, s-a făcut recalcularea retribuirii, în raport cu realizarea efectivă a planului. În cazul cooperativei Dumbrava Roșie, față de planul total de 1.118.700 lei, s-a realizat o producție globală în sectorul legumicol de numai 543.617 lei, la care s-au adăugat 229.577 lei valoarea despăgubirilor acordate de ADAS pentru calamitățile naturale, survenite în cursul anului 1970, rezultînd o valoare totală de 773.194 lei, reprezentînd 69,7% față de plan.

Conform instrucțiunilor în vigoare, nu vi se poate restitui, așadar, garanția de 15% reținută în cursul anului 1970. Încasarea ei este condiționată de realizarea integrală a sarcinilor de producție.

Ilie BULBOACA — orașul Curtici, județul Arad :

Intr-adevăr, în articolul „Cum folosiți furajele?”, apărut în numărul din 18 februarie a.c. al revistei noastre, s-a strecurat o eroare. Așa cum bine ați sesizat, cel de al doilea interlocutor este medicul veterinar Petru Moru, director general adjunct la direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor a județului Arad.

ÎNTREBĂRI DIN CADRUL CONCURSULUI ORGANIZAT PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ

Din tematica emisiunilor-lectii prezentate săptămîna trecută pe micul ecran, pentru lucrătorii din agricultură, au fost formulate următoarele întrebări cărora participanții la concursul organizat de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silvi-

culturii și Apelor, împreună cu Televiziunea Română, vor trebui să răspundă :

CULTURA PLANTELOR DE CIMP

7) Care sînt densitățile optime de semănat la cultura inului pentru ulei și a inului de fibre și cum se realizează ?

8) Care este principala substanță nutritivă cerută de cultura cinepii ? Cu ce îngrășămint și cu ce cantitate trebuie să intervenim pentru a satisface această cerință ?

CREȘTEREA ANIMALELOR

9) Ce importanță are colostrul în hrana vițelilor ? Cum se administrează și prin ce se deosebește față de compoziția laptei obișnuit ?

10) Care sînt condițiile minime ce trebuie realizate pentru a putea înțărca vițelii la vîrsta de două luni ?

REVISTA REVISTELOR AGRICOLE

Continuînd inițiativa din ultimul timp de a publica ediții profilate pe o temă de bază din agricultură și îndeosebi a tehnologiilor de lucru la principalele culturi cerealiere și plante tehnice, revista „Probleme agricole” din luna februarie prezintă cultura sfecei de zahăr, cu toate verigile tehnologice care concurează la obținerea unor producții ridicate și calitativ superioare.

„Revista de horticultură și

viticultură” prezintă, de această dată, mai dezvoltat capitoul de cultura legumelor din sere și solarii.

Unitățile de producție și specialiștii din sectorul creșterii animalelor sînt informați prin intermediul „Revistei de zootehnie și medicină veterinară” despre stadiul actual și perspectiva dezvoltării industriei de nutrețuri combinate, despre obiectivele cercetării științifice din cadrul Stațiunii cen-

trale pentru creșterea porcinelor-Peris, rezistența genetică a animalelor domestice la boli, combaterea gastroenteropneumoniilor la vițel și altele.

Revista „Mecanizarea și electrificarea agriculturii” cuprinde o documentație valoroasă cu privire la lucrările ce se execută la stîrșitul iernii și începutul primăverii. Semnificative sînt articolele care se referă la tehnologia lucrărilor de pregă-

tire a semănatului și plantatului culturilor, mecanizarea lucrărilor de semănat la porumb și floarea-soarelui, folosirea semănătoarei SFC-6 la semănatul sfecei de zahăr, tehnologia plantării legumelor în cîmp. De asemenea, sînt prezentate o nouă metodă de transport mecanizat al conductelor de aspersiune, o nouă cositoare pentru furaje, un dispozitiv de blocare a tractoarelor și altele.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

Pe săptămâna 28. II — 6. III

BULETINE DE ȘTIRI: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sâmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 8.05; 12.00; 14.00; 19.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 14.00; 20.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sâmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00; **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 19.00; 20.00; programul II: 7.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 18.25 — Teatru scurt: „Iubitul meu fără nume” de Silvia Andreescu și Theodor Mănescu. **LUNI:** programul I: 20.30 — „Ciclul”. Profiluri teatrale: Marcel Anghelescu; programul II: 17.30 — Teatru serial „Aurul negru” de Cezar Petrescu. Seria I: „Comoara regelui Dromichet”.

MARȚI: programul II: 17.30 — Teatru serial „Aurul negru” de Cezar Petrescu. Seria a II-a: „Comorile sint pentru toată lumea”; programul III: 21.30 — „Negoțul nu răspunde” de Ion Cojan.

MIERCURI: programul II: 17.30 — Teatru serial „Aurul negru”, de Cezar Petrescu. Seria a III-a: „Alți oameni, alte comori”; 20.15 — „Atelierul păsărilor de aur” de Radu Bouréanu.

JOI: programul II: 17.30 — Teatru serial „Aurul negru” de Cezar Petrescu. Seria a IV-a: „Adevăratul stăpîn al comori”.

VINERI: programul II: 10.00 — „Pahul prieteniei” de Charles Maitre; 17.30 — Teatru serial „Aurul negru” de Cezar Petrescu. Seria a V-a: „Comorile aduc măriri”.

SÂMBĂTA: programul II: 17.30 — Teatru serial „Aurul negru” de Cezar Petrescu. Seria a VI-a: „Ultima noapte”.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.30; 11.05; 13.30; 19.35; 22.30; programul II: 6.00; 15.35; 16.00; 19.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 18.00; 20.05; 20.40; 21.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.15; 9.00; 10.15; 18.45; 19.25; 22.00; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.00; 9.30; 11.40; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.22; 15.30; 16.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 11.20; 12.15; 15.00; 17.50; 19.05; 20.30; programul III: 16.28.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 22.35; programul II: 6.00; 9.30; 11.00; 14.08; 15.20; 17.00; 20.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.22; 15.41; 16.30; 20.00; 23.30; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 11.20; 15.00; 16.15; 17.48; 22.00; 22.50; programul III: 16.33.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 14.53; 17.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00; 21.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 15.30; 16.30; 20.05; 21.15; 23.30; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.36; 11.20; 12.15; 15.05; 16.15; 17.51; 19.05; 20.00; 23.00; programul III: 16.30.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.53; 17.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00; 21.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 15.30; 16.30; 20.05; 21.15; 23.30; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.36; 11.20; 12.15; 15.05; 16.15; 17.51; 19.05; 20.00; 23.00; programul III: 16.30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00; 21.49. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.22; 15.30; 17.30; 20.05; 21.10; 22.30; 23.30; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 11.20; 12.15; 15.00; 16.15; 17.53; 19.05; 22.50; programul III: 17.45.

SÂMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; programul II: 6.00; 9.15; 10.50; 12.15; 15.20; 16.15; 17.00; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 10.20; 11.05; 12.00; 13.30; 20.00; 23.30; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.20; 12.30; 15.05; 17.51; 19.05; 23.00; programul III: 17.46.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.45 — Gimnastica de dimineață; 9.00 — Matine duminical pentru copii: — 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● Floarea soarelui — în dezbaterile cultivatorilor ● Tractoarele pregătite pentru campania agricolă de primăvară ● Patru zile dintr-un an. Preocupări curente și de perspectivă ale cooperativelor din comuna Șimand, județul Arad ● Meseriile satului (tineri din mediul rural în fața posibilităților de a-și alege profesia) ● Curier juridic ● „Dorule pe unde șezi...” muzică populară; 11.30 — Albumul com-

pozitorilor români: Sabin Drăgoi; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — În reluare la cererea telespectatorilor: — Canzonisima; 13.15 — FOTBAL: F.C. Sao Paolo — Dinamo București. Înregistrare filmată; 15.00 — Emisiune în limba maghiară; 16.30 — RAPSODIA ROMÂNĂ; 17.00 — Spectacol pe ghiță — demonstrațiile medaliaților la Campionatele Mondiale de patinaj artistic. Transmisune directă de la Lyon; 19.00 — ROMÂNIA '71 Azi — județul Teleorman; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film artistic: „Jane Eyre”. Premieră pe țară; 22.05 — Festivalul de la San Remo; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE — Sport, Programul II: 20.00 — Reintîlnire cu personaje îndrăgite de copii; 20.30 — Stagiune lirică TV: „Traviata”; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Carnet Bucureștean; 21.45 — Seară de române; 22.10 — Reluarea serialului de sâmbătă seara.

LUNI: 18.00 — Scena și ecranul; 18.30 — Muzică populară; 18.50 — Telesport; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Agenda politică: 20.00 — ROMÂNIA '71 — Azi-județul Timiș; 20.30 — Romanele lui Mauriac: THERESE DESQUEYROUX (II); 21.25 — În întîmpinarea semicentenarului P.C.R.; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 10.00 — 11.00 — Telescoală; 18.00 — Steaua polară — cabinet de orientare școlară și profesională; 18.50 — ROMÂNIA '71. Azi-județul Tulcea; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” BRAȘOV-ROMÂNIA. Ediția a IV-a: ● Deschiderea festivalului și prezentarea concurenților ● Concurs ● Prezentarea juriului internațional ● Recital Doina Bădea; 21.25 — Rondel pentru orașul de „porțelan”; 21.45 — PARTEA A II-A A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR”. Recital Alain Barrière; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură — CULTURA LUCERNEI; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Universal-șotron-enciclopedie pentru copii; 18.20 — Cadran internațional; 18.45 — ROMÂNIA '71. Azi-județul Vaslui; 19.10 — Tragerea pronopres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ 20.00 — CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” BRAȘOV-ROMÂNIA: Concurs; 21.00 — Poșta TV; 21.15 — PARTEA A II-A A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR”: ● Recital: Lola Iovanovici ● Recital: Charles Trenet; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură — LIVEZILE DE SAMÂNTOASE; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.30 — POȘTA EX-TERRA; 18.40 — Romane și muzică populară; 18.50 — ROMÂNIA '71. Azi-județul Vilcea; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” BRAȘOV-ROMÂNIA: Concurs; 21.25 — Drumurile; 21.35 — Imagini din Brașov; 21.45 — PARTEA A II-A A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” ● Recital: Enrico Macias; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 Revista operetei (II); 20.40 — Din lumea științei; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI. Sport; 21.10 — Film de aventuri: „Destry”.

VINERI: 10.00 — 11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură — PREPARAREA AMESTECURILOR FURAJERE ȘI A FURAJELOR COMBinate; 17.00 — Deschiderea emisiunii. Telescoală; 17.50 — Un cămin... cu și despre femei; 18.20 — Dinamica societății românești. „Tineretul și contemporaneitatea”; 18.45 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Vrancea; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Concursul ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” BRAȘOV-ROMÂNIA: Concurs; 20.55 — Reportaj TV; 21.10 — PARTEA A II-A A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR”: ● Recital: Masiel ● Recital: Sergio Endrigo; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÂMBĂTA: PROGRAMUL I: 17.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 18.45 — ROMÂNIA '71. Azi — Municipiul București; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” BRAȘOV-ROMÂNIA: Microrecitaluri: Angela Similea, Doina Spătaru, Thérèse Steinmetz; 21.15 — TELESPORT; 21.35 — PARTEA A II-A A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR”. Recital: O. C. Smith; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Film artistic: „Sint un evadat” cu Paul Muni; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Seară de române; 22.00 Film serial: Aghiotantul excelenței sale. (VI)

ADAS

Asigurarea facultativă a animalelor

Se asigură următoarele animale sănătoase: — bovine în vîrstă de 6 luni și peste 6 luni; — porcinele în vîrstă de 6 luni și peste 6 luni; — ovinele și caprinele în vîrstă de un an și peste un an.

Asigurarea se încheie pe termen de un an. La cerere, aceasta se poate încheia și pe o perioadă mai scurtă, dar cel puțin pe 6 luni. Primele de asigurare se achită integral la contractarea asigurării.

La cererea asiguratului, primele de asigurare, care depășesc suma de 100 lei (de fiecare contract anual, pot fi plătite în rate subanuale plată care poate fi făcută organului ADAS, prin C.E.C., sau prin mandat poștal.

DOVEDIȚI SPIRITUL DE PREVEDERE.

ASIGURÎND FACULTATIV ANIMALELE

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbarea unor produse, materiale și utilaje între unități din agricultură și silvicultură, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura”, București, Piața Școlii nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

CALEIDOSCOP

Frumuseșile patriei

LACUL BUCURA

În munții Retezat, printre jepi și grohotișuri, în universul caprelor negre, se află 82 de lacuri glaciare, fiecare în felul lor, o nestemată a naturii. Multe din aceste lacuri sînt punctul de plecare al unor riuri înspumate ce străbat ulucul văilor săpate odinioară de ghețari, sărind peste trepte de piatră.

Unul dintre acestea este lacul Bucura, care se află la 2041 m înălțime și este cel mai mare lac glaciuar din Carpații românești. Are o suprafață de 10 ha și o adâncime de 17 m.

Vasile SENCU

ARTA GRĂDINILOR ÎN ANTICHITATE

Veche cît lumea, arta grădinilor a evoluat din secol în secol după moda și gustul fiecărei epoci în parte. În antichitate, cele mai renumite grădini au fost cele din Babilon, celebrele grădini suspendate ale Semiramidei, precum și cele ale lui Akademos în Atena și Teofraste pe malul râului Ilisus.

De la civilizațiile vechi din orient, arta grădinilor a fost apoi împrumutată de greci și romani, în special de la astrocaldeeni și egipteni. Cei mai iscusiți grădinari ai antichității greacă și romană au fost considerați cei din Alexandria dintre care Philon din Bizanț, Ctesibus, Heron din Alexandria etc. au realizat adevărate minuni. În general, grădinile romane erau astfel situate încît aveau o poziție dominantă cu o vastă panoramă, acordându-li-se aceeași importanță ca și locuinței. Cele mai renumite grădini romane au fost cele ale lui Adrian pe Tiber, despre a căror măreție au scris vestigiul Seneca și Pliniu cel tînăr.

Dacă grădinile nobililor nu egalau grandiozitatea celor împărătești, în schimb, ele aveau o serie de „surprize”, din care multe se folosesc și astăzi. Astfel, în grădina lui Pliniu cel tînăr era montată o orgă hidraulică, așezată sub un umbrat susținut de coloane, iar pentru odihnă avea un pat de marmură albă, de unde apa fișnea în toate părțile printr-o mulțime de izvoare, dînd impresia că acest lucru se datorește greutății corporale a celui care se odihnea în pat.

Arta grădinilor a cunoscut o mare dezvoltare și la vechile popoare ale Americii. Cînd Cristofor Columb a debarcat pe noul continent, a găsit în Saint Domingo grădini care nu erau cu nimic mai prejos de cele ale Europei evului mediu.

M. ALBOIU

RECHINII, PRADA ȘI FEROCITATEA

Disputa oamenilor de știință în legătură cu viața și ferocitatea rechinilor continuă. Lucrările combinate ale cercetătorilor — doctorii John Steimberg și Artur Mintey, de la Institutul de cercetări maritime din Miami — au pus în evidență faptul că rechinii nu sînt ghidați spre pradă de miros, de gust sau de vedere, ci de către sunete. Savanții respectivi au instalat pe fundul apelor cercetate difuzoare, amplificatoare și camere de televiziune și au emis semnale sub o frecvență de 800 Hz., semnale similare micilor pești de genul speciei Domsselfish. La un moment dat, pe ecranele televizoarelor au apărut, la cîtva timp după lansarea undelor, o mulțime de rechini.

Rechinii „sînt”, deci, pradă de la distanțe mari. În colonii, de obicei, ei nu atacă. Foarte periculoși se arată atunci cînd călătoresc solitari. Ca și crocodilii, s-au văzut cazuri cînd urmăresc pradă cu o îndrăzneală uluitoare și pe uscat.

Cei mai periculoși rechini sînt aceia care trăiesc în arhipelagul Filipinelor. Ferocitatea lor este fără seamăn.

Desen de Nic. NICOLAESCU

ȘTIAȚI CĂ...

...deși în mod obișnuit ursii albi și morșele trăiesc în mod pașnic și cazuri cînd aceste vietăți, care îmbogățesc și înfrumusețază peisajul septentrional al Siberiei, se bat între ele? Asemenea cazuri se petrec cînd ursul alb, lacom, încearcă să răpească pradă vreunei foc. Lupta este extrem de disputată și singele curge din belșug, de ambele părți. Ursul se folosește de ghiarele sale puternice, iar foca de colții și greutatea sa (1500 kg.). Cînd lupta se desfășoară în apa oceanului, victoria morșei este sigură, căci aceasta se mișcă în apă cu o viteză uimitoare.

...nurca, un animal ceva mai mare ca dihorul, care trăiește în deltă și bălțile Dunării, este „produsă” și la crescătoria de la Gilău, județul Cluj? Aici, în anul 1969 a intrat în funcțiune un complex de prelucrare semifînă a blănurilor. Anual se produc peste 5000 de blănuri de nurci, mătasoase, mult apreciate la export.

...vegetația luxuriantă a Cubei constituie elementul de bază, atractiv, al ochiului călătorului? Flora Cubei numără, în prezent, 280 specii de orhidee, 40 specii de cactacee și 60 specii de palmieri. Palma real (palmierul regal) este un arbore foarte răspîndit și cel mai impresionant: 40 m înălțime. Palmierul respectiv are multiple folosiri: la construcții, confecționarea coșurilor pentru fructe, a umbrelor, din limbul uriașelor frunze construindu-se acoperișul adăposturilor pentru uscatul tutunului etc. Palmierul regal este însă în concurență cu un alt semen gigant: ceibă (Ceibă pentadra) un arbore care atinge 60 m înălțime și care în flora cubaneză joacă — așa se spune — rolul bobabului din savanele africane.

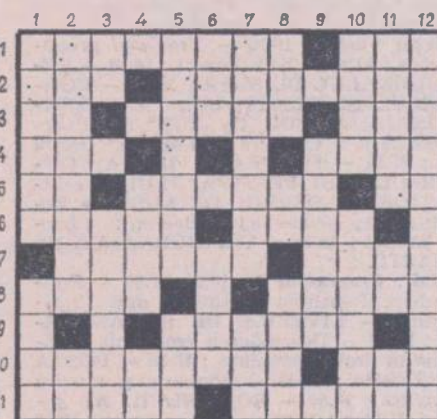
...în bazinul inferior al Fizesului la 10 km apropiere de Gherla se află lacul Știucii? Este cel mai adînc lac de crov din Transilvania, care conține o faună de adîncime puțin studiată. Avînd în vedere bogăția faunei și a florei, Comisia monumentelor naturii a declarat lacul drept rezervație naturală.

● Cuvinte încrucișate ● Cuvinte încrucișate ●

Sfîrșit de iarnă

ORIZONTAL: 1) Compromis hibernal — Suport pentru polei, în cepac; 2) Maestrul schiului — Acoperite cu apă; 3) În văpaie! — Inghetat (fig.) — Tesătură de bumbac înflorată; 4) Cu frumoașa satului — Stau lingă sobă deși sînt îmbrăcate cu blană; 5) Număr — Mîngi hibernale — Alfa și Omega; 6) Gingașă floare de sub zăpadă — Aproape gata să pariez!; 7) Au blană prețioasă — Hotel din București; 8) Voce gravă (pl.) — Ține de gură; 9) Verb la vinătoare; 10) Bloc de gheață — Logarim (abr.) 11) Ființă unicelulară — A îngheța.

VERTICAL: 1) Zăpadă călătoare — Vin înaintea moșilor (sing.); 2) Potrivită la răceală — Suflet de mamă!; 3) Start pe pîrtie! — Încălțămîntea pictonului de iarnă; 4) Orificii la suprafața pielii — În cabană; 5) Vifor, crivăț și zefir — Interjecție; 6) Coadă de patine! — A inmuia zăpada; 7) Stalactita ștreșinilor — Aproape comozii!; 8) În Antarctica! — În orice riu! — Perechea lui Stan; 9) Personaj al sfîrșitului de iarnă (dim.); 10) Verb conjugat cu aspirină — „Cu o rîndunică

nu se face primăvară”; 11) A infierbînta (fig.) — Zăpadă pe sfîrșite! — Sau; 12) mii vestitori ai primăverii.

Prof. Marian FIRIMIȚĂ

MAGAZIN SPORTIV

UN SPORT STRĂVECHI, SCRIMA

Fără îndoială, unul dintre cele mai vechi sporturi din lume este scrima. Unele cercetări atestă că ea a apărut cu peste 25 de secole înaintea erei noastre. Avînd un pronunțat caracter antic și medieval, scrima a trăit, totuși, în spiritul fiecărei epoci. Evoluția armelor albe a mers de la paloș, lance, pumnal, pînă la floreta electrică de azi, generații întregi pasionindu-se de scrimă.

— Cînd a fost introdus acest elegant sport în țara noastră? îl întrebăm pe tov. Dionisie TEPSAN, secretarul general al federației de specialitate.

— Înainte de 1859, intii în armată, apoi în unele școli și case boieresti, la București și Iași. Asemenea școli au ființat pînă în 1861 în cele două orașe, prin grija profesorilor francezi Cyrille, Suyris și Paré, iar în 1864 a elvețianului Ludovic Sereș. Ulterior, au fost organizate numeroase „societăți de arme” și școli, probele de scrimă figurînd la multe serbări școlare. În 1911 a luat ființă „Societatea de incurajare a scrimii” și s-a inițiat primul campionat românesc de spadă în aer liber.

— În ce privește concursurile din străinătate?

— Cea dintii participare a fost înregistrată în 1911, cînd o echipă formată din trăgătorii Dinu Cesianu, Aurel Hernia și Dan Gheorghiu, participînd la o competiție organizată la Monte Carlo, a ocupat locul III, deși componenții lotului sosiseră acolo numai cu o jumătate de oră înaintea concursului.

Abia în anii din urmă s-a putut vorbi despre desfășurarea unor competiții interne și externe bine organizate, conform unui calendar judicios întocmit.

— Cîți sportivi sînt legitimați în prezent la Federația română de scrimă?

— Peste 1300. În cadrul cluburilor își desfășoară activitatea 29 de secții de specialitate, cu 40 de antrenori. Explicația numărului oarecum mic de scrimeri constă în faptul că e vorba de un sport destul de costisitor. Totuși, scrimerii noștri, cum se știe, s-au situat în ultimii ani întotdeauna pe locuri fruntașe la campionatele mondiale și marile concursuri europene. Aceste succese de înalt prestigiu se explică prin faptul că, în afară de contribuția unor antrenori de valoare, este folosită și o tehnică de pregătire judicioasă, fiind create în această privință condiții optime.

— Care sînt cele mai importante evenimente ale scrimii în luna martie din acest an?

— Între 5—7 martie, campionatul internațional de spadă al României, la 6—7 martie o meci Bulgaria — România la Sofia, dar de la 1—7 martie Turneul „Prietenia”, pentru tineret, la Magdeburg, în R.D. Germană; de asemenea, la 6—7 martie are loc turneul de floretă de la Sofia, de la 5—9 martie Cupa Europei la floretă — feminin, la Torino — Italia, iar de la 16—18 martie, Cupa Europei la floretă masculin, la Paris.

— În încheiere, am dori să știm dacă scrima pătrunde și în mediul sătesc.

— În comuna Căpleni, județul Satu-Mare, a fost organizată o secție, la care au fost atrași de către antrenorul Covaci Andraș, din Carei, numeroși tineri cooperatori, din asociația sportivă locală. E doar începutul, firește.

Al. IANCU

Autoturisme, premii în bani

LOZ PLIC

Itați cîțiva dintre ultimii cîștigători de autoturisme la LOZ ÎN PLIC seriile speciale:

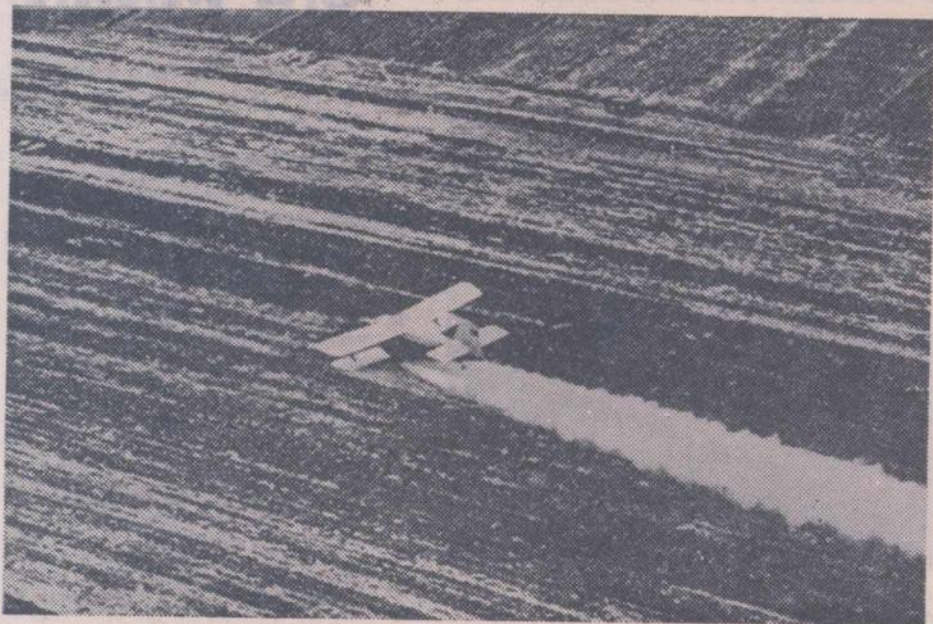
- „DACIA 1100”: Oneiu Vasile — Cluj
- „DACIA 1100”: Simjon Sara — Brașov
- „SKODA S. 100”: Berechet Nicolae — com. Davidești, jud. Argeș
- „MOSKVICI 408”: Șerban Aurel — com. Tătaru, jud. Brăila
- „FIAT 850”: Cojocaru Ioan — Deva
- „FIAT 850”: Mustăț M. Gheorghe — Strehaia, jud. Mehedinți
- „MOSKVICI 408”: Avrigeanu Viorel — Ploiești
- „MOSKVICI 408”: Șerban Petru — Turda
- „TRABANT 601”: Filip Alexandru — com. Bobilna-Maia, jud. Cluj ș.a.

ORIUNDE VĂ AFLAȚI, JUCAȚI LA LOZ ÎN PLIC!

Itați-i pe cunoscuții boxeri Nino Benvenuti și Wans Orsolics, pe străzile Vienei, într-o mașină de... tip străvechi! De subliniat că amîndoi s-au aflat aici nu în calitate de boxeri, ci de... actori de film.

DOCUMENTAR EXTERN

Fertilizare : cind, cum, unde ? O parte din răspunsuri le dă, cu... competență, nucleul atomic

Nucleul atomic in salopetă

UN INSTRUMENT AL CERCETĂRII AGRONOMICE

Cum ar putea oare fi urmărite deplasările unei insecte în frunzișul livezilor ? O metodă utilizată în cursul experiențelor efectuate în Grecia constă în capturarea unei așa-numite muște a măslinului, marcarea ei printr-un fir metalic foarte fin, iradiat, care emite radiații gamma, după care insecta este eliberată. Radiațiile gamma pot fi detectate până la o distanță de zece metri, cu ajutorul unui instrument ținut în mână, astfel încât insecta poate fi urmărită cu destulă ușurință.

Exemplul citat ilustrează simplitatea utilizării unei substanțe radioactive ca traser. În cazul amintit era vorba despre o insectă, în alt caz poate fi un compus chimic, de pildă, un îngrășămint care poate fi urmărit în mișcarea lui din sol în plantă. În toate aplicațiile sale, metoda trasorilor se întemeiază pe faptul că comportarea chimică a atomului marcat este identică cu cea a atomilor normali ai aceluiași element. Dacă atomul-traser este radioactiv, detectarea se bazează pe măsurarea radiației emise. Dacă atomul-traser are o greutate atomică diferită dar nu este radioactiv, detectarea lui impune existența unei aparaturi mai complexe.

Elementele radioactive mai sunt numite radioizotopi, în timp ce ceilalți trasori se mai numesc izotopi de masă. Iată câteva utilizări ale acestor instrumente în cercetarea agronomică.

Unde se află rădăcinile active ale unui arbore ?

Se află ele aproape de centru sau mai departe, se află în profunzime sau aproape de suprafață ? Interesul pe care-l reprezintă răspunsurile la aceste întrebări nu este pur teoretic, ci are o importanță practică nemijlocită pentru producătorul care dorește să utilizeze îngrășăminte și care trebuie să știe unde să le plaseze. Ar putea, într-o plantație, să aleagă un arbore reprezentativ, să-l dezrădăcineze și să observe felul în care sunt dispuse rădăcinile. Dar ochiul omenesc nu este capabil să deosebească segmentele active ale acestora.

În 1966, în Filipine, un grup de cercetători au inițiat lucrări experimentale pentru determinarea activității rădăcinilor de cocotier. Ei au așezat în sol recipiente conținând o soluție de fosfor radioactiv la diferite distanțe și adâncimi în raport cu arborii — în total 16 recipiente, în cerc, în jurul fiecărui arbore. Cercetătorii au folosit un dispozitiv special pentru spargerea acestor recipiente și eliberarea fosforului radioactiv în sol. Ulterior, la fiecare 10 zile, au fost recoltate frunze de la fiecare arbore care au fost analizate pentru a li se determina conținutul în fosfor 32. S-a constatat astfel pentru prima oară că zona în care rădăcina

cocotierului are maximum de intensitate se află în apropierea trunchiului (un metru) și la mică adâncime (15 cm).

Experiența amintită se numără printre primele care au avut ca obiectiv identificarea rădăcinilor active la arborii utili, fiind prevăzute în programul de cercetări coordonat de divizia mixtă a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură și Agenția Internațională pentru Energia Atomică. Acest program comportă experiențe de concepție aproape identice, în curs de realizare în Ceylon, Spania, Coasta de Fildeș, Malaezia, Kenya, Columbia, Ghana și Uganda, pe cocotieri, portocali, palmieri, arbori de cafea, de cacao și bananieri. Ele sînt menite să asigure utilizarea cât mai eficace a îngrășămintelor, dirijarea lor către cea mai activă zonă a rădăcinilor. Importanța acestui obiectiv se poate măsura avînd în vedere faptul că în plantațiile amintite îngrășămintele reprezintă o pondere mare a costurilor de producție.

Utilizarea izotopilor-trasori furnizează direct și în numai câteva săptămîni informații care altfel ar fi trebuit să fie deduse de studii prelungite asupra randamentului, de-a lungul mai multor ani și care în nici un caz nu ar fi avut o asemenea precizie. Programul internațional F.A.O./A.I.E.A. este prima experiență la scară mare asupra acestui tip de arbori, dar nu este prima aplicație a trasorilor în căutarea unei mai mari eficacități a îngrășămintelor chimice.

Această eficacitate are o însemnătate nicidecum îndejuns subliniată în vasele zone în care se produce orez. Acolo este deosebit de important să se obțină maximum de efect din cantitățile prea mici de îngrășămintele disponibile.

Experiențe repetate în aceste zone în condiții de sol diferite, au dus toate la aceeași concluzie. Cea mai bună soluție este aceea de a aplica îngrășămintele fosfatice la suprafața solului sau foarte aproape de aceasta. Concluzia are o explicație simplă: Într-o orezări saturată de apă, rădăcinile au o dispoziție radială orizontală, aproape de suprafață. Firește, toate acestea reprezintă o fază a cercetărilor. Oamenii de știință și-au pus însă întrebarea : ce se petrece cu îngrășămintele azotoase administrative culturilor de orez ? Din păcate, azotul nu are izotopi radioactivi, ci numai izotopi stabili (de masă). În fapt, este vorba despre izotopul azot 15 cu care se marchează îngrășămintul. Există metode fizice care permit măsurarea cantităților absorbite de plante. Obținerea, în ultimii ani, a acestui izotop stabil cu metode mai puțin costisitoare, precum și îmbunătățirea substanțială a tehnicilor de măsurare au permis extinderea metodei pe o arie foarte largă, astfel încît s-au putut realiza unele experiențe chiar și în țările în curs de dezvoltare.

Studiile privind absorbția îngrășămintelor azotoase de către plantele de orez — de altfel ca și cele privitoare la îngrășămintele fosfatice — reprezintă un interes nemijlocit pentru practica agricolă. De asemenea, ele au o vădită însemnătate economică, deoarece fac posibilă evitarea risipei substanțelor fertilizante.

A. COSTA

ORIZONTURI

SEMANĂTOARE PNEUMATICA

Uzina de mașini agricole „Ivan Ionkov”, din Triavna (Bulgaria), a realizat o semănătoare pneumatică destinată însămînțării în monocultură sau mixtă a porumbului, fasolei, florei soarelui, sfeclei și altor plante pe linii distanțate de la 40 pînă la 100 cm și la intervale cerute între rînduri de norma de însămînțare. Semănătoarea este utilizabilă pe soluri irigate și neirigate și cu material necalibrat.

Organul de distribuție este un tambur turnant acționat de roțile mașinii. În interiorul tamburului se creează vid cu ajutorul unui ventilator. Pe suprafața circulară a tamburului sînt prevăzute orificii ale căror număr, diametru și amplasare corespund culturii ce trebuie însămînțată, normei de însămînțare și distanței între rînduri. Semînțele sînt dirijate pe tambur unde, sub acțiunea vidului, o parte este reținută în orificii și se rotește o dată cu tamburul. Semînțele de prisos sînt îndepărtate grație unui sistem de limitatoare. Semînțele aduse pînă la gura conductei de semînțe sînt eliberate de un dispozitiv și pătrund în conductă.

O BAIE... DULCE

Nu e tocmai ușor să determini altoii să facă rădăcini și să se acomodeze cu terenul respectiv. Pentru a stimula altoii să crească se folosesc cimpul electric, apa sărată, ceafa artificială, diverse substanțe chimice și altele. Horticultorii din Kazahstan (U.R.S.S.) recomandă folosirea mierii : o linguriță de miere la un pahar de apă. Ei susțin că aceasta este un foarte bun stimulator pentru altoii detrandafiri. Cu o zi înainte operației de plantare, altoii sînt ținuti în soluția cu miere. Ei prind rădăcini cu mult mai repede decît fără această... baie dulce.

GRAJDURI SUPRAETAJATE

Un zootehnician olandez a declarat că în țara sa, unde sînt puține terenuri, fiecare vacă ocupă de două sute de ori mai mult teren decît omul. El propune următoarea soluție pentru a ieși din impas — un grajd cu mai multe etaje. Specialistul olandez propune ca pînă și iarba să fie cultivată în același mod, adică etajat. După părerea lui, aceasta ar avea ca rezultat scăderea prețului carnii și ar elibera terenurile pentru oameni.

ZAHĂR CA REMEDIU CONTRA GUTURAIULUI

Gămile fac și ele „guturai” și atunci produc cu 10—12 ouă mai puțin ca de obicei. Avicultorii americani au încercat să remedieze această boală molipsitoare, cu ajutorul zahărului. La o tonă nutreț ei au adăugat o jumătate de kilogram de zahăr. Nutrețul îndulcit s-a dovedit a fi un remediu tot atît de reușit ca antibioticele folosite anterior.

UN VEHICUL NEOBIȘNUT : AGRIPLANUL

Firma „SEDAM” — pionieră a aeroglisoarelor din Franța — a primit recent din partea Ministerului Cooperăției prima comandă pentru fabricarea unui terraplan, care va fi folosit în Ciad. Ea studiază, în cooperare cu alte firme constructoare de automobile („Fiat” și „Renault”), realizarea unui „agriplan”, o platformă pe pernă de aer destinată necesităților agriculturii.

Conceptia acestor vehicule este originală. Astfel, Terraplan T-38 se înfățișează ca un camion clasic cu 4 roți, echipat cu suspensie oleo-pneumatică, ceea ce îi permite să se deplaseze pe șosele, fără a folosi susținerea prin pernă de aer. În acest caz, el se comportă ca un vehicul clasic, iar greutatea sa se repartizează în proporție de 100% pe cele 4 roți. În schimb, în zonele lipsite de infrastructură rutieră sau chiar mlăștinoase, roțile sînt ajutate de un dispozitiv cu pernă de aer. Procentul din masa totală a vehiculului, care este susținut de roți, poate varia de la 0 la 50. Această trăsătură caracteristică îngăduie efectuarea unor scurte deplasări pe apă, cu toate că vehiculul nu a fost conceput în mod special pentru aceasta.

Roțile sînt echipate cu pneuri speciale și palete laterale care îi asigură o forță de tracțiune acceptabilă chiar pe un teren foarte moale. Pe șosea, terraplanul poate atinge viteza de 70 km/h. Pe teren neamenajat, el rulează cu cel mult 50 km/h, iar în mlăștini viteza sa este cuprinsă între 5 și 20 km/h. Greutatea vehiculului neincărcat este de 1,8 t, iar sarcina pe care o poate transporta atinge 1,2 t. Dimensiunile sale sînt : lungimea — 6,1 m ; lățimea 2,5 m ; înălțimea — 2,2 m. Toate cele patru roți motrice sînt antrenate printr-o transmisie hidrostatică de către un motor General Motors 327 V8, de 235 cp, cu turația de 4500 rot/min. Susținerea prin pernă de aer este asigurată de un ventilator axial debratabil.

Un domeniu foarte larg de aplicabilitate a instalațiilor pneumatice îl constituie mecanizarea încărcării și descărcării produselor agricole. Utilajele folosite la executarea acestor operații pot fi fixe sau mobile, iar principiul lor general de funcționare constă în producerea unui curent de aer care antrenează materialul de transport (semințe, cereale, îngrășăminte, făinuri, tulpini de plante furajere, paie etc).

Cu ajutorul unor ventilatoare puternice, aerul este împins împreună cu produsul sau în cazul unor instalații mixte mai întii aerul și produsul sînt aspirate și apoi sînt împinse împreună pe traseu.

La ora actuală există transportoare pneumatice de diferite capacități, variînd între 5—250 q/h, în special pentru transportarea produselor sub formă de granule. Instalațiile pentru transportul pneumatic al tulpinilor furajere și cerealelor au capacități cuprinse între 30—60 q/h. Printre principalele avantaja-

je ale mijloacelor de transport pneumatice amintim reducerea numărului organelor aflate în mișcare, fapt care sporește securitatea muncii în timpul transportului, micșo-

Transportul pneumatic prezintă însă o serie de dezavantaje.

Printre acestea amintim deteriorarea fizică a produselor prin contactul acestora

cît și de produse, care survin cînd distanța — limită este depășită.

Un impediment serios îl constituie și starea de umiditate a produselor, care nu trebuie să depășească un anumit grad, în caz contrar au loc depuneri pe pereții conductelor și se produc „gîturiri” în suprafața secțiunii de trecere a conductei.

Instalațiile pneumatice cer o bună cunoaștere a vitezei optime de antrenare a produsului, corelată cu forma geometrică a fiecărui produs în parte (boabe, făinuri, semințe, plante etc.). S-a constatat, de pildă, că la o viteză mai mare particulele antrenate descriu traiectorii lungi, iar în acest caz se lovesc mai rar de pereții conductelor, pagubele provocate prin deteriorarea fizică fiind și ele mai mici.

Nu este încă bine stabilit, pentru diverse produse, nici raportul aer-material, raport care asigură buna funcționare a instalațiilor cit și randamentul sporit al acestora.

Tehnica - la zi

TRANSPORTOARELE PNEUMATICE

area cheltuielilor de manipulare, posibilitatea adaptării lor chiar la trasee întortocheate, unde elevoatoarele obișnuite nu pot fi folosite la evacuarea cu foarte multă ușurință din magazii a produselor.

cu pereții tuburilor, avînd în vedere viteza destul de mare cu care sînt antrenate produsele.

Instalațiile pneumatice nu pot face „servicii” pe distanțe mai mari de 100—150 m, atît din cauza pierderilor de aer,

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

REALIZĂRI DIN AGRICULTURA
R. P. D. COREENE

Agricultura R.P.D. Coreene se dezvoltă sistematic. Expresia acestui progres o constituie producțiile bune care sînt realizate.

Din cîmpia Ryongcheun, situată în nord-estul țării, pînă la șesurile Yeunbaik și Pongdeuk, în Djeungdjon, în Qundjeun, Namouri, Hamdju, practic în întreg cuprinsul țării, s-au obținut recolte frumoase de orez. Se apreciază că producțiile realizate sînt cele mai importante din istoria țării.

Și la alte culturi, rezultatele sînt considerate ca foarte bune. De pildă, în comuna Songdeuk, din raionul Hwapyeung, situat în nordul țării, s-a realizat, în anul agricol precedent, o producție medie de 6,2 tone de porumb pe unitatea de suprafață, cu „virfuri” de 10 tone pe alocuri. La Fermă agricolă nr. 5, care se află la poalele muntelui Baiktou, pe terenuri considerate în trecut sterile, s-au obținut în medie 3,7 tone de in, iar la Fermă cooperativă din Samdjikang, raionul Djoirleung, bumbacul a înregistrat producția medie de 2,2 tone. Numeroase raioane, între care Yeungheung, Soudong și Yodeuk, din provincia Hamkye, și altele din sud, ca și altele din provincia Phenianul de Sud, au raportat realizarea unei mari cantități de gogoși de mătase.

Oamenii muncii din agricultura R.P.D. Coreene își întemeiază activitatea bogată în rezultate pozitive pe documentul programatic intitulat „Tezele cu privire la problemele rurale socialiste în țara noastră” de la a căror apariție se împlinesc șapte ani.

ELVEȚIENII ȘI ELVEȚIENELE,
DUPĂ 7 FEBRUARIE

Este posibil ca ziua de 7 februarie să rămână înscrisă în istoria Elveției. Este ziua în care majoritatea bărbaților au hotărât, după o ezitare de 123 de ani, să acorde și femeilor dreptul de a vota în alegerile federale.

În esență a fost vorba de o modificare a Constituției în sensul de a asigura elvețienilor aceleași drepturi pe care elvețienii le au din anul 1848. Se înțelege că acest lung răstimp nu a fost lipsit de controverse, de ciocniri pătimașe de idei juste, precepute ori absurde. Între timp însă, viața și-a urmat cursul și deși ori de cîte ori erau consultați, majoritatea bărbaților au răspuns NU la cererea femeilor de a dispune de dreptul electoral pe plan federal, femeile s-au integrat din ce în ce mai profund în viața economică, productivă a țării, inclusiv în agricultură. Încă de la recensămintul din 1960 s-a constatat că 750 000 de femei desfășoară în Elveția o activitate profesională — se sublinia într-un apel comun al Uniunii țăranilor elvețieni și al Uniunii țăranilor elvețieni — (consens semnificativ prin sine însuși pentru schimbările intervenite în opinia publică a țării!).

În același timp, presa releva că (cîțăm din săptămînalul pentru sate „La Terre Romande”), „femeia este astăzi înfinit mai competentă decît se poate imagina. Dimensiunile sociale ale întreprinderii agricole nu-i scapă. Ea trebuie să-și joace plinul rol pe cea mai mare scenă din lume — pămîntul”.

Dar nu toate glasurile, care s-au pronunțat chiar în ultimele clipe, au fost favorabile sufragiului universal. Și, cu cit mai minoritate, cu atît mai vehemente au fost aceste glasuri, cu cit mai inverșunate cu atît mai absurde. Iată o „mostră” pe care o reproducem textual după un apel apărut în presa elvețiană ca anunț publicitar. Potrivit organizației „Campania federală împotriva proiectului de sufragiu feminin” de la care izvoadește apelul, elvețienilor nu ar trebui să li se acorde dreptul electoral pentru că acesta „dezavantajează satul față de oras. Țărăncile și mamele au prea puțin timp pentru a participa la întruniri publice și pentru a vota; pentru că nu trebuie schimbată diviziunea muncii între bărbat și femeie, care și-a arătat foloasele de mii de ani încoace. Bărbatului îi incumbă să reprezinte întreaga familie în politică, iar femeii să se ocupe de familie”. Și, în sfîrșit, ca argument suprem, apelul clamează: „Pentru că asociațiile feminine au cerut încă acum zece ani ca bărbații să renunțe la drepturile lor de capi ai familiei. Aceasta ar însemna ca la prima divergență de opinii să intervină judecătorul”.

Cutremurătoare perspectivă! Numai că elvețienii nu s-au speriat de ea...

RUANDA : O RECOLTĂ
EXCEPȚIONALĂ DE CAFEĂ

Se anunță că micul stat african Ruanda a obținut o recoltă excepțională de cafea, care depășește cu nu mai puțin de 9 000 de tone pe cea a anului agricol precedent. Acest rezultat va influența simțitor existența celor 350 000 de cultivatori de cafea.

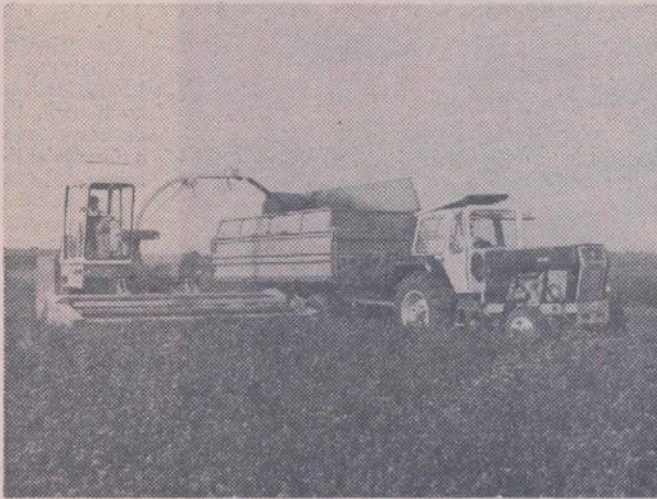
În ultimii ani, agricultura R.D. Germane a cunoscut transformări innoitoare prin continuarea procesului de concentrare și specializare a producției, prin extinderea relațiilor de cooperare între diferite unități. În prezent, cooperarea se manifestă sub multiple forme, de la cele mai simple, cum ar fi cumpărarea de mașini pentru efectuarea anumitor lucrări în comun, continuînd cu asociațiile intercooperatiste pentru construcții, de exemplu, și ajungînd pînă la uniunile cooperatiste în cadrul cărora conlucrează diferite unități din agricultură, industria alimentară și comerț. Aceste acțiuni urmăresc folosirea rațională a pămîntului și a bazei tehnico-materiale.

În cadrul convorbirii avute cu dr. Jürgen Heim, director adjunct al Institutului de economie și prețuri din Berlin, care funcționează pe lângă Consiliul Producției Agricole și Alimentare, ne-au fost înfățișate noile reglementări economice privind activitatea de viitor. „Noi elaborăm soluții practice pentru fiecare problemă pe care o ridică viața” — ne spunea interlocutorul. Măsurile preconizate în studiul dezbătut cu lucrătorii din agricultură și industria alimentară au izvorit din sarcinile principale care stau în fața acestora și anume: intensificarea producției, reducerea prețului

mai întîi la cooperativa agricolă de producție „Steagul roșu” din Klein Schwechten, raionul Osterburg, regiunea Magdeburg. Președintele acestei unități, Gûnter Machûi, ne-a prezentat averea obștească a celor 220 de membri cooperatori, care dețin o suprafață de teren de 1 250 hectare, din care 400 hectare sînt ocupate cu pășuni.

Cooperativa de aici este specializată în zootehnie — în creșterea vacilor și porcilor — în vederea livrării de animale de prăsilă, atît pe piața internă, cît și la export. În acest scop, binecunoscuta rasă germană de taurine a fost încrucișată cu rasa Jersey, specializată în producția de lapte, iar descendenții obținuți sînt încrucișați, la rîndul lor, cu exemplare din rasa Holstein-Friză, renumită, de asemenea, prin producția de lapte. Acțiunea de ameliorare a început de trei ani și se așteaptă că, în final, vacile să aibă însușiri superioare în ce privește producția de carne și lapte, să producă cite 5 000 litri de lapte, cu un conținut de 4% grăsime și peste 3,5% proteine. Cooperativa dispune de 100 de asemenea exemplare.

La ferma de vaci, maestrul Fritz Templin ne-a condus prin toate fazele procesului de producție, încheind cu mulsul, care se execută se-

Aspecte de la recoltarea mecanizată a furajelor.

REPERELE ZOOTEHNIIEI

Note de drum din R. D. Germană

de cost, asigurarea îndeplinirii proporționale a planului economic.

Prin stabilirea unor prețuri corespunzătoare se va influența îndeosebi creșterea producției de cartofi, legume, carne, lapte, lînă — obiective prevăzute în planul de perspectivă. În același timp, prin acordarea unor suplimente directe, se va stimula și ridicarea calității unor produse, ca cereale, sfeclă de zahăr; la aceasta din urmă, de pildă, se va introduce plata după conținutul în zahăr al rădăcinilor, adăugîndu-se sau scăzîndu-se anumite procente la prețul mediu. În aplicarea celorlalte reglementări economice se are în vedere diferențierea unităților agricole în funcție de condițiile pedoclimatice, corelarea fondurilor de acumulare și de consum.

Despre aceste preocupări pentru mai buna organizare a muncii și a producției ne-au vorbit și alți specialiști, din unitățile agricole pe care le-am vizitat. Să ne oprim

mai automatizat. La efectivul de 1 000 de taurine, din care circa 600 sînt vaci de lapte, lucrează 34 de cooperatori. Aceștia sînt retribuiți după rezultatele obținute în producție, primînd lunar mărci și unele produse.

Ferma de porcine este organizată în cadrul unor adăposturi mai vechi, bineînțeles adaptate, unde se cresc peste 2 000 de animale, din care 120 de scroafe pentru prăsilă. Cooperatorii de aici au o bogată experiență în creșterea porcilor, fiind cotați primii pe regiune în ceea ce privește calitatea materialului de prăsilă. Maistrul Fritz Schulz ne-a arătat că rasele de porci au fost importate din R.F. a Germaniei și Anglia, din care — prin încrucișări — a rezultat o linie nouă, caracterizată printr-un raport corespunzător între carne și grăsime. În același scop, ei continuă lucrările de ameliorare, folosîndu-se și de rase importate din R.S.F. Iugoslavia. Lotul de selecție cuprindea peste 600 de purcei, din

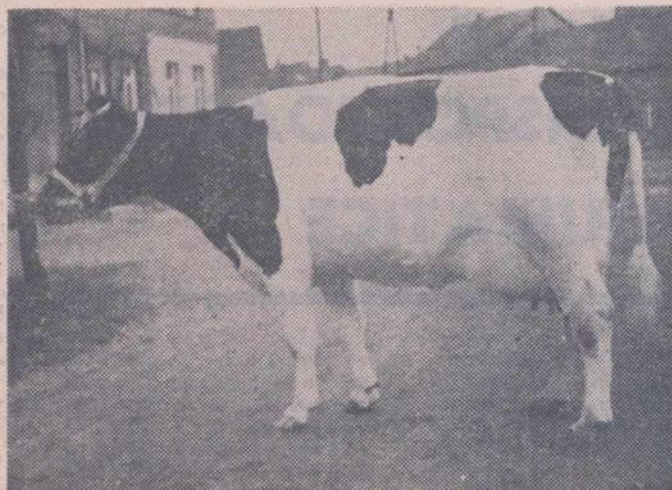
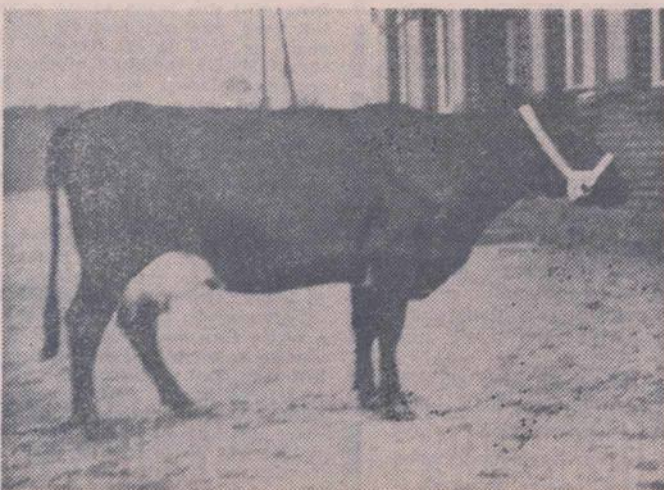
care 250 se aflau în alte unități pentru verificarea însușirilor productive.

Gospodăriile agricole de stat au înregistrat un ritm intens în concentrarea și specializarea producției, iar rezultatele sînt remarcabile. Am vizitat o asemenea unitate, situată în localitatea Hammer, raionul Oranienburg, regiunea Potsdam. Directorul gospodăriei, Martin Engel, ne-a precizat că sarcina de bază, în momentul de față, este producerea prăsilii de vaci și porci. De la 120 de vaci, existente cu 3 ani în urmă, s-a ajuns acum la 350, de la care se obțin, în medie, peste 5 000 litri de lapte. Ca un fapt de curiozitate amintim că aici se află o vacă care, la vîrsta de 15 ani, a depășit limita a 100 000 litri de lapte, cu un procent de grăsime de 4,3. De menționat că și urmașii acesteia au însușiri superioare de producție. Gospodăria livrează pentru reproducție 40 de tauri și 80-100 de vițele, precum

și 100 de vierți tineri și 400 de scroafe. Clasificarea animalelor pentru prăsilă se face de către o comisie regională de specialiști, în fața căreia gospodăria acesteia s-a prezentat cu exemplare care au intrunit note maxime.

Gospodăria agricolă de stat Hammer cooperează cu mai multe cooperative agricole de producție din Neuholland. În cadrul acestei cooperări se asigură necesarul de furaje pentru toate unitățile; în acest an va fi dată în funcțiune o instalație pentru uscarea furajelor cu aer cald. De asemenea, la Fargenthal s-a creat o stațiune pentru creșterea junincilor, care — după o serie de verificări — se întorc în unitățile asociate. Se preconizează că, pînă în 1975, să se verifice și să se îmbunătățească într-unul efectiv de vaci, astfel ca fiecare să asigure 7 500 litri de lapte pe an. Acesta-i țelul concentrării și specializării, în continuare, a producției, întrucît ferma de porcine va trece în curînd la combinatul aflat în construcție, care va avea o capacitate de 60 000 de locuri. Mai precis, sînt reperatele zootehniei, pentru că la această ramură ne-am referit mai mult în notele de față.

Ing. Vasile CIAUȘU

Vaci Jersey și Holstein-Friză folosite în ameliorarea rasei autohtone.